

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1425/2003 της Επιτροπής, της 11ης Αυγούστου 2003, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 466/2001 όσον αφορά την πατουλίνη ⁽¹⁾ 1
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1426/2003 της Επιτροπής, της 11ης Αυγούστου 2003, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 4
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1427/2003 της Επιτροπής, της 11ης Αυγούστου 2003, περί διόρθωσης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1143/2003, σχετικά με τον καθορισμό του ποσού της ενίσχυσης για το μη εκκοκκισμένο βαμβάκι, για την περίοδο εμπορίας 2002/03 6
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1428/2003 της Επιτροπής, της 11ης Αυγούστου 2003, σχετικά με τη συμπλήρωση του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2400/96 για την εγγραφή ορισμένων ονομασιών στο μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92 του Συμβουλίου για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων «ΦΑΣΟΛΙΑ ΠΙΓΑΝΤΕΣ — ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ» 7
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1429/2003 της Επιτροπής, της 11ης Αυγούστου 2003, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2090/2002 που προβλέπει τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 386/90 του Συμβουλίου όσον αφορά το φυσικό έλεγχο κατά την εξαγωγή γεωργικών προϊόντων που δικαιούνται επιστροφή 13
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1430/2003 της Επιτροπής, της 11ης Αυγούστου 2003, για αναθεώρηση, για την περίοδο εμπορίας 2003/04 στον τομέα της ζαχαρής, του ανώτατου ποσού της συνεισφοράς Β, και για τροποποίηση της ελάχιστης τιμής των ζαχαρό-τευτλων Β 15
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1431/2003 της Επιτροπής, της 11ης Αυγούστου 2003, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95 όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή προϊόντων του τομέα των σιτηρών 16

★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1432/2003 της Επιτροπής, της 11ης Αυγούστου 2003, σχετικά με τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου όσον αφορά την αναγνώριση των οργανώσεων παραγωγών και την προαναγνώριση των ομάδων παραγωγών	18
★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1433/2003 της Επιτροπής, της 11ης Αυγούστου 2003, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου όσον αφορά τα επιχειρησιακά ταμεία, τα επιχειρησιακά προγράμματα και ταμεία και τη χρηματοδοτική ενίσχυση	25
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1434/2003 της Επιτροπής, της 11ης Αυγούστου 2003, για έκδοση πιστοποιητικών εξαγωγής του συστήματος Β στον τομέα των οπωροκηπευτικών (επιτραπέζια σταφύλια)	39
★ Οδηγία 2003/78/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Αυγούστου 2003, για τη καθιέρωση τρόπων δειγματοληψίας και μεθόδων ανάλυσης για τον επίσημο έλεγχο των μέγιστων περιεκτικοτήτων πατουλίνης στα τρόφιμα ⁽¹⁾	40

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Συνδιάσκεψη των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών

2003/596/ΕΚ, Ευρατόμ:

★ Απόφαση των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, της 23ης Ιουλίου 2003, για το διορισμό δικαστών και γενικών εισαγγελέων του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	45
--	----

Επιτροπή

2003/597/ΕΚ:

★ Απόφαση της Επιτροπής, της 4ης Αυγούστου 2003, περί των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της οδηγίας 93/25/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τις στατιστικές έρευνες στον τομέα του ζωικού κεφαλαίου αιγοπροβάτων και της παραγωγής αιγοπροβάτων [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2003) 2801]	46
---	----

2003/598/ΕΚ:

★ Σύσταση της Επιτροπής, της 11ης Αυγούστου 2003, για τη μείωση της μόλυνσης από πατουλίνη στο χυμό μήλου και στα συστατικά από χυμό μήλου σε άλλα ποτά ⁽¹⁾ [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2003) 2866]	54
---	----

Διορθωτικά

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1381/2003 της Επιτροπής της 31ης Ιουλίου 2003, για καθορισμό της μέγιστης μείωσης των δασμών κατά την εισαγωγή σόργου στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 699/2003 (ΕΕ L 194 της 1.8.2003)	60
---	----

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1425/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 11ης Αυγούστου 2003
για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 466/2001 όσον αφορά την πατουλίνη
(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 315/93 του Συμβουλίου, της 8ης Φεβρουαρίου 1993, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών για τις προσμειξεις των τροφίμων ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 3,

Μετά τη γνωμοδότηση της επιστημονικής επιτροπής τροφίμων (ΕΕΤ),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 466/2001 ⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 563/2002 ⁽³⁾, καθορίζει μέγιστες τιμές ανοχής για ορισμένες προσμειξεις στα τρόφιμα. Έχουν καθοριστεί μέγιστες τιμές για τα νιτρικά άλατα, τις αφλατοξίνες, την ωχρατοξίνη Α, το μόλυβδο, το κάδμιο, τον υδράργυρο, την 3-μονοχλωροπροπανοδιόλη (3-MCPD) και τις διοξίνες.
- (2) Ορισμένα κράτη μέλη έχουν καθορίσει ή σκοπεύουν να καθορίσουν μέγιστες τιμές για την πατουλίνη στους χυμούς φρούτων και ιδιαίτερα στο χυμό μήλου, στα στερεά προϊόντα από μήλο, όπως η κομπόστα και ο πολτός μήλου, καθώς και σε τέτοια προϊόντα που προορίζονται για βρέφη και μικρά παιδιά. Δεδομένων των ανισοτήτων που υφίστανται μεταξύ των κρατών μελών και των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού που μπορούν να προκύψουν από αυτές, επιβάλλεται να ληφθούν κοινοτικά μέτρα για τη διασφάλιση της ενότητας της αγοράς, ενώ παράλληλα τηρείται η αρχή της αναλογικότητας.
- (3) Η πατουλίνη είναι μυκοτοξίνη που παράγεται από μύκητες που ανήκουν σε διάφορα γένη, μεταξύ των οποίων κατατάσσονται και τα είδη *Penicillium*, *Aspergillus* και *Byssosclamyces*. Παρ' ότι η πατουλίνη μπορεί να εμφανιστεί σε πολλά μouxλιασμένα φρούτα, σπόρους και άλλα τρόφιμα, οι κύριες πηγές της μόλυνσης από πατουλίνη είναι τα προϊόντα μήλου.
- (4) Η επιστημονική επιτροπή τροφίμων ενέκρινε κατά τη συνεδρίασή της στις 8 Μαρτίου 2000 το προσωρινό μέγιστο ανεκτό όριο ημερήσιας πρόσληψης (ΠΜΑΟΗΠ) των 0,4 μg/kg σωματικού βάρους για την πατουλίνη.

- (5) Το 2001, διεξήχθη εκτίμηση της διατροφικής πρόσληψης πατουλίνης από τον πληθυσμό των κρατών μελών της ΕΕ, στο πλαίσιο της οδηγίας 1993/5/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1993, για τη συνδρομή και τη συνεργασία των κρατών μελών με την Επιτροπή σχετικά με την επιστημονική εξέταση θεμάτων που αφορούν τα τρόφιμα ⁽⁴⁾. Από την εν λόγω εκτίμηση μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι η μέση έκθεση είναι αρκετά χαμηλότερη από το ΠΜΑΟΗΠ των 0,4 μg ανά χιλιόγραμμο σωματικού βάρους. Ωστόσο, εάν ληφθούν υπόψη ειδικές ομάδες καταναλωτών, ιδίως τα μικρά παιδιά, και υποτεθούν χειρότερα περιστατικά, η έκθεση στην πατουλίνη είναι σημαντικότερη, αλλά ακόμα κάτω από το ΠΜΑΟΗΠ.

- (6) Επομένως, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 466/2001 πρέπει να τροποποιηθεί ανάλογα·

- (7) Τα μέτρα που ορίζει ο παρών κανονισμός είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 466/2001 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 5, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«4. Η Επιτροπή θα αναθεωρήσει τα μέγιστα όρια ανοχής για την πατουλίνη που καθορίζονται στα σημεία 2.3.1 και 2.3.2 του τμήματος 2 του παραρτήματος Ι έως την 30ή Ιουνίου 2005 το αργότερο, με σκοπό τη μείωσή τους έτσι ώστε να λαμβάνεται υπόψη η πρόοδος της επιστημονικής και τεχνολογικής γνώσης και η εφαρμογή του «Κώδικα ορθής πρακτικής για την πρόληψη και μείωση της μόλυνσης από πατουλίνη στον χυμό μήλου και στα συστατικά από χυμό μήλου σε άλλα ποτά»..».

2. Το παράρτημα Ι τροποποιείται όπως καθορίζεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Νοεμβρίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 37 της 13.2.1993, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 77 της 16.3.2001, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ L 86 της 3.4.2002, σ. 5.⁽⁴⁾ ΕΕ L 52 της 4.3.1993, σ. 18.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Αυγούστου 2003.

Για την Επιτροπή
David BYRNE
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Στο τμήμα 2 (Μυκοτοξίνες) του παραρτήματος I, προστίθεται το ακόλουθο σημείο 2.3:

«Προϊόντα	Πατουλίνη: μέγιστη τιμή ανοχής (μg/kg ή ppb)	Τρόπος δειγματοληψίας	Αναλυτική μέθοδος αναφοράς
2.3 Πατουλίνη			
2.3.1 — Χυμοί φρούτων, ιδίως χυμός μήλου και συστατικά από χυμό μήλου σε άλλα ποτά ⁽¹⁾ , στα οποία συμπεριλαμβάνεται και το νέκταρ φρούτων — Συμπυκνωμένος χυμός φρούτων ⁽¹⁾ ύστερα από ανασύσταση σύμφωνα με τις οδηγίες του παρασκευαστή	50,0	Οδηγία 2003/78/EK	Οδηγία
2.3.2 Αλκοολούχα ποτά ⁽²⁾ , μηλίτης και άλλα ποτά από μήλο ή περιέχοντα χυμό μήλου, τα οποία έχουν υποστεί ζύμωση	50,0	Οδηγία 2003/78/EK	Οδηγία
2.3.3 Στερεά προϊόντα από μήλο, συμπεριλαμβανομένων της κομπόστας και του πολτού μήλου που προορίζονται για άμεση κατανάλωση	25,0	Οδηγία 2003/78/EK	Οδηγία
2.3.4 — Χυμός μήλου έτοιμος για κατανάλωση και στερεά προϊόντα από μήλο, συμπεριλαμβανομένων της κομπόστας και του πολτού μήλου για βρέφη και παιδιά μικρής ηλικίας ⁽³⁾ , τα οποία φέρουν επισήμανση και πωλούνται με σκοπό τη διατροφή βρεφών και παιδιών μικρής ηλικίας — άλλες παιδικές τροφές ⁽⁵⁾	10,0 ⁽⁴⁾	Οδηγία 2003/78/EK	Οδηγία

⁽¹⁾ Χυμοί φρούτων, συμπεριλαμβανομένων των χυμών φρούτων από συμπυκνωμένο χυμό, των συμπυκνωμένων χυμών φρούτων και του νέκταρος φρούτων, όπως αυτά ορίζονται στα παραρτήματα 1 και 2 της οδηγίας 2001/112/EK του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2001, για τους χυμούς φρούτων και ορισμένα ομοειδή προϊόντα που προορίζονται για τη διατροφή του ανθρώπου (ΕΕ L 10 της 12.1.2002, σ. 58).

⁽²⁾ Αλκοολούχα ποτά, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1576/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για τη θέσπιση των γενικών κανόνων σχετικά με τον ορισμό, το χαρακτηρισμό και την παρουσίαση των αλκοολούχων ποτών (ΕΕ L 160 της 12.6.1989, σ. 1) όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3378/94 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 366 της 31.12.1994, σ. 1).

⁽³⁾ Βρέφη και παιδιά μικρής ηλικίας, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 91/321/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 14ης Μαΐου 1991, σχετικά με τα παρασκευάσματα για βρέφη και τα παρασκευάσματα δεύτερης παιδικής ηλικίας (ΕΕ L 175 της 4.7.1991, σ. 35) όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2003/14/EK (ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 37) και στο άρθρο 1 της οδηγίας 96/5/EK της Επιτροπής, της 16ης Φεβρουαρίου 1996, για τις μεταποιημένες τροφές με βάση τα δημητριακά και τις παιδικές τροφές για βρέφη και μικρά παιδιά (ΕΕ L 49 της 28.2.1996, σ. 17) όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2003/13/EK (ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 33).

⁽⁴⁾ Η μέθοδος ανάλυσης θα επικυρωθεί από μία αξιολόγηση δοκιμής δακτυλίου η οποία θα διεξαχθεί στο πλαίσιο διεθνούς συνεργασίας πριν από την 1η Νοεμβρίου 2003 με σκοπό να αποδείξει ότι το όριο των 10 μg/kg πατουλίνης μπορεί να οριστεί με αξιοπιστία. Στην περίπτωση που έως την 1η Νοεμβρίου 2003 δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία ότι το όριο των 10 μg/kg πατουλίνης μπορεί να οριστεί με τρόπο αξιόπιστο, θα ισχύσει το όριο των 25 μg/kg.

⁽⁵⁾ Παιδικές τροφές, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 96/5/EK της Επιτροπής, της 16ης Φεβρουαρίου 1996, για τις μεταποιημένες τροφές με βάση τα δημητριακά και τις παιδικές τροφές για βρέφη και μικρά παιδιά (ΕΕ L 49 της 28.2.1996, σ. 17) όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2003/13/EK (ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 33).»

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1426/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11ης Αυγούστου 2003

για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1947/2002 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του.

- (2) Σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφανίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 12 Αυγούστου 2003.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Αυγούστου 2003.

Για την Επιτροπή
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Γενικός Διευθυντής Γεωργίας

⁽¹⁾ ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 66.

⁽²⁾ ΕΕ L 299 της 1.11.2002, σ. 17.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 11ης Αυγούστου 2003, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε EUR/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας ⁽¹⁾	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	060	34,6
	999	34,6
0709 90 70	052	83,4
	999	83,4
0805 50 10	382	58,2
	388	54,1
	524	48,6
	528	58,7
	999	54,9
0806 10 10	052	114,4
	220	126,8
	400	181,4
	600	117,2
	999	135,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	65,0
	388	66,5
	400	78,9
	508	60,7
	512	75,9
	528	55,0
	720	99,2
	800	202,7
	804	87,9
	999	88,0
0808 20 50	052	100,7
	388	94,6
	512	116,3
	528	87,4
	800	122,9
	999	104,4
0809 30 10, 0809 30 90	052	93,0
	094	68,0
	999	80,5
0809 40 05	064	74,5
	066	66,4
	093	63,0
	094	66,4
	999	67,6

⁽¹⁾ Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2020/2001 της Επιτροπής (ΕΕ L 273 της 16.10.2001, σ. 6). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1427/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 11ης Αυγούστου 2003

περί διόρθωσης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1143/2003, σχετικά με τον καθορισμό του ποσού της ενίσχυσης για το μη εκκοκκισμένο βαμβάκι, για την περίοδο εμπορίας 2002/03

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την πράξη προσχώρησης της Ελλάδας, και κυρίως το πρωτόκολλο αριθ. 4 όσον αφορά το βαμβάκι, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1050/2001 του Συμβουλίου ⁽¹⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1051/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Μαου 2001, σχετικά με την ενίσχυση στην παραγωγή βαμβακιού ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Κατόπιν επαλήθευσης διαπιστώθηκε πως στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1143/2003 της Επιτροπής ⁽³⁾, παρεισέφρησε λάθος όσον αφορά το ύψος της ενίσχυσης που πρέπει να καταβληθεί στην Ισπανία κατά την περίοδο που καλύπτει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2339/2002 της Επιτροπής ⁽⁴⁾. Κατά συνέπεια ενδείκνυται να πραγματοποιηθεί η αναγκαία διόρθωση,

Άρθρο 1

Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1143/2003 τροποποιείται ως εξής:

Στη στήλη Ισπανία, το ποσό των 63 050 ευρώ που αντιστοιχεί στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2339/2002 αντικαθίσταται από το ποσό των 62 942 ευρώ.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει από την ημέρα δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Αυγούστου 2003.

Για την Επιτροπή
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Γενικός Διευθυντής Γεωργίας

⁽¹⁾ ΕΕ L 148 της 1.6.2001, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 148 της 1.6.2001, σ. 3.

⁽³⁾ ΕΕ L 160 της 28.6.2003, σ. 41.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 349 της 24.12.2002, σ. 33.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1428/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 11ης Αυγούστου 2003

σχετικά με τη συμπλήρωση του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2400/96 για την εγγραφή ορισμένων ονομασιών στο μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92 του Συμβουλίου για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων «ΦΑΣΟΛΙΑ ΠΓΑΝΤΕΣ — ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ»

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωγραφικών προϊόντων και των τροφίμων⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφοι 3, 4 και 5,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92, η Ελλάδα διαβίβασε στην Επιτροπή αίτηση για την καταχώρηση της ονομασίας «ΦΑΣΟΛΙΑ ΠΓΑΝΤΕΣ — ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ» ως γεωγραφική ένδειξη.
- (2) Σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 του κανονισμού αυτού, διαπιστώθηκε ότι η αίτηση πληροί όλες τις απαιτήσεις που ορίζονται στον κανονισμό και ιδίως, ότι περιλαμβάνει όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 4.
- (3) Μετά τη δημοσίευση της σύνοψης της αίτησης, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92, η Ελληνική Δημοκρατία ζήτησε δύο τροποποιήσεις ήσσονος σημασίας στο σημείο 4.2 (περιγραφή) και τη διαγραφή της δήλωσης σύμφωνα με την οποία τα οχήματα του αιτούντος ομίλου χρησιμοποιούνται για σκοπούς διανομής. Στο παράρτημα II περιλαμβάνεται η τροποποιημένη σύνοψη της αίτησης.

(4) Συνεπώς, η ονομασία πρέπει να καταχωρηθεί στο μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων και άρα να προστατεύεται σε όλη την Κοινότητα ως προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη.

(5) Το παράρτημα του παρόντος κανονισμού συμπληρώνει το παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2400/96 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1298/2003⁽⁴⁾,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η ονομασία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα προστίθεται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2400/96 και καταχωρείται ως προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη (ΠΓΕ) στο μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92. Τα βασικά στοιχεία της περιγραφής της συγγραφής υποχρεώσεων του προϊόντος περιλαμβάνονται στο παράρτημα II. Τα στοιχεία αυτά αντικαθιστούν τη σύνοψη της αίτησης που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*⁽⁵⁾.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Αυγούστου 2003.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 208 της 24.7.1992, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 327 της 18.12.1996, σ. 11.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 184 της 23.7.2003, σ. 3.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 120 της 23.5.2002, σ. 5.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΚ ΠΟΥ ΠΡΟΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ

Φρούτα, οπωροκηπευτικά και σιτηρά

Λαχανικά

ΕΛΛΑΔΑ

— «ΦΑΣΟΛΙΑ ΓΙΓΑΝΤΕΣ — ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ» (ΠΓΕ).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) 2081/92 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΑΙΤΗΣΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗΣ: Άρθρο 5

ΠΟΠ () — ΠΓΕ (X)

Αριθμός φακέλου που δίδεται από το κράτος μέλος: EL-04/00-5

1. Αρμόδια υπηρεσία του κράτους μέλους

Όνομα: Δ/ση Π.Α.Π — Φυτών Μεγάλης Καλλιέργειας

Διεύθυνση: Μενάνδρου 22 — Αθήνα ΤΚ 105 52

Τηλ: (030-210) 2125119/21

Φαξ: (030-210) 5245195

2. Αιτών όμιλος

2.1. Ονομασία: «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ ΑΕ» με διακριτικό τίτλο AGROKA SA

2.2. Διεύθυνση: Οικισμός Λακκωμάτων — Δήμου Ορεστίδος Ν. Καστοριάς.

2.3. Σύνθεση: Παραγωγοί — Τυποποιητές (X) Άλλοι ()

Με 212 μέλη παραγωγούς φασολιών του Νομού Καστοριάς και από όλες τις περιοχές καλλιέργειας του προϊόντος (καταστατικό αριθ. 65/7.4.97), οι οποίοι κατέχουν το 65 % των μετοχών σε αξία. Το υπόλοιπο 35 % αποτελεί συμμετοχή της πρώην Κοινότητας Λακκωμάτων και σήμερα συστατικού τμήματος του Δήμου Ορεστίδος. Η σύστασή της διέπεται από το άρθρο 2 του Π.Δ. 410/95 (ΦΕΚ 321).

3. Τύπος του προϊόντος: 1.6

4. Περιγραφή της συγγραφής υποχρεώσεων:

(Σύνοψη των όρων του άρθρου 4 παράγραφος 2)

4.1. Ονομασία: ΦΑΣΟΛΙΑ ΓΙΓΑΝΤΕΣ — ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

4.2. Περιγραφή: Τα φασόλια είναι ετήσια αναρριχώμενα φυτά με λεπτούς μακρύς βλαστούς, σύνθετα φύλλα και με τελική ανάπτυξη που ξεπερνά τα 2 μέτρα. Τα φασόλια ανήκουν στην οικογένεια των *Papilionaceae* (ψυχανθή). Από τα 250 είδη του γένους *Phaseolus*, στο είδος *Phaseolus coccineus* (*multiflorus*) ανήκουν οι καλλιεργούμενες ποικιλίες στο Νομό Καστοριάς.

— Το ριζικό σύστημα διαθέτει χαρακτηριστικές σαρκώδεις κονδυλώδεις ρίζες, όπου συμβιβεί το αζωτοβακτήριο *Bacterium radicola*, χάρη στο οποίο η απορρόφηση ατμοσφαιρικού αζώτου φτάνει μέχρι 4 kg/στρέμμα.

— Ο βλαστός είναι λεπτός, εύκαμπτος, κυλινδρικός που τυλίγεται στο υποστήριγμα συνεχώς από αριστερά προς τα δεξιά.

— Τα φύλλα είναι σύνθετα και αποτελούνται από τρία φυλλάρια.

— Τα άνθη των φασολιών περιλαμβάνουν πενταμερή κάλυκα, πενταμερή λευκή στεφάνη, δέκα στήμονες και ύπερο. Εμφανίζονται σε μασχαλιαίες ταξιανθίες «βότρυ» πολλά μαζί και εκπύσσονται διαδοχικά από τη βάση προς τη κορυφή του φυτού.

— Τα φασόλια Γίγαντες — Ελέφαντες είναι φυτά σταυρογονιμοποιούμενα.

- Ο καρπός των φασολιών είναι λοβός, νεφρόσχημος, λευκού χρώματος. Όσπριο μεγάλου μεγέθους που καταναλώνεται μαγειρεμένο σε φούρνο ή βρασμένο με φυτικά πρόσθετα (λάδι, κρεμμύδι, τομάτα, σέλινο, καρότα) τα οποία συμπληρώνουν τον «μεσογειακό χαρακτήρα» των γευμάτων.
- Θρεπτική αξία πολύ υψηλή, καθώς αποτελεί άριστη πηγή πρωτεΐνης, αμύλου, σιδήρου κλπ. ενώ είναι χαμηλής περιεκτικότητας σε λίπος.

Τα φασόλια (Γίγαντες-Ελέφαντες) πρέπει να είναι σύμφωνα με τις ποιοτικές προδιαγραφές όπως αναφέρονται στα άρθρα 2, 3 και 5 της υπ' αριθ. 37227/25.9.87 κοινής υπουργικής απόφασης των υπουργών Γεωργίας και Εμπορίου (ΦΕΚ 541/Β/9.10.87).

Τα προσυσκευασμένα προϊόντα πρέπει να πληρούν τους εξής όρους:

1. Να έχουν κόκκους αέрайιους, ώριμους, φυσιολογικού χρώματος, μη συρρικνωμένους, χωρίς σπές από έντομα, απαλλαγμένους από έντομα, απαλλαγμένους από επικίνδυνες ασθένειες, χωρίς να εμφανίζουν καμία αλλοίωση ή αυξημένη θερμοκρασία.
2. Να είναι καθαρισμένα με κοσκίνισμα ή να έχει πραγματοποιηθεί διαλογή με το χέρι.
3. Να μην περιέχουν κόκκους άλλων κατηγοριών, όπως αυτές καθορίζονται στο άρθρο 3 της απόφασης αυτής.
4. Να είναι πρακτικά απαλλαγμένα από ξένες ύλες.
5. Οι μακροσκοπικοί και οργανοληπτικοί τους χαρακτήρες να είναι χαρακτηριστικοί για κάθε κατηγορία και να εξασφαλίζουν τις προϋποθέσεις υγιεινής συντήρησης και μεταχείρισης γενικά, όπως αυτά καθορίζονται από τον κώδικα τροφίμων.
6. Να μην έχουν υγρασία σε ποσοστό ανώτερο του 14 %.

Κατάταξη των φασολιών (άρθρο 3)

Τα φασόλια κατατάσσονται ανάλογα με τη μορφή τους, το βάρος χιλίων κόκκων ή το ποσοστό διέλευσης τους από συγκεκριμένο κόσκινο κατ' είδος και κατηγορία ως εξής:

- α) Φασόλια ελέφαντες: χίλιοι κόκκοι, βάρους τουλάχιστον 1 800 g ή ποσοστό 90 % από τους κόκκους αυτούς να μη διέρχεται από κόσκινο με στρογγυλές σπές διαμέτρου 13 mm.
- β) Φασόλια γίγαντες: χίλιοι κόκκοι, βάρους μεταξύ 1 200 και 1 800 g ή ποσοστό 90 % από τους κόκκους αυτούς να μη διέρχεται από κόσκινο με στρογγυλές σπές διαμέτρου 12 mm.

Συσκευασία και εμφάνιση (άρθρο 5)

Στα προσυσκευασμένα φασόλια είναι ανεκτή η παρουσία:

- α) Σπασμένων κόκκων: με μέγεθος κάτω από το μισό αέрайιου κόκκου σε ποσοστό μέχρι 2 %.
- β) Ατροφικών και αποχρωματισμένων κόκκων: σε ποσοστό μέχρι 0,5 %.
- γ) Ξένων υλών: σε ποσοστό μέχρι 0,05 % από τις οποίες γαιώδεις προσμίξεις μέχρι 0,02 %.

4.3. Γεωγραφική περιοχή

Η καλλιέργεια φασολιών στον Ν. Καστοριάς εντοπίζεται στις παρόχθιες περιοχές του ποταμού Αλιάκμονα και των παραποτάμιων του, καθώς και σε περιοχές που έχει γίνει αναδασμός, όπου υπάρχουν οργανωμένα αρδευτικά δίκτυα που διασφαλίζουν επαρκώς το άφθονο νερό που χρειάζεται η καλλιέργεια. Δευτερευόντως υπάρχουν εκτάσεις στην παραλίμνια περιοχή της λίμνης Ορεστιάδος (Καστοριάς).

Η έκταση που καταλαμβάνουν τα φασόλια Γίγαντες — Ελέφαντες Καστοριάς εντός της γεωγραφικής περιοχής καλλιέργειας ανέρχεται σήμερα σε 9 000 στρέμματα περίπου. Το υψόμετρο της ζώνης καλλιέργειας κυμαίνεται από 630 έως 900 μέτρα. Τα δε εδάφη είναι προσχωσιγενή και αλουβιακά, ελαφράς σύστασης, στραγγερά και κατά βάση ελαφρώς όξινα.

Το κλίμα στην περιοχή καλλιέργειας είναι ηπειρωτικό με δροσερά καλοκαίρια λόγω υψομέτρου και γειτνίασης με τους υδάτινους όγκους της λίμνης Ορεστιάδος (Καστοριάς) και του ποταμού Αλιάκμονα. Πέραν του δροσερού καλοκαιριού η ύπαρξη της λίμνης συμβάλλει ακόμη στη διαμόρφωση ήπιου ανοιξιάτικου κλίματος. Τέλος η μέση ετήσια βροχόπτωση των 600 mm περίπου συμπληρώνει τις προϋποθέσεις για κάλυψη των αναγκών του υγρόφιλου φυτού του φασολιού.

Η διαμόρφωση όμως αυτού του «ειδικού» κλίματος που συμβάλλει στην παραγωγή άριστου προϊόντος, οφείλεται κατά πολύ σ' ένα εξαιρετικό προνόμιο. Όλη η περιοχή αποτελεί ένα μεγάλο οροπέδιο που προστατεύεται από τους μεγάλους ορεινούς όγκους του όρους Βίτσι και της οροσειράς του Γράμμου. Μία λεκάνη στην οποία ακόμη και οι άνεμοι όταν υπάρχουν πνέουν πάντα ασθενείς.

Η ζώνη καλλιέργειας περιλαμβάνει:

1. Το σύνολο του Δήμου Ίωνος Δραγούμη
2. Το σύνολο του Δήμου Μακεδόνων
3. Το σύνολο του Δήμου Αγίων Αναργύρων
4. Το σύνολο του Δήμου Κορεστειών
5. Το σύνολο του Δήμου Καστοριάς

6. Το σύνολο του Δήμου Βιτσιού
7. Το σύνολο του Δήμου Αλιάκμονα
8. Το σύνολο του Δήμου Αγίας Τριάδας
9. Τμήμα του Δήμου Ορεστίδος

(πρώην δήμος Άργους Ορεστικού και πρώην κοινότητες Αμμουδάρας, Ασπροκκλησιάς, Διαλεκτού, Καστανοφύτου, Λακκωμάτων, Μελανθίου και Σπηλαίων)

10. Τμήμα του Δήμου Νεστορίου (πρώην κοινότητα Πτελέας)
11. Τμήμα Κοινότητας Καστρακίου (πρώην κοινότητα Δενδροχωρίου)

Οι εκτάσεις που καλλιεργούνται με φασόλια Γίγαντες — Ελέφαντες Καστοριάς είναι συνεχόμενες.

4.4. Απόδειξη προέλευσης

Τα φασόλια προέρχονται από το Ν. Μεξικό και την Κεντρική Αμερική. Σύμφωνα με μελέτες ραδιενεργού άνθρακα το *Phaseolus coccineus* (multiflorus) εξημερώθηκε στο Μεξικό περί το 2000 π.Χ. Στην Ευρώπη πιστεύεται ότι μεταφέρθηκαν τα φασόλια στα μέσα του δέκατου έκτου αιώνα πρώτα σε Αγγλία και Ισπανία, ενώ στην Ελλάδα αυτό έγινε στο τέλος του ιδίου αιώνα. Κατ' αρχάς η εμφάνιση έγινε γύρω από τα πεδινά αστικά κέντρα. Η φυσιολογία όμως της καλλιέργειας γρήγορα την αποκέντρωσε σε ορεινές περιοχές όπου και εγκατεστάθη. Μία από αυτές είναι και ο νομός Καστοριάς, που ανεδείχθη σε ιδανική περιοχή. Ιδανικά εδάφη, ιδανικό κλίμα, άριστες τεχνικές καλλιέργειες συνεργάζονται για την δημιουργία ποικιλιών και προϊόντος που κερδίζει τις αγορές. Ενός προϊόντος που λόγω της προτίμησης των Ελλήνων προς αυτό και της ιδιαίτερης θέσης που έχει στο διαπολιτισμικό τους έχει χαρακτηριστεί «εθνικό φαγητό».

Η καταγραφή των εκτάσεων και της καλλιέργειας μέσα στην οριοθετημένη ζώνη πραγματοποιείται και πιστοποιείται με:

- α) το πρόγραμμα εξισωτικής αποζημίωσης·
- β) το ολοκληρωμένο σύστημα ελέγχου γεωργικών εκμεταλλεύσεων·
- γ) το πρόγραμμα τηλεπισκόπησης.

Τα ανωτέρω Ευρωπαϊκά Προγράμματα εφαρμόζονται από την Διεύθυνση Γεωργίας και διέπονται από την κοινοτική νομοθεσία.

Η πιστοποίηση και ο έλεγχος του προϊόντος θα πραγματοποιείται από τα θεσμοθετημένα όργανα της πολιτείας και με βάση τα όσα προβλέπονται στην κείμενη νομοθεσία, για τα προϊόντα ονομασίας προέλευσης και γεωγραφικής ένδειξης.

Η αναλυτική επαλήθευση του προϊόντος, θα εφαρμοσθεί με την χρήση χημικών αναλύσεων, που θα διενεργούν τα εντεταλμένα όργανα της πολιτείας. Τα εν λόγω όργανα θα ελέγχουν και την χρήση των ετικετών, καθόσον θα πιστοποιούν τις υποχρεωτικές ενδείξεις, που προβλέπονται από την κείμενη εθνική και κοινοτική νομοθεσία (π.χ. αρίθμηση παρτίδας, πιθανή χρήση του κοινοτικού συμβόλου, κ.λπ).

Στην Ελλάδα προκειμένου για ξερά φασόλια, βάρος 1 000 σπόρων μεγαλύτερο από 1 200 γραμμάρια έχουμε μόνο στα φασόλια Γίγαντες — Ελέφαντες.

4.5. Μέθοδος παραγωγής:

4.5.1. Συγκομιδή

Η συγκομιδή των λοβών των φυτών (Γίγαντες — Ελέφαντες) που γίνεται με το χέρι, ξεκινά αρχές Σεπτεμβρίου και διαρκεί μέχρι και τρεις μήνες. Η συλλογή γίνεται μέχρι και σε τρία «χέρια», καθώς η ωρίμανση των λοβών είναι διαδοχική με πορεία από τη βάση του φυτού προς την κορυφή. Ακολούθως οι λοβοί απλώνονται σε αλώνια για φυσική ξήρανση στον ήλιο, όπου ξηραίνονται τόσο ώστε να αποχωρίζονται εύκολα από τους σπόρους καθώς χτυπιούνται με ευλύγιστες βέργες για τον σκοπό αυτό.

4.5.2. Συντήρηση

Οι σπόροι καθαροί, αν χρειαστεί, απλώνονται στον ήλιο μέχρι να αποκτήσουν χαμηλή επιθυμητή υγρασία περίπου 12 %. Ακολουθεί η διαλογή τους με το χέρι σε ό,τι αφορά την απομάκρυνση ξένων σωμάτων, σπασμένων και προσβεβλημένων ή και ξένων προς την ποικιλία σπόρων. Εν συνεχεία τοποθετούνται σε σακιά και συντηρούνται σε υγιεινούς και καθαρούς χώρους χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα λόγω της ανθεκτικής υφής του προϊόντος.

4.5.3. Τυποποίηση — Συσκευασία — Εμπορία

Στο νέο σύγχρονο διαλογητήριο/συσκευαστήριο της Αγροτικής Καστοριάς η διαλογή, τυποποίηση και συσκευασία θα πραγματοποιούνται με μηχανήματα τελευταίας τεχνολογίας και μεθόδους που θα διασφαλίζουν την εκλεκτή ποιότητα του προϊόντος.

Η συσκευασία θα γίνεται αυτόματα σε σακούλες πολυπροπυλενίου του 0,5 και 1 kg οι οποίες στη συνέχεια θα τοποθετούνται σε κιβώτια των 10 έως 20 kg.

Η όλη διαδικασία ελέγχεται ηλεκτρονικά και γίνεται με αυτόματους δοσομετρητές.

Η τυποποίηση αφορά τον αυτόματο διαχωρισμό του προϊόντος σε τρεις κατηγορίες μεγέθους όπως αναφέρεται στην αίτηση αναγνώρισης, αφού αυτό έχει προηγουμένως ελεγχθεί για την γνησιότητα των ποικιλιών και έχει καθαρισθεί και απολυμανθεί με ήπιες μεθόδους αντίστοιχα (φυσικός διαχωρισμός — σύστημα ECOGEN).

Η εμπορία θα γίνεται με απ' ευθείας διάθεση του προϊόντος, σε δίκτυο καταστημάτων τροφίμων.

Στόχος άμεσος είναι η εμπορική διασφάλιση του προϊόντος, η προστασία του καταναλωτή καθώς και η κατάκτηση ξένων αγορών που μόνο από την διαδικασία αναγνώρισης των φασολιών ως προϊόντος ΠΓΕ μπορεί να επιτευχθούν.

4.6. Δεσμός

Το έδαφος και το κλίμα της περιοχής είναι παράγοντες που συντελούν καθοριστικά στην παραγωγή των εξαιρετικών φασολιών Γίγαντες — Ελέφαντες Καστοριάς. Τα μέσης συστάσεως ελαφρώς όξινα εδάφη με τον άριστο βαθμό στράγγισης, βρίσκονται σε αρμονική συνεργασία με το μεσογειακό ηπειρωτικό κλίμα της περιοχής για την παραγωγή των φασολιών. Μιας καλλιέργειας που οι κάτοικοι της περιοχής γνώρισαν πριν 300 χρόνια και έκτοτε αποτελεί κομμάτι της ζωής τους.

Η καλλιεργητική τεχνική που εφαρμόζουν, είναι παράδοση που μεταφέρεται σαν διαδικασία από γενιά σε γενιά. Και αυτό γιατί η παραγωγή άριστης ποιότητας προϊόντος, δεν είναι θέμα μέσων, αλλά μακροχρόνιας εμπειρίας που υλοποιείται με τα ίδια τα χέρια και το μάτι του παραγωγού.

Η οικονομία, η παράδοση, τα έθιμα, οι γιορτές, είναι συνδεδεμένα σ' αυτή την περιοχή με την καλλιέργεια του φασολιού:

- Ετήσια έκθεση φασολιών στα Λακκώματα.
- Γεύμα φασολιών στους προσκεκλημένους που παρίστανται στην γιορτή για την επέτειο του θανάτου του Μακεδονομάχου Παύλου Μελά στον ομώνυμο Οικισμό.
- Γιορτές φασολιών σε οικισμούς την περίοδο της συγκομιδής συνδεδεμένες με τοπικές φολκλορικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Εκδηλώσεις που δείχνουν τον ιστορικό και κοινωνικό δεσμό των κατοίκων με το προϊόν.

4.7. Δομή του ελέγχου

Όνομα: Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Καστοριάς
Δ/ση Γεωργίας 521 00 Καστοριά
Διοικητήριο
Διεύθυνση: 521 00 Καστοριά
Διοικητήριο

4.8. Επισήμανση:

Στα μέσα συσκευασίας του προϊόντος αναγράφεται υποχρεωτικά η ένδειξη ΦΑΣΟΛΙΑ ΠΓΑΝΤΕΣ-ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΠΓΕ καθώς και οι ενδείξεις που προβλέπονται στην παράγραφο 7 του άρθρου 4 του Π.Δ. 81/93.

4.9. Εθνικές απαιτήσεις:

Εφαρμόζονται οι γενικές διατάξεις του Π.Δ. 81/93 για τη διαδικασία παραγωγής προϊόντων ΠΟΠ ή ΠΓΕ.

Αριθ. ΕΚ: G/EL/00123/2000.04.05

Ημερομηνία παραλαβής της πλήρους αίτησης: 14 Δεκεμβρίου 2000.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1429/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 11ης Αυγούστου 2003****για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2090/2002 που προβλέπει τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 386/90 του Συμβουλίου όσον αφορά το φυσικό έλεγχο κατά την εξαγωγή γεωργικών προϊόντων που δικαιούνται επιστροφή**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 386/90 του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 1990, σχετικά με τον έλεγχο κατά την εξαγωγή γεωργικών προϊόντων που δικαιούνται επιστροφή ή άλλα ποσά ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 163/94 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 6,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2090/2002 της Επιτροπής ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 444/2003 ⁽⁴⁾, προβλέπει την πραγματοποίηση ενός ελέγχου υποκατάστασης όταν η διασάφηση εξαγωγής γίνεται δεκτή σε ένα τελωνείο εξαγωγής διαφορετικό από το τελωνείο εξόδου ή από το τελωνείο προορισμού του T5.
- (2) Για την καθιέρωση μιας ομοιόμορφης πρακτικής στα τελωνεία εξόδου ή στα τελωνεία προορισμού του T5, και προκειμένου να μην υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την ταυτότητα των σχετικών προϊόντων που αποτελεί έναν από τους όρους για τη χορήγηση των επιστροφών, θα πρέπει να προβλέπεται ένας ειδικός έλεγχος υποκατάστασης στις περιπτώσεις που αυτά τα τελωνεία διαπιστώνουν ότι οι τελωνειακές σφραγίδες που είχαν τοποθετηθεί στην αρχή έχουν αφαιρεθεί χωρίς τον έλεγχο του τελωνείου ή έχουν υποστεί διάρρηξη ή δεν έχει χορηγηθεί απαλλαγή από την υποχρέωση τοποθέτησης σφραγίδας. Επειδή στις περιπτώσεις αυτές υπάρχει σαφής υπόνοια υποκατάστασης, οι ειδικοί έλεγχοι υποκατάστασης θα πρέπει να γίνονται με μεγάλη προσοχή και να περιλαμβάνουν ενδεχομένως την πραγματοποίηση φυσικού ελέγχου των εμπορευμάτων.
- (3) Για να διασφαλιστεί ότι θα είναι επαρκής ο αριθμός των ελέγχων που θα πραγματοποιηθούν στο σύνολο των προς εξαγωγή εμπορευμάτων, θα πρέπει να προβλέπεται ότι οι ειδικοί έλεγχοι υποκατάστασης που πραγματοποιούνται στις περιπτώσεις που έχουν αφαιρεθεί οι τελωνειακές σφραγίδες χωρίς έλεγχο του τελωνείου ή έχουν υποστεί διάρρηξη ή δεν έχει χορηγηθεί απαλλαγή από την υποχρέωση τοποθέτησης σφραγίδας θα λαμβάνονται εν μέρει μόνο υπόψη για τον υπολογισμό του ελάχιστου αριθμού των ελέγχων υποκατάστασης.
- (4) Για την καλύτερη παρακολούθηση των ελέγχων υποκατάστασης θα πρέπει να προβλέπεται, αφενός, ότι οι πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό των ειδικών ελέγχων υποκατάστασης που πραγματοποιούνται στην περίπτωση που έχουν αφαιρεθεί οι τελωνειακές σφραγίδες χωρίς τον έλεγχο του τελωνείου ή έχουν υποστεί διάρρηξη ή δεν έχει χορηγηθεί απαλλαγή από την υποχρέωση τοποθέτησης σφραγίδας θα διατίθενται οποιαδήποτε στιγμή από τα οικεία τελωνεία και,

αφετέρου, ότι οι έλεγχοι υποκατάστασης θα αποτελούν αντικείμενο μιας έκθεσης όπου θα αναφέρονται οι πραγματοποιηθέντες έλεγχοι.

- (5) Κατά συνέπεια θα πρέπει να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2090/2002.
- (6) Τα μέτρα που προβλέπει ο παρών κανονισμός είναι σύμφωνα με τη γνώμη όλων των οικείων επιτροπών διαχείρισης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2090/2002 τροποποιείται ως εξής:

1. Στην παράγραφο 2 το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«Εάν το τελωνείο εξαγωγής δεν έχει σφραγίσει το μέσο μεταφοράς ή το δέμα, διενεργούνται έλεγχοι υποκατάστασης, στο μέτρο του δυνατού, υπό το πρίσμα της ανάλυσης των κινδύνων, με την επιφύλαξη της παραγράφου 2β και των μέτρων ελέγχου που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή άλλων διατάξεων.»
2. Προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 2α:
«2α. Όταν το τελωνείο εξαγωγής ή το τελωνείο προορισμού του T5 διαπιστώνουν ότι οι τελωνειακές σφραγίδες που είχαν τοποθετηθεί στην αρχή έχουν αφαιρεθεί χωρίς τον έλεγχο του τελωνείου ή έχουν υποστεί διάρρηξη ή δεν έχει χορηγηθεί απαλλαγή από την υποχρέωση τοποθέτησης σφραγίδας σύμφωνα με το άρθρο 357 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 θα πρέπει να πραγματοποιείται ένας ειδικός έλεγχος υποκατάστασης.
Οι ειδικοί έλεγχοι υποκατάστασης που πραγματοποιούνται σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο λαμβάνονται κατά 50 % υπόψη για τον υπολογισμό του αριθμού των ελέγχων υποκατάστασης που πραγματοποιούνται σύμφωνα με την παράγραφο 2 δεύτερο εδάφιο.»
3. Στην παράγραφο 4 το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«Ο έλεγχος υποκατάστασης που προβλέπεται στην παράγραφο 2 διενεργείται με οπτική επαλήθευση της αντιστοιχίας ανάμεσα στο εμπόρευμα και στο παραστατικό που το έχει συνοδεύσει από το τελωνείο εξαγωγής έως το τελωνείο εξόδου ή έως το τελωνείο προορισμού του T5.»
4. Προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 4α:
«4α. Στην περίπτωση του ελέγχου υποκατάστασης που προβλέπεται στην παράγραφο 2α το τελωνείο εξόδου ή το τελωνείο προορισμού του T5 αποφασίζει υπό το πρίσμα της ανάλυσης των κινδύνων εάν θα γίνει απλώς μια οπτική επαλήθευση που προβλέπεται στην παράγραφο 4 ή εάν θα διενεργηθεί ένας φυσικός έλεγχος σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφοι 1 και 4.»

⁽¹⁾ ΕΕ L 42 της 16.2.1990, σ. 6.⁽²⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.1994, σ. 2.⁽³⁾ ΕΕ L 322 της 27.11.2002, σ. 4.⁽⁴⁾ ΕΕ L 67 της 12.3.2003, σ. 3.

5. Στην παράγραφο 5 το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Κάθε τελωνείο εξόδου ή κάθε τελωνείο προορισμού του T5 λαμβάνει μέτρα ώστε να φαίνονται ανά πάσα στιγμή:

α) ο αριθμός των διασαφήσεων εξαγωγής που λαμβάνονται υπόψη για τους ελέγχους υποκατάστασης οι οποίοι προβλέπονται στην παράγραφο 2·

β) ο αριθμός των διενεργηθέντων ελέγχων υποκατάστασης που προβλέπονται στην παράγραφο 2·

γ) ο αριθμός των διενεργηθέντων ελέγχων υποκατάστασης που προβλέπονται στην παράγραφο 2α.»

6. Προστίθεται η παράγραφος 5α:

«5α. Όλοι οι έλεγχοι υποκατάστασης που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 2α αποτελούν αντικείμενο μιας έκθεσης που συντάσσει ο αρμόδιος υπάλληλος ο οποίος τους πραγματο-

ποίησε. Η έκθεση αυτή παρέχει τη δυνατότητα παρακολούθησης των πραγματοποιηθέντων ελέγχων και φέρει την ημερομηνία και το όνομα του υπαλλήλου.

Αρχειοθετείται στο τελωνείο εξόδου ή στο τελωνείο προορισμού του T5 επί τρία έτη από το έτος εξαγωγής και κατά τρόπο ώστε να μπορεί κανείς να τη συμβουλευτεί εύκολα.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός τίθεται σε ισχύ επτά ημέρες μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Αρχίζει να εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2004 για τις διασαφήσεις που θα γίνουν αποδεκτές από την ημερομηνία αυτή.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Αυγούστου 2003.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1430/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 11ης Αυγούστου 2003****για αναθεώρηση, για την περίοδο εμπορίας 2003/04 στον τομέα της ζάχαρης, του ανώτατου ποσού της συνεισφοράς Β, και για τροποποίηση της ελάχιστης τιμής των ζαχαροτευτλών Β**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/2001 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2001, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα της ζάχαρης ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 680/2002 της Επιτροπής ⁽²⁾ και ιδίως το άρθρο 15 παράγραφος 8 δεύτερη και τρίτη περίπτωση,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001 προβλέπει, στις παραγράφους 3 και 4, ότι οι ζημιές που οφείλονται στις αναλήψεις υποχρεώσεων για τις εξαγωγές πλεονασμάτων κοινοτικής ζάχαρης, πρέπει να καλυφθούν, εντός ορισμένων ανώτατων ορίων, μέσω συνεισφορών στην παραγωγή που εισπράττονται επί των παραγωγών ζάχαρης Α και Β, ισογλυκόζης Α και Β και σιροπιού ινουλίνης Α και Β.
- (2) Το άρθρο 15 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001 ορίζει ότι, όταν η προβλεπόμενη συνολική ζημία της τρέχουσας περιόδου εμπορίας κινδυνεύει να μην καλυφθεί από τα αναμενόμενα έσοδα που προκύπτουν από τη συνεισφορά στη βασική παραγωγή και από τη συνεισφορά Β, λόγω των αντίστοιχων ανώτατων ορίων τους στο 2 % και στο 30 % της τιμής παρέμβασης της λευκής ζάχαρης, το ανώτατο ποσοστό της συνεισφοράς Β αναθεωρείται στο βαθμό που χρειάζεται για να καλυφθεί η συνολική ζημία, χωρίς να μπορεί να υπερβεί το 37,5 %.
- (3) Σύμφωνα με τα επί του παρόντος προβλεπόμενα δεδομένα, τα έσοδα πριν από την αναθεώρηση, από τις συνεισφορές οι οποίες εισπράττονται για την περίοδο εμπορίας 2003/2004, κινδυνεύουν να είναι χαμηλότερα από το άθροισμα που προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό του εξαγώγιμου πλεονάσματος επί το μέσο όρο της ζημίας. Επομένως χρειά-

ζεται να καθοριστεί για την προαναφερθείσα περίοδο το ανώτατο ποσό της συνεισφοράς Β στο 37,5 % της τιμής παρέμβασης της λευκής ζάχαρης.

- (4) Το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001, καθόρισε την ελάχιστη τιμή των ζαχαροτευτλών Β σε 32,42 ευρώ ανά τόνο για να επιφυλάξει την εφαρμογή του άρθρου 15 παράγραφος 5, το οποίο προβλέπει την αντίστοιχη τροποποίηση της τιμής των ζαχαροτευτλών Β σε περίπτωση αναθεώρησης του ανώτατου ποσού της συνεισφοράς Β.
- (5) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης της ζάχαρης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για την περίοδο εμπορίας 2003/04, το ανώτατο ποσό της συνεισφοράς Β που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 4 πρώτη περίπτωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001 καθορίζεται στο 37,5 % της τιμής παρέμβασης της λευκής ζάχαρης.

Άρθρο 2

Για την περίοδο εμπορίας 2003/04, η ελάχιστη τιμή των ζαχαροτευτλών Β που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001 καθορίζεται σε εφαρμογή του άρθρου 15 παράγραφος 5 του εν λόγω κανονισμού σε 28,84 ευρώ ανά τόνο.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη μέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Αυγούστου 2003.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 178 της 30.6.2001, σ. 1.
⁽²⁾ ΕΕ L 104 της 20.4.2002, σ. 26.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1431/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11ης Αυγούστου 2003

σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95 όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή προϊόντων του τομέα των σιτηρών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1104/2003 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 11,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 800/1999 της Επιτροπής, της 15ης Απριλίου 1999, για τις κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εξαγωγής για τα γεωργικά προϊόντα ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 444/2003 ⁽⁴⁾, προβλέπει στο άρθρο 3 δεύτερη περίπτωση ότι το δικαίωμα για επιστροφή γεννάται κατά την εισαγωγή σε μια δεδομένη τρίτη χώρα όταν το διαφοροποιημένο ύψος επιστροφής εφαρμόζεται για την εν λόγω δεδομένη τρίτη χώρα. Τα άρθρα 14 έως 16 του κανονισμού αυτού προσδιορίζουν τους όρους για την πληρωμή της επιστροφής σε περίπτωση διαφοροποιημένης επιστροφής, ιδίως τα έγγραφα που πρέπει να προσκομίζονται ως απόδειξη αφίξεως στον προορισμό των εμπορευμάτων.
- (2) Στην περίπτωση κατά την οποία η επιστροφή κατά την εξαγωγή διαφοροποιείται, το άρθρο 18 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 800/1999 προβλέπει ότι ένα μέρος της επιστροφής που υπολογίζεται ιδίως με βάση το χαμηλότερο ύψος της επιστροφής, πληρώνεται ύστερα από αίτηση του εξαγωγέα μόλις προσκομίσει την απόδειξη ότι το προϊόν έχει εγκαταλείψει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας.
- (3) Το άρθρο 13α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, για τη θέσπιση ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών ⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1163/2002 ⁽⁶⁾ προβλέπει παρεκκλίσεις από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 800/1999 ως επακόλουθο των εμπορικών συμφωνιών με τη Βουλγαρία, την Τσεχική Δημοκρατία, την Εσθονία, τη Λεττονία, τη Λιθουανία, την Ουγγαρία, την Πολωνία, τη Ρουμανία, τη Σλοβενία και τη Σλοβακία, που αφορούν την κατάργηση των επιστροφών για τους προορισμούς αυτούς.
- (4) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 934/2003 της Επιτροπής ⁽⁷⁾ προκήρυξε διαγωνισμό για την επιστροφή κατά την εξαγωγή μαλακού σίτου προς όλες τις τρίτες χώρες, με εξαίρεση τις

δέκα χώρες που είναι υποψήφιες για προσχώρηση στην Κοινότητα την 1η Μαΐου 2004, καθώς και τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, πράγμα που συνεπάγεται διαφοροποίηση του ποσού της επιστροφής ανάλογα με τον προορισμό. Εξάλλου, οι προορισμοί αυτοί αποκλείονται και στο πλαίσιο του περιοδικού καθορισμού των επιστροφών κατά την εξαγωγή. Δεδομένου ότι δεν υπάρχει εμπορική συμφωνία με την Κύπρο και τη Μάλτα και ότι οι χώρες αυτές δεν εμφανίζονται μεταξύ των προορισμών που αναφέρονται στο άρθρο 13α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95, η παρέκκλιση όσον αφορά την απόδειξη αφίξεως στον προορισμό και τον υπολογισμό του ποσού της προκαταβολής που προβλέπεται από το άρθρο αυτό δεν εφαρμόζεται στο διαγωνισμό που άνοιξε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 934/2003 ούτε στον περιοδικό καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή.

- (5) Με βάση τις διαθέσιμες στατιστικές πληροφορίες, διαφαίνεται ότι δεν υπάρχει εξαγωγή κοινοτικών προϊόντων σιτηρών με προορισμό την Κύπρο και τη Μάλτα. Μεριμνώντας να μη διαταραχθεί το μεγαλύτερο μέρος των κοινοτικών εξαγωγών από την απαίτηση αποδείξεως αφίξεως στον προορισμό, πρέπει να επεκταθούν οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 13α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95 σε περίπτωση μη καθορισμού επιστροφής για αυτούς τους δύο προορισμούς.
- (6) Πρέπει συνεπώς να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1501/95.
- (7) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 13α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 3:

«3. Οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 εφαρμόζονται και στην περίπτωση μη καθορισμού επιστροφής κατά την εξαγωγή προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 με προορισμό την Κύπρο και τη Μάλτα.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 158 της 27.6.2003, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 102 της 17.4.1999, σ. 11.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 67 της 12.3.2003, σ. 3.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 147 της 30.6.1995, σ. 7.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 170 της 29.6.2002, σ. 46.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 133 της 29.5.2003, σ. 42.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Αυγούστου 2003.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1432/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 11ης Αυγούστου 2003

**σχετικά με τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου
 όσον αφορά την αναγνώριση των οργανώσεων παραγωγών και την προαναγνώριση των ομάδων
 παραγωγών**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των σπωροκηπευτικών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 47/2003 της Επιτροπής ⁽²⁾ και ιδίως το άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο α) και το άρθρο 48,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Με βάση την κτηθείσα στη διάρκεια των τελευταίων ετών πείρα, αποδεικνύεται αναγκαίο να επέλθουν τροποποιήσεις στις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 412/97 της Επιτροπής, της 3ης Μαρτίου 1997, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου όσον αφορά την αναγνώριση των οργανώσεων παραγωγών ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 43/2003 ⁽⁴⁾ και (ΕΚ) αριθ. 478/97, της 14ης Μαρτίου 1997, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου, όσον αφορά την προαναγνώριση των ομάδων παραγωγών ⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 243/1999 ⁽⁶⁾.
- (2) Για λόγους σαφήνειας και εξορθολογισμού, είναι σκόπιμο να συγκεντρώνονται οι διατάξεις των εν λόγω κανονισμών καθώς και οι τροποποιήσεις που πρέπει να επέλθουν σε αυτές, σε έναν και μόνο κανονισμό ο οποίος να τις αντικαθιστά.
- (3) Πρέπει κατά συνέπεια να καταργηθούν οι κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 412/97 και (ΕΚ) αριθ. 478/97.
- (4) Το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο α) και το άρθρο 11 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 προβλέπει διαφορετικές κατηγορίες οργανώσεων παραγωγών. Κάθε οργάνωση παραγωγών, για την οποία υποβάλλεται αίτηση αναγνώρισης, οφείλει κατά γενικό κανόνα να υπάγεται σε μια από τις προβλεπόμενες κατηγορίες οργανώσεων παραγωγών. Πρέπει ωστόσο να προβλέπεται η δυνατότητα αναγνώρισης μιας οργάνωσης παραγωγών, όσον αφορά ορισμένες κατηγορίες προϊόντων, για μία ή περισσότερες από τις κατηγορίες αυτές.
- (5) Είναι αναγκαίο να προσδιοριστεί ένας ελάχιστος αριθμός παραγωγών και ένας ελάχιστος όγκος εμπορεύσιμης παραγωγής. Πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να καθορίζουν ελάχιστες προϋποθέσεις επιπέδου υψηλότερου αυτών που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό.
- (6) Για να υπάρξει συμβολή στην επίτευξη των στόχων της κοινής οργάνωσης αγορών και για να εξασφαλίζεται ότι οι οργανώσεις παραγωγών λειτουργούν κατά τρόπο διαρκή και

αποτελεσματικό, είναι αναγκαίο να υπάρχει, στα πλαίσια της οργάνωσης παραγωγών, η βέλτιστη σταθερότητα. Είναι συνεπώς σκόπιμο να προβλεφθεί ελάχιστο διάστημα συμμετοχής ως μέλους σε μια οργάνωση παραγωγών, κυρίως όσον αφορά τις υποχρεώσεις που συνδέονται με την υλοποίηση ενός επιχειρησιακού προγράμματος, προβλεπόμενου στο άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96. Πρέπει να δοθεί στα κράτη μέλη η ευχέρεια καθορισμού των προθεσμιών προειδοποίησης και των ημερομηνιών έναρξης ισχύος της παραίτησης από την ιδιότητα του μέλους.

- (7) Μια οργάνωση παραγωγών δεν είναι σε θέση να εξασφαλίζει άμεσα και αποτελεσματικά όλες τις δραστηριότητές της. Είναι σκόπιμο να εξουσιοδοτούνται τα κράτη μέλη να καθορίζουν τους ενδεδειγμένους κανόνες.
- (8) Οι κύριες και ουσιώδεις δραστηριότητες μιας οργάνωσης παραγωγών πρέπει να συνδέονται με την παραγωγή των μελών τους. Ωστόσο πρέπει, εντός ορισμένων ορίων, να επιτρέπονται και άλλες δραστηριότητες της οργάνωσης παραγωγών. Είναι ιδίως σκόπιμο να ευνοείται η συνεργασία μεταξύ οργανώσεων παραγωγών, επιτρέποντας να μην λαμβάνεται υπόψη η εμπορία σπωροκηπευτικών που αγοράζονται αποκλειστικά από μια άλλη αναγνωρισμένη οργάνωση παραγωγών, ούτε στον υπολογισμό της κύριας δραστηριότητας ούτε στις λοιπές δραστηριότητες.
- (9) Οι οργανώσεις παραγωγών μπορούν να κατέχουν μερίδια συμμετοχής σε θυγατρικές οι οποίες συμβάλλουν στην αύξηση της προστιθέμενης αξίας της παραγωγής των μελών τους. Στην περίπτωση αυτή, πρέπει να καθορίζονται οι κανόνες υπολογισμού της αξίας της διατιθέμενης στο εμπόριο παραγωγής.
- (10) Λαμβανομένης υπόψη της φύσης των προϊόντων, της παραγωγής τους και της εμπορίας τους, οι εκμεταλλεύσεις των μελών των οργανώσεων παραγωγών μπορούν να ευρισκονται σε άλλα κράτη μέλη πέραν του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται η έδρα της οργάνωσης παραγωγών.
- (11) Με σκοπό να ενθαρρύνεται η συγκέντρωση της προσφοράς μέσα στην Κοινότητα, είναι σκόπιμο να διευκρινιστούν οι όροι λειτουργίας των ενώσεων οργανώσεων παραγωγών και τα ελάχιστα κριτήρια αναγνώρισής τους, καθώς και να προβλεφθούν ορισμένοι κανόνες στις περιπτώσεις που οι ενώσεις αυτές έχουν διεθνικό χαρακτήρα.
- (12) Για να διευκολύνεται η συγκέντρωση της προσφοράς, είναι σκόπιμο να ενθαρρύνεται η συγχώνευση των υφιστάμενων οργανώσεων παραγωγών ώστε να δημιουργούνται νέες οργανώσεις και να καθοριστούν οι κανόνες όσον αφορά τα επιχειρησιακά προγράμματα των οργανώσεων που προκύπτουν από τις συγχωνεύσεις.

⁽¹⁾ ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 7 της 11.1.2003, σ. 64.

⁽³⁾ ΕΕ L 62 της 4.3.1997, σ. 16.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 7 της 11.1.2003, σ. 25.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 75 της 15.3.1997, σ. 4.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 27 της 2.2.1999, σ. 8.

- (13) Είναι σκόπιμο, ενώ θα διασφαλίζεται η τήρηση των αρχών σύμφωνα με τις οποίες μια οργάνωση παραγωγών ιδρύεται κατόπιν πρωτοβουλίας αλλά και ελέγχεται από τους παραγωγούς, να παρέχεται η ευχέρεια στα κράτη μέλη να θεσπίζουν τους όρους υπό τους οποίους άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα γίνονται δεκτά ως μέλη μιας οργάνωσης παραγωγών.
- (14) Για να παρέχεται εγγύηση ότι οι οργανώσεις παραγωγών αντιπροσωπεύουν πράγματι έναν ελάχιστο αριθμό παραγωγών, φαίνεται αναγκαίο να λαμβάνουν τα κράτη μέλη μέτρα ώστε να αποφεύγεται το ενδεχόμενο μια μειοψηφία μελών τα οποία ίσως διαθέτουν το μεγαλύτερο μερίδιο του όγκου παραγωγής της σχετικής οργάνωσης παραγωγών, να δεσποζουν καταχρηστικά στη διαχείριση και στη λειτουργία της οργάνωσης.
- (15) Το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 προβλέπει τη δυνατότητα μιας μεταβατικής περιόδου προαναγνώρισης ώστε να είναι σε θέση οι νέες ομάδες παραγωγών ή αυτές που δεν είναι αναγνωρισμένες βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, να συμμορφωθούν προς τους όρους αναγνώρισης που καθορίζονται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96. Έτσι είναι σκόπιμο, προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη διαφορετικές καταστάσεις παραγωγής και εμπορίας στα διάφορα κράτη μέλη, να θεσπίζουν τα τελευταία τους όρους χορήγησης της προαναγνώρισης στις ομάδες παραγωγών που υποβάλλουν σχετικό σχέδιο.
- (16) Για να ευνοείται η δημιουργία σταθερών οργανώσεων παραγωγών, ικανών να συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της κοινής οργάνωσης των αγορών κατά τρόπο διαρκή, είναι σκόπιμο να χορηγείται προαναγνώριση μόνο στις ομάδες παραγωγών που είναι σε θέση να αποδεικνύουν την ικανότητά τους να συμμορφώνονται με όλους τους όρους του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 εντός συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος.
- (17) Για να είναι σε θέση οι ομάδες παραγωγών να υποβάλουν σχέδιο αναγνώρισης σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, πρέπει να διευκρινισθούν τα πληροφοριακά στοιχεία τα οποία οφείλουν οι ομάδες παραγωγών να υποβάλουν με το σχέδιο.
- (18) Για να μπορούν οι ομάδες παραγωγών να πληρούν καλύτερα τους όρους αναγνώρισης, είναι αναγκαίο να επιτρέπονται τροποποιήσεις του σχεδίου αναγνώρισης. Προς το σκοπό αυτό, θα πρέπει να προβλέπεται να μπορεί το κράτος μέλος να ζητεί από την ομάδα παραγωγών τη λήψη διορθωτικών μέτρων προκειμένου να εξασφαλίζεται η υλοποίηση του σχεδίου.
- (19) Η ομάδα παραγωγών δύναται να πληροί τους όρους του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 πριν από τη λήξη του σχεδίου αναγνώρισης. Είναι σκόπιμο να προβλεφθούν διατάξεις που να επιτρέπουν στην εν λόγω ομάδα να υποβάλει αίτηση αναγνώρισης βάσει του κανονισμού αυτού. Για λόγους συνοχής, η χορήγηση μιας τέτοιας αναγνώρισης στην ομάδα παραγωγών πρέπει να σημαίνει και το τέλος του σχεδίου της για αναγνώριση.
- (20) Με σκοπό να παρέχεται στις προαναγνωρισμένες ομάδες παραγωγών η ευκαιρία να θέτουν σε εφαρμογή ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1433/2003 της Επιτροπής, της 11ης Αυγούστου 2003, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου, όσον αφορά τα επιχειρησιακά προγράμματα, τα επιχειρησιακά ταμεία και την κοινωνική χρηματοοικονομική ενίσχυση ⁽¹⁾ ήδη από τη χορήγηση της αναγνώρισης, είναι σκόπιμο να προβλέπεται η δυνατότητα να υποβάλουν οι εν λόγω ομάδες ένα σχέδιο επιχειρησιακού προγράμματος με την υποβολή της αίτησης αναγνώρισης.
- (21) Με σκοπό να διασφαλίζεται η ορθή διαχείριση της κοινής οργάνωσης των αγορών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενημερώνουν τακτικά την Επιτροπή σχετικά με την κατάσταση χορήγησης των προαναγνωρίσεων.
- (22) Πρέπει να αποσαφηνιστεί, ώστε να καταστεί αποτελεσματικότερο, το καθεστώς ελέγχων και κυρώσεων, καθώς και οι συνέπειες που απορρέουν από απόφαση απόσυρσης της αναγνώρισης, ή απόφαση μη αναγνώρισης μιας οργάνωσης παραγωγών.
- (23) Είναι σκόπιμο οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 412/97 σχετικά με τον ελάχιστο αριθμό παραγωγών και τον ελάχιστο όγκο εμπορευσίμης παραγωγής να παραμείνουν σε ισχύ έως τις 31 Δεκεμβρίου 2003, με σκοπό να δοθεί στα κράτη μέλη το λογικό χρονικό περιθώριο να καθορίσουν τις νέες διατάξεις.
- (24) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης νωπών οπωροκηπευτικών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Με τον παρόντα κανονισμό θεσπίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 όσον αφορά τους όρους αναγνώρισης των οργανώσεων παραγωγών και προαναγνώρισης των ομάδων παραγωγών που αναφέρονται αντίστοιχα στα άρθρα 11 και 14 του εν λόγω κανονισμού.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως:

- α) «παραγωγός»: νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, μέλος οργάνωσης παραγωγών που φέρει την παραγωγή του στην οργάνωση με σκοπό τη διάθεσή της στο εμπόριο υπό τους όρους που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96·

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 25 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

- β) «αξία της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο»: νοείται η αξία της διατιθέμενης στο εμπόριο παραγωγής, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1433/2003·
- γ) «αξία της δυνάμενης να διατεθεί στο εμπόριο παραγωγής»: νοείται η αξία της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο·
- δ) «ομάδα παραγωγών»: νοείται κάθε οργάνωση που έχει υποβάλει αίτηση και στην οποία έχει χορηγηθεί η προαναγνώριση σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96·
- ε) «θυγατρική»: νοείται επιχείρηση στην οποία κατέχουν μερίδιο συμμετοχής μία ή περισσότερες οργανώσεις παραγωγών ή ενώσεις τους, και η οποία συμβάλλει στην αύξηση της προτιθέμενης αξίας της παραγωγής των μελών της·
- στ) «ένωση οργανώσεων παραγωγών»: νοούνται οι αναφερόμενες στο άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 ενώσεις·
- ζ) «διεθνική οργάνωση παραγωγών»: νοείται κάθε οργάνωση στην οποία μία τουλάχιστον εκμετάλλευση των παραγωγών ευρίσκεται σε κράτος μέλος άλλο από αυτό στο οποίο είναι εγκατεστημένη η έδρα της οργάνωσης παραγωγών·
- η) «διεθνική ένωση οργανώσεων παραγωγών»: νοείται κάθε ένωση οργανώσεων παραγωγών στην οποία μία τουλάχιστον από τις οργανώσεις-μέλη έχει την έδρα της σε κράτος μέλος άλλο από αυτό στο οποίο είναι εγκατεστημένη η έδρα της ένωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

Άρθρο 3

Κατηγορίες οργανώσεων παραγωγών

1. Οι οργανώσεις παραγωγών μπορούν να αναγνωρίζονται, κατόπιν αιτήσεώς τους, για μία ή περισσότερες από τις κατηγορίες προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία ii) έως vii) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

Όσον αφορά την κατηγορία προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, είναι δυνατή μόνον η απλή αναγνώριση.

2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις διαδικασίες για την απλή ή την πολλαπλή αναγνώριση των οργανώσεων παραγωγών σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

Άρθρο 4

Ελάχιστο μέγεθος των οργανώσεων παραγωγών

1. Ο ελάχιστος αριθμός παραγωγών που αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 καθορίζεται σε πέντε παραγωγούς ανά κατηγορία.

Ο ελάχιστος όγκος παραγωγής δυνάμενης να διατεθεί στο εμπόριο, που αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 καθορίζεται σε 100 000 ευρώ.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν τον ελάχιστο αριθμό παραγωγών και τον ελάχιστο όγκο εμπορεύσιμης παραγωγής σε υψηλότερα επίπεδα από αυτά που προβλέπονται στην παράγραφο 1.

Ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή.

3. Στην περίπτωση που μια οργάνωση παραγωγών αποτελείται, στο σύνολό της ή εν μέρει, από μέλη τα οποία, με τη σειρά τους, είναι νομικά πρόσωπα που αποτελούνται αποκλειστικά από παραγωγούς, ο ελάχιστος αριθμός παραγωγών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο υπολογίζεται βάσει του αριθμού παραγωγών που συνδέονται με έκαστο των νομικών προσώπων.

Άρθρο 5

Ελάχιστη διάρκεια συμμετοχής ως μέλους

1. Η ελάχιστη διάρκεια συμμετοχής ενός παραγωγού ως μέλους δεν δύναται να είναι κατώτερη του ενός έτους. Ωστόσο, σε περίπτωση υποβολής ενός επιχειρησιακού προγράμματος, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96, κανένα μέλος δεν δύναται να απαλλαγεί των υποχρεώσεων του που απορρέουν από το πρόγραμμα αυτό κατά τη διάρκεια της εφαρμογής του, εκτός αν η οργάνωση παραγωγών του χορηγήσει σχετική άδεια.

Τα κράτη μέλη δύνανται να καθορίζουν επί το μακρότερο την προβλεπόμενη στο προηγούμενο εδάφιο ελάχιστη διάρκεια συμμετοχής ως μέλους.

2. Η αποποίηση της ιδιότητας του μέλους κοινοποιείται γραπτώς στην οργάνωση παραγωγών. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις προθεσμίες ειδοποίησης, ανώτατης διάρκειας έξι μηνών, και τις ημερομηνίες στις οποίες παράγει αποτελέσματα η παραίτηση από την ιδιότητα του μέλους.

Άρθρο 6

Διαρθρώσεις και δραστηριότητες της οργάνωσης παραγωγών

1. Οι οργανώσεις παραγωγών διαθέτουν το απαιτούμενο από το κράτος μέλος προσωπικό, υποδομή και εξοπλισμό που είναι αναγκαία για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 και για τη διασφάλιση των ουσιαστών καθηκόντων τους, και ιδίως:

- την εκ μέρους τους γνώση της παραγωγής των μελών τους,
- τη διαλογή, αποθεματοποίηση και συσκευασία της παραγωγής των μελών τους,
- την εμπορική διαχείριση και τη διαχείριση του προϋπολογισμού τους,
- το κεντρικό λογιστικό τους σύστημα και ένα σύστημα τιμολόγησης.

2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους όρους υπό τους οποίους μια οργάνωση παραγωγών δύναται να αναθέτει σε τρίτους την εκτέλεση των καθηκόντων που προσδιορίζονται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

Άρθρο 7

Κύρια δραστηριότητα των οργανώσεων παραγωγών

1. Η κύρια δραστηριότητα μιας οργάνωσης παραγωγών αφορά την εμπορία των προϊόντων των μελών της, για τα οποία έχει αναγνωριστεί.

2. Η αξία της παραγωγής μιας οργάνωσης παραγωγών, η οποία διατίθεται στο εμπόριο, δεν είναι κατώτερη της αξίας των λοιπών δραστηριοτήτων της.

Ως «λοιπές δραστηριότητες» νοούνται οι πωλήσεις προϊόντων που περιλαμβάνονται στην κατηγορία ή τις κατηγορίες αναγνώρισης, οι οποίες δεν προέρχονται από τα μέλη της.

3. Οι ακόλουθες δραστηριότητες αποκλείονται τόσο από τον υπολογισμό της κύριας δραστηριότητας όσο και από τον υπολογισμό των λοιπών δραστηριοτήτων:

- α) η εμπορία οπωροκηπευτικών που δεν ανήκουν στην κατηγορία ή τις κατηγορίες αναγνώρισης·
- β) η εμπορία οπωροκηπευτικών, σχετικών ή όχι με την κατηγορία αναγνώρισης, τα οποία έχουν αγοραστεί απευθείας από άλλη οργάνωση παραγωγών, αναγνωρισμένη στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96·
- γ) οι δραστηριότητες που αφορούν άλλα γεωργικά προϊόντα και η συσκευασία τους, περιλαμβανομένης της μεταποίησης·
- δ) η παροχή υπηρεσιών·
- ε) οι μη γεωργικές δραστηριότητες της οργάνωσης παραγωγών.

Άρθρο 8

Θυγατρικές των οργανώσεων παραγωγών

Ο υπολογισμός της αξίας της διατιθέμενης στο εμπόριο παραγωγής μπορεί να γίνει στο στάδιο της εξόδου από τη θυγατρική, με την προϋπόθεση ότι η οργάνωση ή οι οργανώσεις παραγωγών ή οι ενώσεις τους κατέχουν τουλάχιστον 90 % του κεφαλαίου της.

Άρθρο 9

Ενώσεις οργανώσεων παραγωγών

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις διαδικασίες και τα κριτήρια για την αναγνώριση των ενώσεων των οργανώσεων παραγωγών σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96. Οι ενώσεις αυτές ιδρύονται κατόπιν πρωτοβουλίας και ελέγχονται από τις αναγνωρισμένες βάσει του εν λόγω κανονισμού οργανώσεις παραγωγών.

2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους όρους υπό τους οποίους οι ενώσεις οργανώσεων παραγωγών δύνανται να εκπληρούν, εν όλω ή εν μέρει, καθήκοντα των μελών τους περιγραφόμενα στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 και διευκρινιζόμενα από το άρθρο 6 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού. Λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να αποφεύγεται κάθε κατάχρηση δεσπόζουσας

θέσης και κάθε συμφωνία δυνάμενη να περιορίζει τον ανταγωνισμό, πέραν αυτών που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

3. Τα νομικά πρόσωπα που συμμετέχουν σε αναγνωρισμένη ένωση οργανώσεων παραγωγών, τα οποία δεν είναι αναγνωρισμένες οργανώσεις παραγωγών βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 δεν μπορούν:

- να λαμβάνονται υπόψη για την πλήρωση των κριτηρίων αναγνώρισης,
- να ψηφίζουν για τη λήψη αποφάσεων αναφερόμενων στο επιχειρησιακό ταμείο,
- να αποτελούν τον άμεσο αποδέκτη μέτρων χρηματοδοτούμενων από την Κοινότητα.

Άρθρο 10

Διεθνική οργάνωση παραγωγών

1. Η έδρα της διεθνικής οργάνωσης παραγωγών ορίζεται σε ένα κράτος μέλος στο οποίο η οργάνωση διαθέτει σημαντικές εγκαταστάσεις εκμετάλλευσης ή διαθέτει σημαντικό αριθμό μελών ή/και όπου πραγματοποιεί σημαντικό μέρος της αξίας της διατιθέμενης στο εμπόριο παραγωγής της.

2. Το κράτος μέλος στο οποίο έχει την έδρα της η υπερεθνική οργάνωση παραγωγών είναι αρμόδιο για:

- α) την αναγνώριση της οργάνωσης παραγωγών·
- β) την έγκριση, κατά περίπτωση, του επιχειρησιακού προγράμματος της διεθνικής οργάνωσης παραγωγών·
- γ) την αποκατάσταση της αναγκαίας διοικητικής συνεργασίας με το άλλο ή τα άλλα κράτη μέλη, στο οποίο ή στα οποία ευρίσκονται οι οργανώσεις-μέλη, όσον αφορά την τήρηση των όρων αναγνώρισης, όπως και το καθεστώς των ελέγχων και κυρώσεων.

Άρθρο 11

Διεθνική ένωση οργανώσεων παραγωγών

1. Η έδρα της διεθνικής ένωσης οργανώσεων παραγωγών ορίζεται σε ένα κράτος μέλος στο οποίο η ένωση αυτή διαθέτει σημαντικό αριθμό οργανώσεων-μελών ή/και όπου οι οργανώσεις-μέλη πραγματοποιούν σημαντικό μέρος της αξίας της διατιθέμενης στο εμπόριο παραγωγής.

2. Το κράτος μέλος στο οποίο έχει την έδρα της η διεθνική ένωση οργανώσεων παραγωγών είναι αρμόδιο για:

- α) την αναγνώριση της ένωσης·
- β) την έγκριση, κατά περίπτωση, του επιχειρησιακού προγράμματος της ένωσης·
- γ) την αποκατάσταση της αναγκαίας διοικητικής συνεργασίας με το άλλο ή τα άλλα κράτη μέλη, στο οποίο ή στα οποία ευρίσκονται οι οργανώσεις-μέλη, όσον αφορά την τήρηση των όρων αναγνώρισης, όπως και το καθεστώς των ελέγχων και κυρώσεων.

Άρθρο 12

Συγχωνεύσεις οργανώσεων παραγωγών

1. Αν οι οργανώσεις παραγωγών που προχώρησαν σε συγχώνευση εφήρμοζαν στο παρελθόν διαφορετικά επιχειρησιακά προγράμματα, εξακολουθούν να εφαρμόζουν τα προγράμματα αυτά παράλληλα και χωριστά έως την 1η Ιανουαρίου του έτους που έπεται της συγχώνευσης. Οι οργανώσεις αυτές ζητούν τη συγχώνευση των εν λόγω επιχειρησιακών προγραμμάτων μέσω τροποποίησης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1433/2003.

2. Τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια, κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, να επιτρέπουν στις οργανώσεις παραγωγών που το ζητήσουν, για δεόντως δικαιολογημένους λόγους, την παράλληλη εφαρμογή χωριστών επιχειρησιακών προγραμμάτων έως την ολοκλήρωσή τους.

Άρθρο 13

Μέλη μη παραγωγοί

1. Τα κράτη μέλη δύνανται να ορίζουν κατά πόσον και υπό ποιες προϋποθέσεις ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δεν είναι παραγωγός μπορεί να γίνει αποδεκτό ως μέλος μιας οργάνωσης παραγωγών.

2. Κατά τον καθορισμό των όρων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχεία α) και δ) σημείο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, ότι:

α) τηρείται ο κανόνας σύμφωνα με τον οποίο η οργάνωση παραγωγών συνιστάται με πρωτοβουλία των ιδίων των παραγωγών·

β) τα καταστατικά των οργανώσεων παραγωγών περιέχουν τους κανόνες που διασφαλίζουν, με δημοκρατικό τρόπο, στους παραγωγούς που είναι μέλη τους, τον έλεγχο της οργάνωσής τους και των αποφάσεών τους.

3. Τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν μπορούν:

α) να λαμβάνονται υπόψη για την πλήρωση των κριτηρίων αναγνώρισης·

β) να αποτελούν τους άμεσους αποδέκτες μέτρων χρηματοδοτούμενων από την Κοινότητα.

Τα κράτη μέλη δύνανται να περιορίζουν ή να απαγορεύουν τη συμμετοχή των προσώπων αυτών στην ψηφοφορία για τη λήψη αποφάσεων αναφερομένων στο επιχειρησιακό ταμείο, τηρουμένων των όρων που θεσπίζονται στην παράγραφο 2.

Άρθρο 14

Δημοκρατικός έλεγχος των οργανώσεων παραγωγών

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαιτούμενα μέτρα προκειμένου να αποφεύγεται κάθε κατάχρηση εξουσίας ή επιρροής ενός ή περισσότερων παραγωγών όσον αφορά τη διαχείριση και τη λειτουργία της οργάνωσης παραγωγών.

2. Κανένα μέλος οργάνωσης παραγωγών δεν δύναται να διαθέτει ποσοστό άνω του 20 % των δικαιωμάτων ψήφου. Το κράτος μέλος δύναται πάντως να αυξήσει το ποσοστό αυτό μέχρις ορίου 49 % το πολύ, σε αναλογία προς τη συμμετοχή του μέλους στη διαμόρφωση της αξίας της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο από την οργάνωση παραγωγών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΟΜΑΔΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

Άρθρο 15

Υποβολή του σχεδίου αναγνώρισης

1. Οι νέες ομάδες παραγωγών που ζητούν προαναγνώριση σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 υποβάλλουν σχέδιο αναγνώρισης προς έγκρισή του από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα της η ομάδα παραγωγών.

2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν:

α) τα ελάχιστα κριτήρια στα οποία οφείλουν να ανταποκρίνονται οι ομάδες παραγωγών για να μπορούν να υποβάλουν σχέδιο αναγνώρισης·

β) τους κανόνες για την επεξεργασία, το περιεχόμενο και τη θέση σε εφαρμογή των σχεδίων αναγνώρισης·

γ) τις διοικητικές διαδικασίες για την έγκριση, τον έλεγχο και την υλοποίηση των σχεδίων αναγνώρισης.

Άρθρο 16

Περιεχόμενο του σχεδίου αναγνώρισης

Το προκαταρκτικό σχέδιο (προσχέδιο) αναγνώρισης περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

α) περιγραφή της αρχικής κατάστασης, όσον αφορά ιδίως τον αριθμό των παραγωγών-μελών, με πλήρες αρχείο των συμμετεχόντων, την παραγωγή, την εμπορία και την υποδομή·

β) την προβλεπόμενη διάρκεια του σχεδίου, που δεν δύναται να υπερβαίνει τα πέντε έτη·

γ) τα μέτρα που θα τεθούν σε εφαρμογή για την επίτευξη της αναγνώρισης.

Άρθρο 17

Έγκριση του σχεδίου αναγνώρισης

1. Η αρμόδια εθνική αρχή αποφασίζει σχετικά με το προσχέδιο αναγνώρισης εντός των τριών μηνών που έπονται της παραλαβής του σχεδίου και όλων των δικαιολογητικών.

2. Η αρμόδια εθνική αρχή εξακριβώνει με κάθε κατάλληλο μέσο, περιλαμβανομένων των επιτόπιων ελέγχων:

α) την ακρίβεια των πληροφοριών που περιέχει το σχέδιο αναγνώρισης·

β) τη συνοχή από οικονομική άποψη και την τεχνική ποιότητα του σχεδίου, το βάσιμο των εκτιμήσεων του επενδυτικού σχεδίου, καθώς και τον προγραμματισμό της εκτέλεσής του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

3. Η αρμόδια εθνική αρχή, ανάλογα με την περίπτωση:

ΜΕΤΡΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

α) εγκρίνει το σχέδιο και χορηγεί την προαναγνώριση·

β) ζητεί να επέλθουν τροποποιήσεις στο σχέδιο·

Άρθρο 20

γ) απορρίπτει το σχέδιο.

Έλεγχοι

Η έγκριση δεν δύναται, κατά περίπτωση, να χορηγηθεί παρά μόνο για σχέδιο στο οποίο ενσωματώνονται οι τροποποιήσεις που ζητήθηκαν βάσει του ανωτέρω στοιχείου β).

4. Η αρμόδια εθνική αρχή κοινοποιεί την απόφασή της στην ομάδα παραγωγών.

5. Το αργότερο στη διάρκεια του τέταρτου μήνα που έπεται της λήξης ενός έτους εκτέλεσης του σχεδίου αναγνώρισης, η ομάδα παραγωγών κοινοποιεί στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αντίγραφο των λογιστικών της βιβλίων για το έτος που πέρασε.

1. Στο πλαίσιο των ελέγχων που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 και στο άρθρο 14 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, τα κράτη μέλη διενεργούν επιτόπια επίσκεψη σε όλες τις νέες οργανώσεις παραγωγών ή σε κάθε ομάδα παραγωγών πριν χορηγήσουν την αναγνώριση ή την προαναγνώριση.

2. Τα κράτη μέλη διενεργούν ετησίως, σε αντιπροσωπευτικό δείγμα οργανώσεων παραγωγών ή ομάδων παραγωγών, έναν έλεγχο για να εξακριβώνουν τη συμμόρφωση με τα κριτήρια αναγνώρισης και προαναγνώρισης. Το δείγμα αντιστοιχεί σε τουλάχιστον 30 % των αναγνωρισμένων οργανώσεων παραγωγών ή των προαναγνωρισμένων ομάδων παραγωγών.

3. Κάθε οργάνωση και κάθε ομάδα ελέγχονται τουλάχιστον μία φορά ανά πενταετία.

4. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις διατάξεις που εξέδωσαν βάσει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 18

Θέση σε εφαρμογή του σχεδίου αναγνώρισης

1. Το σχέδιο αναγνώρισης τίθεται σε εφαρμογή ανά ετήσιες περιόδους, από την ημερομηνία της έγκρισής του από την αρμόδια εθνική αρχή.

2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι ομάδες παραγωγών μπορούν να ζητήσουν αλλαγές στα σχέδια κατά τη διάρκεια της εφαρμογής τους. Οι αιτήσεις αυτές συνοδεύονται από όλα τα απαιτούμενα δικαιολογητικά.

3. Για κάθε τροποποίηση του σχεδίου, η αρμόδια εθνική αρχή λαμβάνει απόφαση εντός τριών μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της αίτησης τροποποίησης, κατόπιν εξέτασης των κατατεθέντων δικαιολογητικών. Κάθε αίτηση τροποποίησης για την οποία δεν έχει ληφθεί απόφαση εντός της προαναφερθείσας προθεσμίας θεωρείται απορριφθείσα.

4. Το αργότερο στη διάρκεια του τέταρτου μήνα που έπεται της λήξης ενός έτους εκτέλεσης του σχεδίου αναγνώρισης, η ομάδα παραγωγών κοινοποιεί στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αντίγραφο των λογιστικών της βιβλίων για το έτος που διέρρευσε.

Άρθρο 21

Κυρώσεις

1. Όταν, στο πλαίσιο ελέγχου που διενεργείται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 2, διαπιστώνεται ότι δεν πληρούνται οι απαιτούμενες προϋποθέσεις για την αναγνώριση μιας οργάνωσης παραγωγών, η εν λόγω αρχή αποφαινεται οριστικά και αποφασίζει, αν είναι αναγκαίο, την απόσυρση της αναγνώρισης εντός προθεσμίας που δεν δύναται να υπερβαίνει τους έξι μήνες. Η απόφαση αυτή κοινοποιείται αμέσως στην ενδιαφερόμενη οργάνωση παραγωγών.

2. Αναγνωρισμένη οργάνωση παραγωγών που ενήργησε καλόπιστα διατηρεί τα πλήρη δικαιώματα που απορρέουν από την αναγνώριση της έως τη στιγμή απόσυρσης της αναγνώρισής της και, στην περίπτωση των καθεστώτων ενισχύσεων που αναφέρονται στα άρθρα 2 έως 6α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96 και στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2202/96, μέχρι τέλους της εν εξελίξει περιόδου εμπορίας.

Εντούτοις, στην περίπτωση που η οργάνωση παραγωγών αθέτησε από πρόθεση ή από βαριά αμέλεια τις υποχρεώσεις της, η απόφαση απόσυρσης της αναγνώρισης παράγει αποτελέσματα από τη στιγμή κατά την οποία δεν πληρούνται πλέον οι όροι της αναγνώρισης.

3. Η αρμόδια εθνική αρχή ζητεί από την ομάδα παραγωγών τη λήψη διορθωτικών μέτρων, εφόσον διαπιστώνει απόκλιση σε σχέση με την υλοποίηση του σχεδίου και εάν η απόκλιση αυτή είναι ικανή να θέσει σε κίνδυνο την υλοποίηση του σχεδίου.

Υλοποίηση του σχεδίου αναγνώρισης

1. Ομάδα παραγωγών που θέτει σε εφαρμογή σχέδιο αναγνώρισης δύναται, ανά πάσα στιγμή, να υποβάλει αίτηση αναγνώρισης βάσει του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, υπό τους προβλεπόμενους στον παρόντα κανονισμό όρους.

2. Από την υποβολή της αίτησης αυτής, η ομάδα παραγωγών μπορεί να παρουσιάσει σχέδιο επιχειρησιακού προγράμματος υπό τους προβλεπόμενους από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1433/2003 όρους.

4. Τα κράτη μέλη ανακτούν το 50 % της ενίσχυσης που καταβλήθηκε δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, εάν η θέση σε εφαρμογή του σχεδίου αναγνώρισης δεν οδηγεί στην αναγνώριση, εκτός από δεόντως αιτιολογημένες, για το κράτος μέλος, περιπτώσεις.

Τα ποσά που ανακτήθηκαν, καθώς και οι τόκοι, καταβάλλονται στον αρμόδιο οργανισμό πληρωμών και αφαιρούνται από τις δαπάνες που χρηματοδοτεί το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΚΑΤΑΡΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 22

Διατάξεις των κρατών μελών

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις διατάξεις που έχουν θεσπίσει σύμφωνα με τα άρθρα 3, 4, 11, 13, 14, 19 και 21 του παρόντος κανονισμού και σύμφωνα με τις προβλεπόμενες από το άρθρο 26 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1433/2003 λεπτομέρειες.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Αυγούστου 2003.

Άρθρο 23

Κατάργηση

Οι κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 412/97 και (ΕΚ) αριθ. 478/97 καταργούνται.

Οι παραπομπές στον καταργηθέντα κανονισμό νοούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 24

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εντούτοις, οι διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 412/97 παραμένουν σε ισχύ μέχρις ότου τα κράτη μέλη εκδώσουν τις προβλεπόμενες από το άρθρο 4 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού διατάξεις, και το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2003.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1433/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11ης Αυγούστου 2003

σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου όσον αφορά τα επιχειρησιακά ταμεία, τα επιχειρησιακά προγράμματα και ταμεία και τη χρηματοδοτική ενίσχυση

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 47/2003 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 48,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Με βάση την εμπειρία που αποκτήθηκε κατά τα τελευταία χρόνια, απαιτείται η τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 609/2001 της Επιτροπής, της 28ης Μαρτίου 2001, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου όσον αφορά τα επιχειρησιακά προγράμματα και ταμεία και την κοινοτική χρηματοδοτική ενίσχυση και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 411/97⁽³⁾. Για λόγους σαφήνειας και ορθολογισμού ενδείκνυται η κατάργηση και αντικατάσταση του κανονισμού αυτού.
- (2) Το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 προβλέπει την παροχή χρηματοδοτικής ενίσχυσης στις οργανώσεις παραγωγών που προβαίνουν στη σύσταση επιχειρησιακού ταμείου σύμφωνα με ορισμένους κανόνες και εντός ορισμένων ορίων. Το άρθρο 16 αυτού του κανονισμού θεσπίζει ορισμένους κανόνες για την εφαρμογή των επιχειρησιακών προγραμμάτων. Ενδείκνυται η θέσπιση λεπτομερειών εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων.
- (3) Προκειμένου να προαχθεί η συγκέντρωση της προσφοράς και να διευκολυνθεί η εφαρμογή ορισμένων μέτρων στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων, οι οργανώσεις παραγωγών πρέπει να είναι σε θέση να αναθέτουν την εφαρμογή, εξ ολοκλήρου ή μερικά, των ενεργειών που περιλαμβάνονται στα επιχειρησιακά τους προγράμματα σε αναγνωρισμένη ένωση οργανώσεων παραγωγών. Ωστόσο, πρέπει να προβλεφθούν ειδικές διατάξεις προκειμένου να αποφευχθούν καταχρήσεις ή διπλή ενίσχυση.
- (4) Προκειμένου να διευκολυνθεί η χρήση του καθεστώτος, η παραγωγή των οργανώσεων παραγωγών που έχει διατεθεί στο εμπόριο θα πρέπει να ορίζεται σαφώς, συμπεριλαμβανομένου του προσδιορισμού της επιλεξιμότητας του προϊόντος και του σταδίου εμπορίας στο οποίο πρέπει να υπολογίζεται η αξία της παραγωγής. Προκειμένου να εξασφαλισθεί ίση μεταχείριση όλων των προϊόντων που προορίζονται για μεταποίηση, επιλέξιμη στο πλαίσιο καθεστώτος ενίσχυσης,

σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 453/2002 της Επιτροπής⁽⁵⁾, και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2202/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, περί καθεστώτος ενίσχυσης των παραγωγών ορισμένων εσπεριδοειδών⁽⁶⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1933/2001 της Επιτροπής⁽⁷⁾, η ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96 και στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2202/96 πρέπει να προστίθεται στην κατάλληλη αξία της παραγωγής που έχει διατεθεί στο εμπόριο. Για λόγους συνοχής, τα όρια της ενίσχυσης θα πρέπει να υπολογίζονται βάσει της αξίας της παραγωγής που έχει διατεθεί στο εμπόριο εντός δωδεκάμηνης περιόδου. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η ελαστικότητα του συστήματος αυτού για τους συναλλασσόμενους, τα κράτη μέλη πρέπει να ορίσουν συγκεκριμένες εναλλακτικές λύσεις για τον υπολογισμό της εν λόγω δωδεκάμηνης περιόδου. Θα μπορούν επίσης να χρησιμοποιούνται πρόσθετες μέθοδοι υπολογισμού της παραγωγής που δύναται να διατεθεί σε εμπορία στην περίπτωση ετησίων διακυμάνσεων ή ανεπαρκών στοιχείων. Προκειμένου να αποφευχθεί η κατάχρηση του καθεστώτος, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται στις οργανώσεις παραγωγών να τροποποιούν τις περιόδους αναφοράς κατά τη διάρκεια του προγράμματος.

- (5) Προκειμένου να εξασφαλισθεί η ορθή χρήση της ενίσχυσης, ενδείκνυται η θέσπιση κανόνων για τη διαχείριση των επιχειρησιακών ταμείων και των χρηματοδοτικών συνδρομών των μελών προς τα εν λόγω ταμεία. Ειδικότερα, θα πρέπει να καθορισθεί ότι οι συνδρομές των μελών της οργάνωσης παραγωγών βασίζονται στην παραγωγή που έχει διατεθεί στο εμπόριο και που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό της ενίσχυσης. Τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να επιτρέπουν στις οργανώσεις των παραγωγών να χρησιμοποιήσουν τα δικά τους κονδύλια και να καθορίσουν διαφορετικά επίπεδα συνδρομών, υπό τον όρο ότι συμμετέχουν και επωφελούνται από το επιχειρησιακό ταμείο όλοι οι παραγωγοί.
- (6) Για λόγους χρηστής διαχείρισης, θα πρέπει να καθορισθούν διαδικασίες για την υποβολή και την έγκριση των επιχειρησιακών προγραμμάτων, συμπεριλαμβανομένων των προδημιών, κατά τρόπο ώστε να καταστεί δυνατή η κατάλληλη αξιολόγηση των πληροφοριών από τις αρμόδιες αρχές, και προκειμένου να συμπεριληφθούν ή να εξαιρεθούν τα μέτρα και οι ενέργειες από τα προγράμματα. Δεδομένου ότι η διαχείριση των προγραμμάτων πραγματοποιείται σε ετήσια βάση, θα πρέπει να οριστεί ότι τα προγράμματα που δεν έχουν εγκριθεί πριν από μια συγκεκριμένη ημερομηνία θα πρέπει να μετατίθενται κατά ένα έτος.

⁽¹⁾ ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 7 της 11.1.2003, σ. 64.⁽³⁾ ΕΕ L 90 της 30.3.2001, σ. 4.⁽⁴⁾ ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 29.⁽⁵⁾ ΕΕ L 72 της 14.3.2002, σ. 9.⁽⁶⁾ ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 49.⁽⁷⁾ ΕΕ L 262 της 2.10.2001, σ. 6.

- (7) Ενδεικνύεται να προβλεφθεί ετήσια διαδικασία για την τροποποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων για το επόμενο έτος, κατά τρόπο ώστε να μπορούν να προσαρμοσθούν, λαμβανομένων υπόψη των νέων συνθηκών που δεν θα έχουν προβλεφθεί κατά την αρχική τους υποβολή. Επιπλέον, θα πρέπει να είναι δυνατή η τροποποίηση των μέτρων και των ποσών του επιχειρησιακού ταμείου κατά το έτος εκτέλεσης ενός προγράμματος. Όλες αυτές οι τροποποιήσεις θα πρέπει να υπόκεινται σε ορισμένα όρια και σε ορισμένους όρους, οι οποίοι θα πρέπει να καθορισθούν από τα κράτη μέλη, καθώς και σε υποχρεωτική κοινοποίηση των τροποποιήσεων στις αρμόδιες αρχές, προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι τα εγκεκριμένα προγράμματα διατηρούν τους γενικούς τους στόχους.
- (8) Για λόγους δημοσιονομικής και νομικής ασφάλειας, πρέπει να καταρτισθούν κατάλογοι των ενεργειών και των δαπανών οι οποίες ενδέχεται ή όχι να καλύπτονται από τα επιχειρησιακά προγράμματα. Οι κατάλογοι αυτοί πρέπει να είναι λεπτομερείς. Για λόγους διαφάνειας και διευκόλυνσης της εφαρμογής των κοινοτικών κανόνων, τα κριτήρια επιλεξιμότητας ορισμένων μέτρων πρέπει, κατά περίπτωση, να ακολουθούν τις κατευθυντήριες γραμμές που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά ταμεία⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1105/2003⁽²⁾. Ορισμένες ενέργειες και δαπάνες θα πρέπει να επιτρέπονται προσωρινά ή εντός ορισμένων ορίων.
- (9) Στην περίπτωση επενδύσεων μεμονωμένων εκμεταλλεύσεων, και προκειμένου να προληφθεί ο αδικαιολόγητος πλουτισμός ιδιωτών που διέκοψαν τους δεσμούς τους με τις οργανώσεις κατά τη χρήσιμη περίοδο της επένδυσης, θα πρέπει να θεσπισθούν διατάξεις που θα επιτρέπουν στην οργάνωση να ανακτήσει την απομένουσα αξία της επένδυσης, ανεξάρτητα του κατά πόσον η επένδυση αυτή αποτελεί ιδιοκτησία του μέλους ή της οργάνωσης.
- (10) Με σκοπό τη χρηστή διαχείριση της ενίσχυσης, η οργάνωση παραγωγών θα πρέπει να αναλαμβάνει γραπτώς τη δέσμευση, για λογαριασμό της και για λογαριασμό των μελών της, να μη λαμβάνει διπλή ενίσχυση μέσω κοινοτικής ή εθνικής χρηματοδότησης όσον αφορά τα μέτρα που μπορεί να τύχουν κοινοτικής ενίσχυσης σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.
- (11) Οι αποφάσεις των αρμοδίων αρχών σχετικά με τα επιχειρησιακά προγράμματα και το ποσό της εγκριθείσας ενίσχυσης θα πρέπει να κοινοποιούνται στις οργανώσεις παραγωγών το αργότερο έως τις 15 Δεκεμβρίου του έτους που προηγείται της εφαρμογής του προγράμματος, προκειμένου να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική εφαρμογή των επιχειρησιακών προγραμμάτων.
- (12) Προκειμένου να αποφευχθούν δυσχέρειες χρηματορροής, θα πρέπει να προβλεφθεί για τις οργανώσεις παραγωγών σύστημα προκαταβολών που θα συνοδεύεται από τις κατάλληλες εγγυήσεις. Θα πρέπει να οριστεί ότι, προκειμένου να αποφευχθεί η συστηματική ανάκτηση των προκαταβολών, οι πληρωμές αυτές δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν το ελάχιστο επίπεδο της ενίσχυσης. Όσον αφορά τις παρεχόμενες εγγυήσεις, θα είναι δυνατή η προοδευτική αποδέσμευσή τους κατά τη διάρκεια της υλοποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος μέχρι ποσοστού 80 % της προκαταβολής που έχει καταβληθεί, ενώ το υπόλοιπο θα διατηρείται έως την εξόφληση της ενίσχυσης. Θα πρέπει να προβλεφθεί εναλλακτικό σύστημα για την απόδοση, κατά περιόδους καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, των δαπανών που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί.
- (13) Προκειμένου να εξασφαλισθεί η ορθή εφαρμογή του καθεστώτος, θα πρέπει να καθορισθούν τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνονται στις αιτήσεις για τη χορήγηση της ενίσχυσης. Προκειμένου να αντιμετωπισθούν απρόοπτες καταστάσεις κατά την εφαρμογή των επιχειρησιακών προγραμμάτων, οι αιτήσεις για προκαταβολή ή για την εξόφληση του υπολοίπου πρέπει να μεταφέρονται στο επόμενο έτος για ενέργειες οι οποίες, για λόγους ανεξάρτητους της θέλησης της οργάνωσης παραγωγών, δεν μπόρεσαν να υλοποιηθούν εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών. Όλες οι αιτήσεις θα πρέπει να υπόκεινται σε διοικητικούς ελέγχους επαλήθευσης. Για λόγους χρηστής οικονομικής διαχείρισης θα πρέπει να ορισθούν κυρώσεις για την καθυστερημένη υποβολή αιτήσεων χορήγησης ενίσχυσης.
- (14) Τα ανώτατα όρια της ενίσχυσης θα πρέπει να εφαρμόζονται σε όλες τις αιτήσεις με βάση αυτά που καθορίζονται στο άρθρο 15 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.
- (15) Οι δραστηριότητες των οργάνωσης παραγωγών και η αποτελεσματικότητά τους θα πρέπει να παρακολουθούνται. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσω περιοδικών εκθέσεων και αξιολόγησης.
- (16) Θα πρέπει να καθορισθούν αυστηρές διαδικασίες ελέγχου, παράλληλα με αποτρεπτικές κυρώσεις σε περίπτωση παράβασης, δεδομένου του υψηλού βαθμού ευθυνών και πρωτοβουλιών που ανατίθενται στις οργανώσεις παραγωγών. Οι κυρώσεις αυτές θα πρέπει να σταθμίζονται ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης. Προκειμένου να εξασφαλισθεί ίση μεταχείριση, θα πρέπει να καθορισθούν όροι για την αντιμετώπιση των μη επιλέξιμων ενεργειών οι οποίες έχουν κατά λάθος συμπεριληφθεί από τις οργανώσεις παραγωγών σε επιχειρησιακά προγράμματα και έχουν εγκριθεί από το κράτος μέλος, ενώ τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να είναι υποχρεωμένα να αρνούνται την καταβολή των ενισχύσεων ή να ανακτούν ποσά που έχουν καταβληθεί, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου.
- (17) Οι αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για τον έλεγχο της επιλεξιμότητας των μέτρων που προτείνονται στο πλαίσιο επιχειρησιακών προγραμμάτων και της εκτέλεσής τους θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να θεσπίζουν συμπληρωματικά νομοθετικά μέτρα για την εξασφάλιση της ορθής εφαρμογής του εν λόγω καθεστώτος.

⁽¹⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 158 της 27.6.2003, σ. 3.

- (18) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται σε όλα τα επιχειρησιακά προγράμματα που θα υλοποιηθούν από το 2004. Τα προγράμματα που έχουν ήδη εγκριθεί και των οποίων η υλοποίηση συνεχίζεται κατά τη διάρκεια του 2004 θα πρέπει να τροποποιηθούν, εκτός αν το προχωρημένο στάδιο υλοποίησής τους καθιστά την τροποποίηση άνευ αντικειμένου.
- (19) Προκειμένου να εξασφαλισθεί η ορθή εφαρμογή του καθεστώτος, τα κράτη μέλη θα πρέπει να κοινοποιούν όλα τα στοιχεία που αφορούν συμπληρωματικά και επιπρόσθετα μέτρα που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή θα πρέπει να έχει πρόσβαση στα στοιχεία που αφορούν τις δραστηριότητες των οργανώσεων παραγωγών και τη χρήση των επιχειρησιακών ταμείων για στατιστικούς και δημοσιονομικούς λόγους και για λόγους ελέγχου.
- (20) Η επιτροπή διαχείρισης οπωροκηπευτικών δεν διενήργησε γνώμη εντός της προθεσμίας που ετέθη από τον πρόεδρό της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός καθορίζει τους κανόνες που ισχύουν για κοινοτική χρηματοδοτική ενίσχυση, η οποία στο εξής θα καλείται «ενίσχυση» προς επιχειρησιακά ταμεία και επιχειρησιακά προγράμματα σύμφωνα με όσα προβλέπονται στα άρθρα 15 και 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.
2. Οι οργανώσεις παραγωγών τυγχάνουν ενίσχυσης σύμφωνα με τους όρους που αναφέρονται στα άρθρα 15 και 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 καθώς και με αυτούς που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 2

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού «οργανώσεις παραγωγών» νοούνται αυτοί που αναγνωρίζονται με βάση το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.
2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, οι αναγνωρισμένες «ενώσεις οργανώσεων παραγωγών» που ενεργούν για λογαριασμό των μελών τους κατά την πλήρη ή μερική διαχείριση των επιχειρησιακών ταμείων και προγραμμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, εξομοιούνται με οργανώσεις παραγωγών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΑΞΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΠΟΥ ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ

Άρθρο 3

Βάση υπολογισμού

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, η αξία της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο βασίζεται στην παραγωγή των μελών των οργανώσεων παραγωγών με βάση τις παραγράφους 2 έως 6.

2. Η παραγωγή περιλαμβάνει το ποσό της ενίσχυσης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96 και στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2202/96, που έχει εισπραχθεί από την οργάνωση παραγωγών κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου αναφοράς με αυτήν που αναφέρεται στο άρθρο 4.

3. Η παραγωγή περιλαμβάνει και την παραγωγή των μελών που αποχώρησαν ή εισήλθαν στην οργάνωση παραγωγών. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους όρους προκειμένου να αποφευχθεί η διπλή καταμέτρηση.

4. Η παραγωγή περιλαμβάνει την αξία των προϊόντων που αποσύρονται από την αγορά για δωρεάν διανομή υπό την έννοια του άρθρου 30 παράγραφος 1 στοιχείο α) και β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, υπολογιζόμενη ως η μέση τιμή του εν λόγω προϊόντος που έχει διατεθεί στο εμπόριο από την οργάνωση παραγωγών.

5. Η παραγωγή διατίθεται στο εμπόριο σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο πρώτο και δεύτερο εδάφιο του άρθρου 11 παράγραφος 1 στοιχείο γ) σημείο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

Ωστόσο δεν ισχύουν οι όροι, που καθορίζονται στην πρώτη περίπτωση αυτού του σημείου και, για περιπτώσεις περιθωριακών ποσοτήτων προϊόντος το οποίο διατίθεται στο εμπόριο νωπό ή στη βιομηχανία μεταποίησης από τους ίδιους τους παραγωγούς, στη δεύτερη περίπτωση του ίδιου σημείου.

6. Η παραγωγή τιμολογείται στο στάδιο της «εξόδου από την οργάνωση παραγωγών»:

- α) ενδεχομένως, ως «συσκευασμένο ή προετοιμασμένο αλλά μη μεταποιημένο προϊόν»·
- β) εκτός ΦΠΑ·
- γ) εκτός κόστους εσωτερικής μεταφοράς στην περίπτωση που η απόσταση μεταξύ των κέντρων συλλογής ή συσκευασίας της οργάνωσης παραγωγών και του σημείου διανομής της οργάνωσης παραγωγών είναι σημαντική.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις μειώσεις που ισχύουν για την τιμολογημένη αξία των προϊόντων για προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο τιμολογίου στα διάφορα στάδια μεταποίησης ή παράδοσης ή μεταφοράς.

Άρθρο 4

Περίοδος αναφοράς

1. Τα ετήσια ανώτατα όρια της ενίσχυσης που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 5 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, υπολογίζονται κάθε έτος με βάση την αξία παραγωγής που έχει διατεθεί στο εμπόριο κατά τη διάρκεια δωδεκάμηνης περιόδου αναφοράς, η οποία καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Η περίοδος αναφοράς είναι δυνατόν να είναι:

- α) δωδεκάμηνη περίοδος, η οποία αρχίζει μετά την 1η Ιανουαρίου δύο έτη πριν από το έτος κατά το οποίο υλοποιείται το επιχειρησιακό πρόγραμμα και λήγει πριν από την 1η Ιουλίου του ίδιου έτους, ή

β) η μέση τιμή τριών διαδοχικών δωδεκάμηνων περιόδων, που αρχίζουν μετά την 1η Ιανουαρίου τέσσερα έτη πριν από το έτος κατά το οποίο υλοποιείται το επιχειρησιακό πρόγραμμα και λήγουν πριν από την 1η Ιουλίου του ίδιου έτους.

3. Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να καθορίσουν διαφορετικές περιόδους αναφοράς για διαφορετικές οργανώσεις παραγωγών, προκειμένου να ληφθούν υπόψη ποικίλες περίοδοι παραγωγής, εμπορίας και λογιστικού υπολογισμού για διαφορετικά προϊόντα ή ομάδες προϊόντων.

Η περίοδος αναφοράς δεν διαφοροποιείται κατά τη διάρκεια του επιχειρησιακού προγράμματος, εκτός από δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις.

4. Σε περίπτωση που προκύπτει μείωση της αξίας ενός προϊόντος, για λόγους που είναι επαρκώς αιτιολογημένοι με βάση τις απαιτήσεις των κρατών μελών και που δεν εμπίπτουν στην ευθύνη και τον έλεγχο της οργάνωσης παραγωγών, η αξία της παραγωγής που έχει διατεθεί στο εμπόριο και που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το 65 % της αξίας του σχετικού προϊόντος κατά την προηγούμενη περίοδο αναφοράς.

Οι λόγοι που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο αιτιολογούνται πλήρως.

5. Στην περίπτωση που πρόσφατα αναγνωρισμένες οργανώσεις παραγωγών διαθέτουν ανεπαρκή χρονολογικά στοιχεία σχετικά με την παραγωγή που έχει διατεθεί στο εμπόριο για την εφαρμογή της παραγράφου 2, η αξία της εν λόγω παραγωγής θεωρείται ότι είναι η αξία της εμπορεύσιμης παραγωγής που παρέχεται από την οργάνωση παραγωγών για το σκοπό της αναγνώρισης.

6. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συγκεντρώσουν πληροφορίες σχετικά με την αξία της παραγωγής που έχει διατεθεί στο εμπόριο, από οργανώσεις παραγωγών που δεν έχουν υποβάλει επιχειρησιακά προγράμματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΑ ΤΑΜΕΙΑ

Άρθρο 5

Διαχείριση

1. Τα επιχειρησιακά ταμεία που έχουν συσταθεί από τις οργανώσεις παραγωγών σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τις οικονομικές συναλλαγές που συνδέονται με:

- α) την υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος·
- β) τη διαχείριση του επιχειρησιακού ταμείου·
- γ) την κοινοτική χρηματοδότηση αποσύρσεων από την αγορά, σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν πως η διαχείριση των επιχειρησιακών ταμείων πραγματοποιείται κατά τρόπο ώστε οι δαπάνες και το εισόδημά τους να είναι δυνατόν να προσδιορισθούν, να ελεγχθούν και να πιστοποιηθούν σε ετήσια βάση από εξωτερικούς ελεγκτές.

3. Οι δαπάνες που σχετίζονται με το επιχειρησιακό ταμείο είναι δυνατόν να πραγματοποιούνται από θυγατρική της οργάνωσης παραγωγών κατά την έννοια του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1432/2003 ⁽¹⁾.

Άρθρο 6

Χρηματοδότηση των επιχειρησιακών ταμείων

1. Το ύψος της οικονομικής εισφοράς των μελών στο επιχειρησιακό ταμείο που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 καθορίζονται με βάση τον όγκο ή/και την αξία της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο.

2. Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να επιτρέπουν στις οργανώσεις παραγωγών:

- α) να χρησιμοποιούν όλα ή μέρος των ιδίων κεφαλαίων, που προέρχονται από τις πωλήσεις σπωροκηπευτικών των μελών τους που σχετίζονται με τις κατηγορίες αναγνώρισης, με εξαίρεση αυτά που προέρχονται από άλλες κρατικές ενισχύσεις·
- β) να καθορίζουν διαφορετικές ατομικές εισφορές των παραγωγών που είναι μέλη.

Σε περίπτωση εφαρμογής του στοιχείου α), εφαρμόζονται οι παρακάτω όροι:

- α) όλοι οι παραγωγοί συμβάλλουν στο επιχειρησιακό ταμείο·
- β) όλοι οι παραγωγοί έχουν τη δυνατότητα να επωφεληθούν από το επιχειρησιακό ταμείο·
- γ) όλοι οι παραγωγοί έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν δημοκρατικά στις αποφάσεις σχετικά με τη χρήση των κεφαλαίων της οργάνωσης παραγωγών και των οικονομικών εισφορών στα επιχειρησιακά ταμεία.

Άρθρο 7

Κοινοποίηση προβλεπόμενου ποσού

Οι οργανώσεις παραγωγών κοινοποιούν τα προβλεπόμενα ποσά των επιχειρησιακών ταμείων για το επόμενο έτος στα κράτη μέλη το αργότερο έως τις 15 Σεπτεμβρίου, μαζί με τα επιχειρησιακά προγράμματα ή τις αιτήσεις για τροποποιήσεις που πρέπει να εγκριθούν.

Ο υπολογισμός του προβλεπόμενου ποσού των επιχειρησιακών ταμείων γίνεται με βάση τα επιχειρησιακά προγράμματα, την εκτιμώμενη δαπάνη για αποσύρσεις και την αξία της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 18 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Άρθρο 10

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Άρθρο 8

Περιεχόμενο των επιχειρησιακών προγραμμάτων

1. Τα επιχειρησιακά προγράμματα περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:
 - α) περιγραφή της αρχικής κατάστασης όσον αφορά κυρίως την παραγωγή, την εμπορία και τους εξοπλισμούς·
 - β) τους στόχους του επιχειρησιακού προγράμματος, λαμβάνοντας υπόψη τις προοπτικές της παραγωγής και της διάθεσής της στην αγορά·
 - γ) λεπτομερή περιγραφή των μέτρων, περιλαμβανομένων των συγκεκριμένων ενεργειών που πρέπει να αναληφθούν και των μέσων που απαιτούνται για την υλοποίηση του προγράμματος·
 - δ) τη διάρκεια του προγράμματος·
 - ε) τους χρηματοοικονομικούς παράγοντες, και ιδίως:
 - i) τον τρόπο υπολογισμού και το ύψος των χρηματοδοτικών εισφορών,
 - ii) τη διαδικασία χρηματοδότησης του επιχειρησιακού ταμείου,
 - iii) τις πληροφορίες που απαιτούνται για να δικαιολογηθεί το διαφοροποιημένο ύψος των εισφορών,
 - iv) τον προϋπολογισμό και το χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης των ενεργειών για κάθε έτος εφαρμογής του προγράμματος.
2. Τα επιχειρησιακά προγράμματα είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν σημεία που δεν προβλέπονται στην παράγραφο 1, ιδίως τα σημεία που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I.
3. Τα επιχειρησιακά προγράμματα δεν περιλαμβάνουν τις ενέργειες ή δαπάνες που αναφέρονται στον πίνακα του παρατήματος II ή οποιεσδήποτε άλλες που περιλαμβάνονται σε μέτρα που θεσπίζονται από τα κράτη μέλη με βάση το άρθρο 25.

Άρθρο 9

Υποβαλλόμενα έγγραφα

Τα επιχειρησιακά προγράμματα συνοδεύονται από τα ακόλουθα:

- α) στοιχεία που αποδεικνύουν τη δημιουργία του επιχειρησιακού ταμείου·
- β) γραπτή δήλωση της οργάνωσης παραγωγών περί συμμόρφωσης με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96 και τον παρόντα κανονισμό·
- γ) γραπτή δήλωση της οργάνωσης παραγωγών και των μελών της ότι δεν έχουν λάβει, άμεσα ή έμμεσα, διπλή κοινοτική ή εθνική χρηματοδότηση σχετικά με μέτρα ή/και ενέργειες που δικαιούνται ενίσχυσης με βάση τον παρόντα κανονισμό.

Μερικά επιχειρησιακά προγράμματα

1. Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να επιτρέψουν σε αναγνωρισμένες ενώσεις οργανώσεων παραγωγών να υποβάλουν μερικό επιχειρησιακό πρόγραμμα τους, που αποτελείται από ενέργειες που έχουν προσδιορισθεί μεν από τις οργανώσεις παραγωγών που είναι μέλη στα επιχειρησιακά τους προγράμματα αλλά δεν έχουν υλοποιηθεί.
2. Για τα μερικά επιχειρησιακά προγράμματα ισχύουν οι ίδιοι κανόνες όπως και για τα άλλα επιχειρησιακά προγράμματα και εξετάζονται από κοινού με τα επιχειρησιακά προγράμματα των οργανώσεων παραγωγών που είναι μέλη.
3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι:
 - α) οι ενέργειες αυτές χρηματοδοτούνται πλήρως από εισφορές των οργανώσεων παραγωγών που είναι μέλη, οι οποίες καταβάλλονται από το επιχειρησιακό ταμείο των εν λόγω οργανώσεων·
 - β) οι ενέργειες αυτές και η αντίστοιχη χρηματοδοτική συμμετοχή που συνεπάγονται, αναφέρονται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα κάθε συμμετέχουσας οργάνωσης παραγωγών·
- γ) αποκλείεται κάθε κίνδυνος διπλής ενίσχυσης.

Άρθρο 11

Προθεσμία υποβολής

Τα επιχειρησιακά προγράμματα υποβάλλονται για έγκριση από την οργάνωση παραγωγών στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα της η οργάνωση παραγωγών, το αργότερο έως τις 15 Σεπτεμβρίου του έτους που προηγείται εκείνου της υλοποίησης.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να μεταθέσουν την ημερομηνία αυτή αργότερα.

Άρθρο 12

Επαλήθευση

Η αρμόδια εθνική αρχή επαληθεύει με όλα τα κατάλληλα μέσα, συμπεριλαμβανομένων και επιτόπιων ελέγχων:

- α) την ακρίβεια των πληροφοριών που έχουν υποβληθεί με βάση το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και ε)·
- β) τη συμμόρφωση των στόχων του προγράμματος με το άρθρο 15 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96·
- γ) την επιλεξιμότητα των προτεινόμενων ενεργειών και δαπανών, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 8 παράγραφοι 2 και 3·
- δ) την οικονομική συνέπεια και την τεχνική ποιότητα των προγραμμάτων, την εγκυρότητα των εκτιμήσεων και του σχεδίου ενίσχυσης καθώς και του προγραμματισμού της υλοποίησής του.

Άρθρο 13**Απόφαση**

1. Η αρμόδια εθνική αρχή, αναλόγως της περιπτώσεως:
 - α) εγκρίνει τα ποσά των ταμείων και τα προγράμματα που ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των άρθρων 15 και 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 καθώς και σε εκείνες του παρόντος κεφαλαίου·
 - β) εγκρίνει τα προγράμματα υπό τον όρο να γίνουν αποδεκτές από την οργάνωση παραγωγών ορισμένες τροποποιήσεις, ή
 - γ) απορρίπτει το πρόγραμμα.
2. Η αρμόδια εθνική αρχή αποφασίζει, όσον αφορά τα προγράμματα και τα ταμεία, το αργότερο έως τις 15 Δεκεμβρίου του έτους κατά το οποίο γίνεται η υποβολή.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τις οργανώσεις παραγωγών για τις αποφάσεις αυτές το αργότερο έως τις 15 Δεκεμβρίου.

Άρθρο 14**Τροποποιήσεις των επιχειρησιακών προγραμμάτων για τα επόμενα έτη**

1. Οι οργανώσεις παραγωγών είναι δυνατόν να ζητήσουν τροποποιήσεις των επιχειρησιακών προγραμμάτων που προβλέπεται να ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου έτους, το αργότερο έως τις 15 Σεπτεμβρίου.
- Ωστόσο, τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να μεταθέσουν την ημερομηνία υποβολής των αιτήσεων.
2. Οι αιτήσεις τροποποίησης συνοδεύονται από δικαιολογητικά τα οποία αναφέρουν το λόγο, τη φύση και τις επιπτώσεις των αλλαγών.
3. Η αρμόδια αρχή αποφασίζει για τις αιτήσεις τροποποίησης των επιχειρησιακών προγραμμάτων το αργότερο έως τις 15 Δεκεμβρίου, αφού εξετάσει τα έγγραφα που υποβάλλονται και με βάση το άρθρο 12. Κάθε αίτηση για την οποία δεν έχει ληφθεί απόφαση, εντός της προαναφερθείσας προθεσμίας, θεωρείται απορριπτή.

Άρθρο 15**Τροποποιήσεις των επιχειρησιακών προγραμμάτων κατά τη διάρκεια του έτους**

1. Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να εγκρίνουν τροποποιήσεις των επιχειρησιακών προγραμμάτων κατά τη διάρκεια του έτους με βάση όρους που καθορίζουν τα ίδια.
2. Κατά τη διάρκεια του έτους, οι αρμόδιες εθνικές αρχές είναι δυνατόν να επιτρέψουν στις οργανώσεις παραγωγών:
 - α) να υλοποιούν τα επιχειρησιακά τους προγράμματα μόνον εν μέρει·
 - β) να αλλάξουν το περιεχόμενο του επιχειρησιακού προγράμματος, συμπεριλαμβανομένης και παράταξης της διάρκειάς του έως συνολικά πέντε έτη·
 - γ) να τροποποιούν το ποσό του επιχειρησιακού ταμείου έως το πολύ 20 % του ποσού που είχε εγκριθεί αρχικά, υπό τον όρο ότι διατηρούνται οι γενικοί στόχοι του επιχειρησιακού προγράμματος.

3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους όρους υπό τους οποίους είναι δυνατόν να τροποποιηθούν τα επιχειρησιακά προγράμματα κατά τη διάρκεια του έτους χωρίς προγενέστερη έγκριση από την αρμόδια εθνική αρχή.

Ωστόσο, κάθε αύξηση του ποσού του επιχειρησιακού ταμείου που έχει εγκριθεί για την ενίσχυση αποσύρσεων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, πρέπει οπωσδήποτε να υπόκειται σε προηγούμενη έγκριση της αρμόδιας αρχής.

Οι τροποποιήσεις αυτές είναι επιλέξιμες για ενίσχυση μόνον εφόσον κοινοποιούνται χωρίς καθυστέρηση από την οργάνωση παραγωγών στην αρμόδια αρχή.

Άρθρο 16**Μορφή των επιχειρησιακών προγραμμάτων**

1. Τα επιχειρησιακά προγράμματα υλοποιούνται σε ετήσιες περιόδους από την 1η Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου.
2. Τα επιχειρησιακά προγράμματα που έχουν εγκριθεί το αργότερο πριν από τις 15 Δεκεμβρίου, υλοποιούνται από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου έτους.

Η υλοποίηση των προγραμμάτων που εγκρίνονται μετά τις 15 Δεκεμβρίου, μετατίθεται κατά ένα χρόνο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V**ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ****Άρθρο 17****Εγκεκριμένο ποσό ενίσχυσης**

Μετά την έγκριση των προγραμμάτων, τα κράτη μέλη καθορίζουν το εγκεκριμένο ύψος της ενίσχυσης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 16 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τις οργανώσεις παραγωγών για το εγκεκριμένο ύψος της ενίσχυσης το αργότερο έως τις 15 Δεκεμβρίου.

Άρθρο 18**Αιτήσεις**

1. Οι οργανώσεις παραγωγών υποβάλλουν στην αρμόδια αρχή αίτηση για παροχή ενίσχυσης ή για εξόφληση υπολοίπου για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα για το οποίο ζητείται ενίσχυση, το αργότερο έως τις 31 Ιανουαρίου του επόμενου έτους από αυτό για το οποίο ζητείται η ενίσχυση.
2. Οι αιτήσεις συνοδεύονται από δικαιολογητικά τα οποία πιστοποιούν:
 - α) την αξία της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο·
 - β) τις οικονομικές εισφορές που επιβάλλονται στα μέλη και καταβάλλονται στο επιχειρησιακό ταμείο·
 - γ) τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του επιχειρησιακού προγράμματος·

- δ) το ποσοστό του επιχειρησιακού ταμείου που δαπανήθηκε για ενισχύσεις απόσυρσης από την αγορά·
- ε) το ύψος των αποζημιώσεων ή/και των συμπληρωμάτων που καταβλήθηκαν στα μέλη·
- στ) τη συμμόρφωση με τα όρια που καθορίζονται στο τρίτο εδάφιο του άρθρου 15 παράγραφος 3 και στο άρθρο 23 παράγραφοι 3, 4, και 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

3. Οι αιτήσεις είναι δυνατόν να καλύπτουν τις δαπάνες που έχουν προγραμματισθεί αλλά δεν έχουν πραγματοποιηθεί, εφόσον επαληθευθούν τα ακόλουθα:

- α) οι σχετικές ενέργειες δεν ήταν δυνατόν να πραγματοποιηθούν το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου του έτους υλοποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος για λόγους πέρα από τον έλεγχο της σχετικής οργάνωσης παραγωγών·
- β) οι ενέργειες αυτές είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν το αργότερο έως τις 30 Απριλίου του επόμενου έτους·
- γ) ισοδύναμη εισφορά της οργάνωσης παραγωγών παραμένει στο επιχειρησιακό ταμείο.

Η ενίσχυση καταβάλλεται και η εγγύηση που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 3 αποδεσμεύεται, μόνον αφού προσκομισθούν στοιχεία που αποδεικνύουν ότι οι προγραμματισμένες δαπάνες οι οποίες αναφέρονται στο προηγούμενο στοιχείο β) έχουν πράγματι γίνει, έως και τις 30 Απριλίου του επόμενου έτους, για το οποίο έχουν προγραμματισθεί οι σχετικές δαπάνες, και βάσει αποδεδειγμένων δικαιωμάτων για ενίσχυση.

4. Στην περίπτωση που οι αιτήσεις υποβληθούν μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η ενίσχυση μειώνεται κατά 1 % για κάθε ημέρα καθυστέρησης.

Σε εξαιρετικές και δεόντως δικαιολογημένες περιπτώσεις, η αρμόδια αρχή είναι δυνατόν να δεχθεί αιτήσεις μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 εφόσον πραγματοποιηθούν οι έλεγχοι που αναφέρονται στο άρθρο 23 και εφόσον έχει εφαρμοσθεί το χρονικό όριο για την πληρωμή που αναφέρεται στο άρθρο 19.

Άρθρο 19

Καταβολή της ενίσχυσης

Τα κράτη μέλη καταβάλλουν την ενίσχυση που έχει ζητηθεί το αργότερο έως τις 30 Ιουνίου του έτους που έπεται του έτους υλοποίησης του προγράμματος.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να μεταθέσουν την ημερομηνία αυτή έως τις 15 Οκτωβρίου.

Άρθρο 20

Προκαταβολές

1. Οι οργανώσεις παραγωγών είναι δυνατόν να υποβάλλουν αίτηση για προκαταβολή του τμήματος της ενίσχυσης που αντιστοιχεί στην προβλεπόμενη δαπάνη η οποία προκύπτει από το επιχειρησιακό πρόγραμμα κατά την τρίμηνη περίοδο που αρχίζει το μήνα κατά τον οποίο υπεβλήθη η αίτηση.

2. Οι αιτήσεις προκαταβολών υποβάλλονται στη διάρκεια του Ιανουαρίου, Απριλίου, Ιουλίου και Οκτωβρίου.

Το συνολικό ποσό των προκαταβολών για ένα συγκεκριμένο οικονομικό έτος δεν είναι δυνατόν να υπερβεί το 90 % του ποσού που έχει εγκριθεί αρχικά για την ενίσχυση του επιχειρησιακού προγράμματος.

3. Οι προκαταβολές καταβάλλονται υπό τον όρο σύστασης εγγύησης ίσης με το 110 % του ποσού με βάση τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2220/85 της Επιτροπής (1).

Τα κράτη μέλη καθορίζουν όρους προκειμένου να εξασφαλίσουν πως έχουν καταβληθεί οι οικονομικές εισφορές στο επιχειρησιακό ταμείο με βάση το άρθρο 5 παράγραφος 2 και το άρθρο 6 και ότι οι προηγούμενες προκαταβολές έχουν πράγματι δαπανηθεί.

4. Οι αιτήσεις αποδέσμευσης των εγγυήσεων είναι δυνατόν να υποβληθούν στη διάρκεια του έτους, συνοδευόμενες από τα σχετικά δικαιολογητικά.

Οι εγγυήσεις αποδεσμεύονται έως το 80 % του ποσού των προκαταβολών.

5. Η βασική απαίτηση, κατά την έννοια του άρθρου 20 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2220/85 καλύπτει την εκτέλεση των ενεργειών που περιέχονται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα, τηρουμένων των δεσμεύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 9 στοιχεία β) και γ) του παρόντος κανονισμού.

Σε περίπτωση μη εκπλήρωσης της κύριας απαίτησης ή σε περίπτωση σοβαρών παρατυπιών όσον αφορά τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9 στοιχεία α) και γ), η εγγύηση καταπίπτει, με την επιφύλαξη επιβολής άλλων κυρώσεων οι οποίες αποφασίζονται, σύμφωνα με το άρθρο 24.

Σε περίπτωση μη τήρησης άλλων απαιτήσεων, η εγγύηση καταπίπτει εν μέρει αναλόγως της σοβαρότητας της διαπιστωθείσας παρατυπίας.

Άρθρο 21

Μερικές πληρωμές

1. Οι οργανώσεις παραγωγών είναι δυνατόν να υποβάλλουν αίτηση για την καταβολή τμήματος της ενίσχυσης που αντιστοιχεί στις δαπάνες που προκύπτουν από το επιχειρησιακό πρόγραμμα και έχουν πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια των προηγούμενων τριών μηνών.

Αιτήσεις υποβάλλονται τον Απρίλιο, Ιούλιο και Οκτώβριο. Συνοδεύονται από τα κατάλληλα δικαιολογητικά έγγραφα.

Το σύνολο των πληρωμών βάσει των αιτήσεων για την καταβολή μέρους της ενίσχυσης δεν μπορεί να υπερβεί το 90 % του ποσού που έχει εγκριθεί για την ενίσχυση που προορίζεται για το επιχειρησιακό πρόγραμμα, ή των πραγματικών δαπανών, ανάλογα με το ποιο ποσό είναι μικρότερο.

2. Οι οργανώσεις παραγωγών είναι δυνατόν να υποβάλλουν αίτηση για την καταβολή μέρους της ενίσχυσης για απόσυρση από το εμπόριο.

Οι αιτήσεις είναι δυνατόν να υποβληθούν μαζί με τις αιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Συμμορφώνονται με τα όρια που καθορίζονται στο τρίτο εδάφιο του άρθρου 15 παράγραφος 3 και στο άρθρο 23 παράγραφοι 3, 4, και 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

(1) ΕΕ L 205 της 3.8.1985, σ. 5.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 22

Εκθέσεις των οργανώσεων παραγωγών

1. Μαζί με τις αιτήσεις χορήγησης ενίσχυσης, οι οργανώσεις παραγωγών υποβάλλουν ετήσιες εκθέσεις σχετικά με την υλοποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων και των ενεργειών απόσυρσης που είναι επιλέξιμες για ενίσχυση στα πλαίσια του επιχειρησιακού ταμείου.

Οι εκθέσεις αυτές αφορούν τα ακόλουθα:

- α) επιχειρησιακά προγράμματα που υλοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους καθώς και αποσύρσεις·
- β) ουσιαστικές τροποποιήσεις των επιχειρησιακών προγραμμάτων·
- γ) αποκλίσεις μεταξύ της εκτιμώμενης και της ενίσχυσης για την οποία έχει υποβληθεί αίτηση.

2. Για το τελευταίο έτος ισχύος του επιχειρησιακού προγράμματος η ετήσια έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 αντικαθίσταται από τελική έκθεση.

Οι τελικές εκθέσεις περιλαμβάνουν αξιολόγηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων που έχει ενδεχομένως συνταχθεί με τη βοήθεια ειδικευμένου γραφείου παροχής συμβουλών. Καταδεικνύουν σε ποια έκταση επιτεύχθηκαν οι επιδιωκόμενοι στόχοι των προγραμμάτων. Επεξηγούν τις αλλαγές που έγιναν στις ενέργειες ή/και στις μεθόδους, που εξετάζονται ή θα εξετασθούν κατά τη σύνταξη μεταγενέστερων επιχειρησιακών προγραμμάτων ή όταν τα υφιστάμενα επιχειρησιακά προγράμματα πρόκειται να τροποποιηθούν.

Άρθρο 23

Έλεγχοι

1. Τα κράτη μέλη πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους των οργανώσεων παραγωγών, με μικρή ή καθόλου προειδοποίηση έτσι ώστε να εξασφαλίσουν τη συμμόρφωση με τους όρους χορήγησης της ενίσχυσης.

Οι εν λόγω έλεγχοι αφορούν κυρίως τα ακόλουθα:

- α) υλοποίηση των μέτρων που περιλαμβάνονται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα, με ιδιαίτερη προσοχή στα μέτρα που αφορούν επενδύσεις·
- β) πραγματικό κόστος και δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν σε σύγκριση με την ενίσχυση που έχει δηλωθεί.

2. Οι έλεγχοι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αφορούν σημαντικό δείγμα αιτήσεων ετησίως. Το δείγμα αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 20 % των οργανώσεων παραγωγών και το 30 % του συνόλου της ενίσχυσης.

Στην περίπτωση κατά την οποία διαπιστωθούν κατά τους ελέγχους σημαντικές παρατυπίες όσον αφορά μια περιφέρεια, μέρος περιφέρειας ή συγκεκριμένη οργάνωση παραγωγών, η αρμόδια αρχή διε-

νεργεί συμπληρωματικούς ελέγχους εντός του τρέχοντος έτους και αυξάνει το ποσοστό των αντίστοιχων αιτήσεων που πρέπει να ελεγχθούν το επόμενο έτος.

3. Η αρμόδια αρχή ορίζει τις οργανώσεις παραγωγών οι οποίες πρόκειται να ελεγχθούν, με βάση ανάλυση επικινδυνότητας καθώς και τον αντιπροσωπευτικό χαρακτήρα των ενισχύσεων.

Για την ανάλυση επικινδυνότητας λαμβάνονται υπόψη:

- α) το ποσό της ενίσχυσης·
- β) η εξέλιξη των ετήσιων προγραμμάτων σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος·
- γ) οι διαπιστώσεις οι οποίες έγιναν κατά τους ελέγχους στη διάρκεια των προηγούμενων ετών·
- δ) άλλες παράμετροι, οι οποίες θα καθορισθούν από τα κράτη μέλη, και ειδικότερα η εφαρμογή από τις οργανώσεις παραγωγών κριτηρίων ποιότητας που έχουν αναγνωρισθεί επίσημα από τα κράτη μέλη ή από ανεξάρτητους φορείς πιστοποίησης.

4. Ένας τουλάχιστον έλεγχος πρέπει να πραγματοποιείται σε κάθε οργάνωση παραγωγών πριν από την καταβολή της ενίσχυσης ή του υπολοίπου της κατά το τελικό έτος του επιχειρησιακού της προγράμματος.

Άρθρο 24

Ανάκτηση και κυρώσεις

1. Η αχρεωστήτως καταβληθείσα ενίσχυση ή ο υπολογισμός ενίσχυσης με βάση την παράγραφο 3 ανακτάται ή κατακρατείται και επιβάλλονται κυρώσεις στον αντίστοιχο δικαιούχο/αιτούντα, στην περίπτωση που:

- α) η πραγματική αξία της παραγωγής που διατέθηκε στο εμπόριο ήταν μικρότερη από το ποσό που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό της ενίσχυσης·
- β) το επιχειρησιακό ταμείο διατηρήθηκε κατά τρόπο μη σύμφωνο με τις διατάξεις του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 ή χρησιμοποιήθηκε για άλλους σκοπούς από εκείνους που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 2 του ίδιου κανονισμού, ή
- γ) το επιχειρησιακό πρόγραμμα υλοποιήθηκε κατά τρόπο μη σύμφωνο με τους όρους της έγκρισής του από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των άρθρων 14 και 15 του παρόντος κανονισμού.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 7 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου (¹), στην περίπτωση που για ένα μέτρο διαπιστώνεται στη συνέχεια πως δεν είναι επιλέξιμο και το οποίο υλοποιήθηκε σύμφωνα με επιχειρησιακό πρόγραμμα το οποίο εγκρίθηκε από το κράτος μέλος, το τελευταίο είναι δυνατόν να καταβάλει την αντίστοιχη οφειλόμενη ενίσχυση, ή να μην προχωρήσει στην ανάκτηση της ήδη καταβληθείσας ενίσχυσης, εάν έχει ενεργήσει παρομοίως για αντίστοιχες περιπτώσεις που χρηματοδοτούνται από τον εθνικό προϋπολογισμό και εφόσον η οργάνωση παραγωγών δεν έχει επιδείξει αμέλεια.

(¹) ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 103.

3. Στην περίπτωση εφαρμογής της παραγράφου 1, απαιτείται από τον δικαιούχο/αιτούντα:

- α) εφόσον η ενίσχυση έχει ήδη καταβληθεί:
- i) στην περίπτωση εμφανούς σφάλματος, να αποδώσει τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά συν τους τόκους,
 - ii) στην περίπτωση απάτης, να αποδώσει το διπλάσιο των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών συν τους τόκους,
 - iii) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, να αποδώσει τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά, προσαυξημένα κατά 50 %, συν τους τόκους·
- β) εφόσον έχουν υποβληθεί αιτήσεις για τη χορήγηση ενίσχυσης αλλά η ενίσχυση δεν έχει καταβληθεί:
- i) στην περίπτωση απάτης, να αποδώσει τα ποσά για τα οποία αχρεωστήτως έχει υποβάλει αίτηση,
 - ii) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις εκτός αυτής του εμφανούς σφάλματος, να καταβάλει το 50 % των ποσών για τα οποία αχρεωστήτως έχει υποβάλει αίτηση.

4. Ο τόκος που αναφέρεται στην παράγραφο 3 στοιχείο α) υπολογίζεται ως εξής:

- α) βάσει της περιόδου που διανύθηκε μεταξύ της πληρωμής και της απόδοσης από τον δικαιούχο·
- β) με το επιτόκιο που εφαρμόζεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις κυριότερες πράξεις αναχρηματοδότησης και δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, σειρά «C», και ισχύει κατά την ημερομηνία της αχρεωστήτως καταβληθείσας πληρωμής, επαυξημένο κατά τρεις εκατοστιαίες μονάδες.

5. Η ανακτηθείσα ενίσχυση με βάση την παράγραφο 3 καταβάλλεται στον αρμόδιο οργανισμό πληρωμής που την αφαιρεί από τις δαπάνες που χρηματοδοτεί το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων.

6. Σε περίπτωση ψευδούς δήλωσης είτε εκ δόλου είτε εκ βαρείας αμελείας, η σχετική οργάνωση παραγωγών αποκλείεται από το ευεργέτημα της ενίσχυσης κατά το έτος που ακολουθεί εκείνο κατά το οποίο διαπιστώθηκε η ψευδής δήλωση.

Άρθρο 25

Διατάξεις των κρατών μελών

Τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να θεσπίσουν συμπληρωματικούς κανόνες όσον αφορά τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96 και τον παρόντα κανονισμό, σχετικά με ενέργειες ή δαπάνες που είναι επιλέξιμες για ενίσχυση.

Άρθρο 26

Εκθέσεις των κρατών μελών

1. Το αργότερο έως την 1η Ιουνίου κάθε έτους, τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση με τα οικονομικά και ποιοτικά στοιχεία που αφορούν τις οργανώσεις παραγωγών, τα επιχειρησιακά ταμεία και τα επιχειρησιακά προγράμματα και τους ελέγχους, όπως προβλέπεται στο παράρτημα III.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή όλα τα μέτρα και τους όρους που καθορίζουν εντός του πλαισίου του παρόντος κανονισμού, και ιδίως:

- α) τη μέθοδο, τη διαδικασία και τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο ε) σημεία i), ii) και iii)·
 - β) τους υπολογισμούς των επιχειρησιακών ταμείων που αναφέρονται στο άρθρο 7·
 - γ) λεπτομέρειες σχετικά με τις αιτήσεις για χορήγησης ενίσχυσης·
 - δ) τους όρους που έχουν καθοριστεί προκειμένου να επιτραπούν τροποποιήσεις στα επιχειρησιακά προγράμματα κατά τη διάρκεια του έτους όπως προβλέπεται στο άρθρο 15·
 - ε) τα μέτρα που έχουν ενδεχομένως ληφθεί για την εφαρμογή του άρθρου 24 παράγραφος 2·
- στ) τις διατάξεις που έχουν θεσπισθεί με βάση το άρθρο 25.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 27

Κατάργηση

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 609/2001 καταργείται.

Οι παραπομπές που γίνονται στον καταργηθέντα κανονισμό θεωρούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 28

Μεταβατικές διατάξεις

Τα επιχειρησιακά προγράμματα που έχουν εγκριθεί από τα κράτη μέλη πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού και που συνεχίζουν να ισχύουν κατά το 2004 συμμορφώνονται με τον παρόντα κανονισμό. Οι οργανώσεις παραγωγών υποβάλλουν αίτηση για τις αναγκαίες τροποποιήσεις το αργότερο έως τις 15 Σεπτεμβρίου 2003.

Τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να προβλέψουν τη διατήρηση προγραμμάτων που έχουν εγκριθεί πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 29

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Αυγούστου 2003.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Προαιρετικό περιεχόμενο των επιχειρησιακών προγραμμάτων

1. Κόστος φυτών για πολυετείς καλλιέργειες (πολυετή φυτά, δένδρα, δενδρύλλια).
2. Για μέγιστη περίοδο δέκα ετών ανά ενέργεια, ειδικό κόστος για:
 - α) βιολογική, ολοκληρωμένη ή πειραματική παραγωγή ⁽¹⁾.
 - β) βιολογικά προϊόντα φυτοπροστασίας ⁽²⁾.
 - γ) περιβαλλοντικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένου του κόστους που απορρέει από την περιβαλλοντική διαχείριση των συσκευασιών ⁽³⁾.
 - δ) μέτρα βελτίωσης της ποιότητας, συμπεριλαμβανομένης της χρησιμοποίησης πιστοποιημένων σπόρων προς σπορά, μικκυλίου και φυτών προς φύτευση).

Για κάθε κατηγορία επιλέξιμου ειδικού κόστους που αναφέρεται παραπάνω και προκειμένου να υπολογισθεί το πρόσθετο κόστος σε σύγκριση με το συμβατικό, τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να καθορίσουν τυπικές κατ' αποκοπή τιμές με δεόντως αιτιολογημένο τρόπο.

3. Τα γενικά έξοδα που αφορούν ειδικότερα το επιχειρησιακό ταμείο ή πρόγραμμα ⁽⁴⁾ μέσω πληρωμής κατ' αποκοπή ποσού ίσου με το 2 % του εγκεκριμένου επιχειρησιακού ταμείου και μέχρις ανωτάτου ορίου 180 000 ευρώ ⁽⁵⁾. Το εν λόγω ποσοστό του 2 % αποτελείται κατά 1 % από κοινοτική ενίσχυση, ενώ το υπόλοιπο 1 % προέρχεται από την οργάνωση παραγωγών.

Στην περίπτωση ένωσης οργάνωσεων παραγωγών όπως αναφέρεται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1432/2003 ⁽⁶⁾, το εν λόγω κατ' αποκοπή ποσό μπορεί να πολλαπλασιασθεί με τον αριθμό των οργάνωσεων παραγωγών που συμμετέχουν στην ένωση, μέχρις ανωτάτου ορίου 1 250 000 ευρώ.

4. Τα έξοδα προσωπικού (συμπεριλαμβανομένων των επιβαρύνσεων για μισθούς και ημερομίσθια εφόσον βαρύνουν την οργάνωση παραγωγών), όταν προκύπτουν από μέτρα που αποσκοπούν:

- α) στη βελτίωση ή στη διατήρηση υψηλού επιπέδου ποιότητας ή προστασίας του περιβάλλοντος
- β) στη βελτίωση του επιπέδου εμπορίας,

Η υλοποίηση των μέτρων αυτών απαιτεί ουσιαστικά τη χρήση εξειδικευμένου προσωπικού. Αν, στις περιπτώσεις αυτές, η οργάνωση παραγωγών προσφεύγει στους εργαζομένους της ή στα μέλη της, ο χρόνος εργασίας πρέπει να καταγράφεται.

Στην περίπτωση που κάποιο κράτος μέλος επιθυμεί να εξασφαλίσει εναλλακτική λύση αντί του περιορισμού της χρηματοδότησης στο πραγματικό κόστος, για όλο το επιλέξιμο κόστος προσωπικού που αναφέρεται παραπάνω, καθορίζει εκ των προτέρων και κατά δεόντως αιτιολογημένο τρόπο κατ' αποκοπή ποσά μέχρι το πολύ το 20 % του εγκεκριμένου επιχειρησιακού ταμείου. Το ποσοστό αυτό είναι δυνατόν να αυξηθεί σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις.

Προκειμένου να ζητήσουν αυτά τα κατ' αποκοπή ποσά οι οργάνωσεις παραγωγών υποβάλλουν αποδείξεις της υλοποίησης της ενέργειας κατά ικανοποιητικό για το κράτος μέλος τρόπο.

5. Επενδύσεις σε μεταφορικά μέσα εξοπλισμένα με ψυκτικό εξοπλισμό ή μέσα μεταφοράς υπό ελεγχόμενη ατμόσφαιρα.
6. Συμπληρωματικά έξοδα εξωτερικής μεταφοράς, σε σχέση με το κόστος συγκρίσιμης οδικής μεταφοράς, όταν επιλέγεται η σιδηροδρομική ή/και θαλάσσια μεταφορά στο πλαίσιο μέτρου προστασίας του περιβάλλοντος που καθορίζονται από το κράτος μέλος ανά χιλιόμετρο με βάση κατ' αποκοπή ποσό.
7. Έξοδα συνεδριάσεων και προγραμμάτων κατάρτισης που αφορούν την υλοποίηση των ενεργειών του επιχειρησιακού προγράμματος, συμπεριλαμβανομένων των ημερήσιων αποζημιώσεων των συμμετεχόντων που καλύπτουν τα έξοδα μεταφοράς και στέγης (κατά περίπτωση με βάση κατ' αποκοπή ποσό).
8. Γενική προώθηση ή/και προώθηση σημάτων ποιότητας. Οι γεωγραφικές ονομασίες επιτρέπονται μόνο εφόσον:
 - α) αποτελούν προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη με βάση τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2081/91 του Συμβουλίου ⁽⁷⁾, ή
 - β) οι γεωγραφικές ονομασίες αυτές είναι δευτερεύουσες σε σχέση με το κύριο μήνυμα, σε όλες τις περιπτώσεις για τις οποίες δεν ισχύουν τα προβλεπόμενα από το στοιχείο α).

Το διαφημιστικό υλικό φέρει το έμβλημα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (μόνο στην περίπτωση οπτικών μέσων) και περιλαμβάνει την ακόλουθη αναφορά: «Διαφημιστική εκστρατεία που χρηματοδοτείται με τη συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Κοινότητας».

⁽¹⁾ Η αρμόδια εθνική αρχή ορίζει τα κριτήρια επιλεξιμότητας της πειραματικής παραγωγής λαμβάνοντας υπόψη τον καινοτόμο χαρακτήρα της διαδικασίας ή της εννοίας, καθώς και τους σχετικούς κινδύνους.

⁽²⁾ Βιολογικά προϊόντα φυτοπροστασίας (όπως φερόμονες και αρπакτικά), ανεξάρτητα από το εάν πρόκειται για βιολογική, ολοκληρωμένη ή συμβατική παραγωγή.

⁽³⁾ Η περιβαλλοντική διαχείριση συσκευασιών απαιτείται να αιτιολογηθεί κατάλληλα και να ανταποκρίνεται στα κριτήρια του παραρτήματος II της οδηγίας 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασιών (ΕΕ L 365 της 31.12.1994, σ. 10).

⁽⁴⁾ Συμπεριλαμβανομένου και κόστους διαχείρισης και προσωπικού, εκδόσεων και μελετών αξιολόγησης και εξόδων τήρησης των λογαριασμών καθώς και διαχείρισης των λογαριασμών που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β).

⁽⁵⁾ Τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να περιορίσουν τη χρηματοδότηση στο πραγματικό κόστος και στην περίπτωση αυτή, πρέπει να ορίσουν τις επιλέξιμες δαπάνες.

⁽⁶⁾ Βλέπε σελίδα 18 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 27 της 30.1.1997, σ. 50.

9. Προώθηση των επώνυμων προϊόντων/εμπορικών σημάτων των οργανώσεων παραγωγών.
10. Νομικά και διοικητικά έξοδα για συγχωνεύσεις οργανώσεων παραγωγών ή την εξαγορά τους καθώς και νομικά και διοικητικά έξοδα που αφορούν τη δημιουργία διεθνικών οργανώσεων παραγωγών ή διεθνικών ενώσεων οργανώσεων παραγωγών· μελέτες σκοπιμότητας και προτάσεις που ανατίθενται από τις οργανώσεις παραγωγών σχετικά με αυτό το θέμα.
11. Μεταχειρισμένος εξοπλισμός υπό τους όρους που καθορίζονται στον κανόνα αριθ. 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1685/2000 της Επιτροπής ⁽¹⁾.
12. Αγορά οικοπέδων χωρίς κτίσματα, η κτήση των οποίων είναι αναγκαία για την πραγματοποίηση επενδύσεων που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα, υπό τους όρους που καθορίζονται στην παράγραφο 1.1 στοιχία α), β) και γ) και στην παράγραφο 1.2 του κανόνα αριθ. 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1685/2000 ⁽²⁾.
13. Χρηματοδοτική μίσθωση εντός των ορίων της καθαρής ανταλλακτικής αξίας του αγαθού και σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στην παράγραφο 3 του κανόνα αριθ. 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1685/2000.
14. Οικονομικές επιβαρύνσεις υπό τους όρους που καθορίζονται στον κανόνα αριθ. 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1685/2000.
15. Μίσθωση όταν προτιμάται της αγοράς, εφόσον είναι οικονομικά δικαιολογημένη και πληροί τους όρους που καθορίζουν τα κράτη μέλη.
16. Αγορά ακινήτων σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στις παραγράφους 2.1, 2.2 και 2.3 του κανόνα αριθ. 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1685/2000.
17. Επενδύσεις ή ενέργειες μεμονωμένων εκμεταλλεύσεων που συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων του επιχειρησιακού προγράμματος. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη θέσπιση κατάλληλων διατάξεων προκειμένου η επένδυση ή η αξία της να ανακτάται σε περίπτωση που το μέλος αποχωρήσει από την οργάνωση.
18. Επενδύσεις σε μετοχές εταιρειών εφόσον η επένδυση συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων του επιχειρησιακού προγράμματος.
19. Αντικατάστασις για επενδύσεις, υπό τον όρο ότι η απομένουσα αξία των επενδύσεων:
 - α) είτε προστίθεται στο επιχειρησιακό ταμείο της οργάνωσης παραγωγών, ή
 - β) αφαιρείται από το κόστος της αντικατάστασης.

Οι επενδύσεις, συμπεριλαμβανομένων αυτών στο πλαίσιο συμβάσεων χρηματοδοτικής μίσθωσης, των οποίων η διάρκεια απόσβεσης ξεπερνά τη διάρκεια του επιχειρησιακού προγράμματος, είναι δυνατόν να μετατεθούν σε ένα μεταγενέστερο επιχειρησιακό πρόγραμμα για οικονομικούς λόγους δεόντως αιτιολογημένους, και ιδίως στις περιπτώσεις όπου η περίοδος φορολογικής απόσβεσης υπερβαίνει τα πέντε έτη.

⁽¹⁾ ΕΕ L 242 της 27.9.2000, σ. 18.

⁽²⁾ Προκειμένου να αποφευχθεί κάθε είδους κερδοσκοπίας, η αρμόδια εθνική αρχή είναι δυνατόν να καθορίσει συμπληρωματικούς όρους σε σχέση με τον κανόνα αριθ. 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1685/2000 για την αποδοχή του εν λόγω τύπου δαπανών· οι όροι αυτοί είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν ιδίως την απαγόρευση πώλησης της επένδυσης/οικοπέδου κατά τη διάρκεια μιας ελάχιστης περιόδου και τον καθορισμό μιας μέγιστης σχέσης μεταξύ της αξίας της γης και της αξίας της επένδυσης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Μη επιλέξιμες ενέργειες και δαπάνες

1. Γενικά έξοδα παραγωγής και ιδίως:
 - σπόροι για σπορά, μικκυλίου και φυτά,
 - προϊόντα φυτοπροστασίας, συμπεριλαμβανομένων υλικών ολοκληρωμένης καταπολέμησης, λιπασμάτων και άλλων ενδιάμεσων προϊόντων,
 - έξοδα πρώτης συσκευασίας, αποθήκευσης, δεύτερης συσκευασίας, ακόμα και στο πλαίσιο νέων διαδικασιών, έξοδα των υλικών συσκευασίας,
 - έξοδα συλλογής ή μεταφοράς (εσωτερικής ή εξωτερικής),
 - λειτουργικά έξοδα (ιδίως ηλεκτρικού ρεύματος, καυσίμων, συντήρησης).
2. Γενικά έξοδα.
3. Συμπληρώματα εισοδημάτων ή τιμών.
4. Έξοδα ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένων των ατομικών ή συλλογικών ασφαλιστών και της σύστασης ασφαλιστικών ταμείων στα πλαίσια οργάνωσης παραγωγών.
5. Αποπληρωμή δανείων (ιδίως υπό μορφή ετήσιας δόσης) που έχουν συνομολογηθεί για μια ενέργεια η οποία πραγματοποιείται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει πριν από την έναρξη του επιχειρησιακού προγράμματος.
6. Αγορά οικοπέδων χωρίς κτίσματα.
7. Πληρωμές στους παραγωγούς που συμμετέχουν στις συνεδριάσεις και στα προγράμματα κατάρτισης για την αντιστάθμιση της απώλειας των εισοδημάτων τους.
8. Ενέργειες ή έξοδα που αφορούν ποσότητες που έχουν παραχθεί από τα μέλη της οργάνωσης παραγωγών εκτός της Κοινότητας.
9. Ενέργειες που μπορούν να επιφέρουν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στις άλλες οικονομικές δραστηριότητες της οργάνωσης παραγωγών· ενέργειες ή μέτρα που επωφελούνται, άμεσα ή έμμεσα, από άλλες οικονομικές δραστηριότητες της οργάνωσης παραγωγών χρηματοδοτούνται κατ' αναλογία της χρησιμοποίησής τους υπέρ τομέων ή προϊόντων σχετιζομένων με την αναγνώριση της οργάνωσης παραγωγών.
10. Μεταχειρισμένος εξοπλισμός.
11. Επενδύσεις σε μεταφορικά μέσα που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν από την οργάνωση παραγωγών για εμπορία ή διανομή.
12. Μίσθωση, όταν προτιμάται της αγοράς· κόστος λειτουργίας των μισθωμένων αγαθών.
13. Δαπάνες που συνδέονται με συμβάσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης (φόροι, τόκοι, έξοδα ασφάλισης κ.λπ.) και τα έξοδα λειτουργίας.
14. Προώθηση ατομικών εμπορικών σημάτων ή σημάτων που περιέχουν γεωγραφικές ενδείξεις.
15. Συμβάσεις υπεργολαβίας που αφορούν ενέργειες ή δαπάνες που κατονομάζονται στον παρόντα κατάλογο.
16. ΦΠΑ και άλλοι φόροι ή επιβαρύνσεις, υπό τους όρους που καθορίζονται στην παράγραφο 4 του κανόνα αριθ. 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1685/2000.
17. Επενδύσεις για τη μεταποίηση νωπών προϊόντων (οι εργασίες που πραγματοποιούνται από τις οργάνώσεις παραγωγών για την προετοιμασία του προϊόντος ενόψει της διάθεσής του στο εμπόριο, ήτοι κυρίως ο καθαρισμός, η κοπή, η αφαίρεση άχρηστων τμημάτων, η αποξήρανση και η συσκευασία δεν θεωρούνται ως εργασίες μεταποίησης).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΟΣΩΝ ΑΦΟΡΑ ΤΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΥΠΟΒΑΛΛΟΥΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Πληροφορίες που πρέπει να διαβιβάζονται από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή σύμφωνα με τη μορφή που υποδεικνύει η Επιτροπή

Μέρος 1: Οργανώσεις παραγωγών

1. Διοικητικές πληροφορίες (κυρίως όσον αφορά τον αριθμό έγκρισης, τη νομική μορφή, τον αριθμό των φυσικών και νομικών προσώπων που τυγχάνουν μέλη).
2. Πληροφορίες για την παραγωγή (συμπεριλαμβανομένου του υπολογισμού της αξίας της παραγωγής που έχει διατεθεί στο εμπόριο και πληροφορίες σχετικά με βασικά προϊόντα).

Μέρος 2: Επιχειρησιακά ταμεία και επιχειρησιακά προγράμματα

1. Χρησιμοποιούμενη(-ες) περίοδος(-οι) αναφοράς.
2. Εκτιμήσεις ενισχύσεων.
3. Αιτήσεις χορήγησης ενίσχυσης και ενισχύσεις που έχουν ήδη καταβληθεί, συμπεριλαμβανομένου του ποσοστού του επιχειρησιακού ταμείου που χρησιμοποιείται για αποσύρσεις.
4. Βασικές κατηγορίες δαπανών (συμπεριλαμβανομένων σημαντικών τροποποιήσεων που πραγματοποιήθηκαν εντός του συγκεκριμένου έτους).

Μέρος 3: Έλεγχοι, ανάκτηση και κυρώσεις

1. Οργανώσεις παραγωγών που ελέγχθηκαν.
 2. Αρμόδια αρχή ελέγχου και συνοπτική παρουσίαση, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων των ελέγχων (μόνο τα κυριότερα σημεία).
 3. Επικαιροποιημένα αριθμητικά στοιχεία σχετικά με τις ενισχύσεις που έχουν ήδη καταβληθεί, που υποβάλλονται το αργότερο έως τις 15 Νοεμβρίου.
-

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1434/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 11ης Αυγούστου 2003
για έκδοση πιστοποιητικών εξαγωγής του συστήματος Β στον τομέα των οπωροκηπευτικών (επιτραπέζια σταφύλια)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 47/2003 της Επιτροπής ⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1961/2001 της Επιτροπής, της 8ης Οκτωβρίου 2001, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου σχετικά με τις επιστροφές κατά την εξαγωγή στον τομέα των οπωροκηπευτικών ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1176/2002 ⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφος 6,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1061/2003 της Επιτροπής ⁽⁵⁾, καθόρισε τις ενδεικτικές ποσότητες για τις οποίες δύναται να εκδίδονται πιστοποιητικά εξαγωγής του συστήματος Β.
- (2) Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που διαθέτει σήμερα η Επιτροπή για τα επιτραπέζια σταφύλια, οι ενδεικτικές ποσότητες που προβλέπονται για την τρέχουσα εξαγωγική

περίοδο υπάρχει κίνδυνος να ξεπερασθούν προσεχώς. Η υπέρβαση αυτή θα ήταν επιζήμια για την καλή λειτουργία του καθεστώτος των εξαγωγικών επιστροφών στον τομέα των οπωροκηπευτικών.

- (3) Για να αντιμετωπισθεί η κατάσταση αυτή, πρέπει να απορριφθούν οι αιτήσεις των πιστοποιητικών του συστήματος Β για τα επιτραπέζια σταφύλια, που εξάγονται μετά τις 11 Αυγούστου 2003, και τούτο έως το τέλος της τρέχουσας εξαγωγικής περιόδου,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τα επιτραπέζια σταφύλια, οι αιτήσεις των πιστοποιητικών του συστήματος Β που κατατέθηκαν δυνάμει του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1061/2003, για τις οποίες η διασάφηση εξαγωγής των προϊόντων έγινε αποδεκτή μετά τις 11 Αυγούστου και πριν από τις 17 Σεπτεμβρίου 2003, απορρίπτονται.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 12 Αυγούστου 2003.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Αυγούστου 2003.

Για την Επιτροπή
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Γενικός Διευθυντής Γεωργίας

⁽¹⁾ ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 7 της 11.1.2003, σ. 64.

⁽³⁾ ΕΕ L 268 της 9.10.2001, σ. 8.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 170 της 29.6.2002, σ. 69.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 154 της 21.6.2003, σ. 44.

ΟΔΗΓΙΑ 2003/78/ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11ης Αυγούστου 2003

για τη καθιέρωση τρόπων δειγματοληψίας και μεθόδων ανάλυσης για τον επίσημο έλεγχο των μέγιστων περιεκτικοτήτων πατουλίνης στα τρόφιμα

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Έχοντας υπόψη:

Άρθρο 1

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα κατά τρόπο ώστε οι δειγματοληψίες για τον επίσημο έλεγχο των μέγιστων περιεκτικοτήτων πατουλίνης στα τρόφιμα να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις μεθόδους που περιγράφονται στο παράρτημα I της παρούσας οδηγίας.

την οδηγία 85/591/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για τη καθιέρωση κοινοτικών τρόπων δειγματοληψίας και τρόπων ανάλυσης για τον έλεγχο των τροφίμων⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 1,

Άρθρο 2

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα κατά τρόπο ώστε η παρασκευή των δειγμάτων και οι χρησιμοποιούμενες μέθοδοι ανάλυσης για τον επίσημο έλεγχο των μέγιστων περιεκτικοτήτων πατουλίνης στα τρόφιμα να ανταποκρίνονται στα κριτήρια που περιγράφονται στο παράρτημα II της παρούσας οδηγίας.

(1) Ο κανονισμός 466/2001 της Επιτροπής, της 8ης Μαρτίου 2001, για τον καθορισμό μέγιστων τιμών ανοχής για ορισμένες προσμίξεις στα τρόφιμα⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό 1425/2003⁽³⁾, καθορίζει τις μέγιστες περιεκτικότητες πατουλίνης σε ορισμένα τρόφιμα.

Άρθρο 3

(2) Η οδηγία 93/99/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1993, σχετικά με τα πρόσθετα μέτρα που αφορούν τον επίσημο έλεγχο των τροφίμων⁽⁴⁾, εισάγει ένα σύστημα κανόνων ποιότητας για τα εργαστήρια που είναι επιφορτισμένα από τα κράτη μέλη με τον επίσημο έλεγχο των τροφίμων. Είναι αναγκαίο να καθοριστούν τα γενικά κριτήρια, στα οποία πρέπει να ανταποκρίνονται οι μέθοδοι ανάλυσης, προκειμένου τα εργαστήρια τα οποία είναι επιφορτισμένα με τη διεξαγωγή των ελέγχων, να χρησιμοποιούν μεθόδους ανάλυσης συγκρίσιμου επιπέδου επιδόσεων.

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις ώστε να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο την 1η Σεπτεμβρίου 2004. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη εγκρίνουν τις εν λόγω διατάξεις, οι τελευταίες περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

(3) Είναι επίσης εξαιρετικά σημαντικό η αναφορά και η ερμηνεία των αποτελεσμάτων των αναλύσεων να γίνονται με τρόπο ομοιόμορφο, ούτως ώστε να εξασφαλίζεται η εναρμόνιση των μέτρων εφαρμογής σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι εν λόγω ερμηνευτικοί κανόνες εφαρμόζονται στο αποτέλεσμα της ανάλυσης που πραγματοποιείται στο δείγμα που λαμβάνεται για επίσημο έλεγχο. Στην περίπτωση αναλύσεων που πραγματοποιούνται για σκοπούς δικαιώματος προσφυγής ή διαιτησίας, εφαρμόζονται οι εθνικοί κανόνες.

2. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή τα κείμενα των διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας που εγκρίνουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

(4) Οι διατάξεις που αφορούν τη δειγματοληψία και τις μεθόδους ανάλυσης θεσπίζονται βάσει των υφιστάμενων γνώσεων και μπορούν να προσαρμοστούν στην εξέλιξη των επιστημονικών και τεχνικών γνώσεων.

Βρυξέλλες, 11 Αυγούστου 2003.

(5) Τα μέτρα που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων,

Για την Επιτροπή

David BYRNE

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 372 της 31.12.1985, σ. 50.

⁽²⁾ ΕΕ L 77 της 16.3.2001, σ. 1.

⁽³⁾ Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 290 της 24.11.1993, σ. 14.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΤΡΟΠΟΙ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟ ΕΛΕΓΧΟ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΤΗΤΩΝ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΣΕ ΠΑΤΟΥΛΙΝΗ

1. Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

Τα δείγματα που προορίζονται για τους επίσημους ελέγχους της μέγιστης περιεκτικότητας πατουλίνης στα τρόφιμα λαμβάνονται σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που αναφέρονται κατωτέρω. Τα συνολικά δείγματα που λαμβάνονται κατ' αυτόν τον τρόπο θεωρούνται αντιπροσωπευτικά των παρτίδων. Η συμμόρφωση με τις μέγιστες περιεκτικότητες που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 466/2001 προσδιορίζεται σε συνάρτηση με τις περιεκτικότητες που διαπιστώνονται στα δείγματα εργαστηρίου.

2. Ορισμοί

Παρτίδα:	Η εκάστοτε παραδιδόμενη προσδιορίσιμη ποσότητα τροφίμου, για την οποία έχει διευκρινιστεί από τον αρμόδιο ότι παρουσιάζει κοινά χαρακτηριστικά, όπως είναι η προέλευση, η ποικιλία, το είδος συσκευασίας, ο συσκευαστής, ο αποστολέας ή η σήμανση.
Υποπαρτίδα:	Τμήμα παρτίδας που έχει οριστεί για την εφαρμογή της μεθόδου δειγματοληψίας στο εν λόγω ορισθέν τμήμα. Κάθε υποπαρτίδα πρέπει να διαχωρίζεται φυσικά και να είναι εντοπίσιμη.
Στοιχειώδες δείγμα:	Ποσότητα υλικού που λαμβάνεται από ένα μόνο σημείο της παρτίδας ή της υποπαρτίδας.
Συνολικό δείγμα:	Το συνδυασμένο σύνολο όλων των στοιχειωδών δειγμάτων που έχουν ληφθεί από την παρτίδα ή την υποπαρτίδα.

3. Γενικές διατάξεις

3.1. Προσωπικό

Η δειγματοληψία πρέπει να πραγματοποιείται από επιφορτισμένο για το σκοπό αυτό άτομο, σύμφωνα με τις ισχύουσες στο κράτος μέλος διατάξεις.

3.2. Προϊόν από το οποίο λαμβάνονται δείγματα

Κάθε προς ανάλυση παρτίδα αποτελεί αντικείμενο ξεχωριστής δειγματοληψίας.

3.3. Μέτρα προφύλαξης που πρέπει να λαμβάνονται

Κατά τη διάρκεια της δειγματοληψίας και της προετοιμασίας των δειγμάτων, πρέπει να λαμβάνονται προφυλάξεις, προκειμένου να αποφεύγεται οιαδήποτε αλλοίωση, η οποία μπορεί να τροποποιήσει την περιεκτικότητα σε πατουλίνη, να επηρεάσει αρνητικά τις αναλύσεις ή την αντιπροσωπευτικότητα του συνολικού δείγματος.

3.4. Στοιχειώδη δείγματα

Κατά το μέτρο του δυνατού, αυτά πρέπει να λαμβάνονται σε διαφορετικά σημεία της παρτίδας ή της υποπαρτίδας. Κάθε παρέκκλιση από τον κανόνα αυτόν πρέπει να επισημαίνεται στα πρακτικά.

3.5. Παρασκευή του συνολικού δείγματος

Το συνολικό δείγμα λαμβάνεται με τη συνένωση των στοιχειωδών δειγμάτων. Πρέπει να είναι τουλάχιστον 1 kg, εκτός εάν δεν είναι δυνατόν, π.χ. στην περίπτωση που έχει ληφθεί για δειγματοληψία μία μόνο συσκευασία.

3.6. Παρασκευή των ομοίων δειγμάτων

Λαμβάνονται όμοια δείγματα για την εφαρμογή μέτρων εκτέλεσης, για το εμπόριο ή για σκοπούς διαιτησίας από ομογενοποιημένα συνολικά δείγματα εκτός εάν αυτό αντιβαίνει τους κανόνες των κρατών μελών περί δειγματοληψίας.

3.7. Συσκευασία και αποστολή των δειγμάτων

Κάθε δείγμα τίθεται σε έναν καθαρό περιέκτη, από αδρανή ύλη, ο οποίος παρέχει την κατάλληλη προστασία του δείγματος έναντι οιασδήποτε παράγοντα μόλυνσης και από οποιαδήποτε βλάβη που μπορεί να προκύψει κατά τη διάρκεια της μεταφοράς. Πρέπει να λαμβάνονται επίσης όλες οι αναγκαίες προφυλάξεις για να αποτραπεί κάθε αλλοίωση της σύνθεσης του δείγματος, η οποία μπορεί να επέλθει κατά τη διάρκεια της μεταφοράς ή της αποθήκευσης.

3.8. Σφράγιση και σήμανση των δειγμάτων

Κάθε επίσημο δείγμα σφραγίζεται στον τόπο της δειγματοληψίας και αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις ισχύουσες στο κράτος μέλος διατάξεις.

Για κάθε δειγματοληψία, πρέπει να συντάσσονται πρακτικά, τα οποία καθιστούν δυνατή την αναγνώριση, χωρίς αμφισβήτηση, της κάθε παρτίδας, και πρέπει να αναγράφεται η ημερομηνία και ο τόπος δειγματοληψίας, καθώς και κάθε άλλη συμπληρωματική πληροφορία, η οποία μπορεί να αποβεί χρήσιμη για τον αναλυτή.

4. Προγράμματα δειγματοληψίας

Η μέθοδος δειγματοληψίας που εφαρμόζεται πρέπει να εξασφαλίζει ότι το συνολικό δείγμα είναι αντιπροσωπευτικό της παρτίδας που πρόκειται να ελεγχθεί.

Αριθμός των στοιχειωδών δειγμάτων

Το συνολικό δείγμα είναι τουλάχιστον 1 kg (βλέπε σημείο 3.5), εκτός εάν αυτό δεν είναι δυνατό, π.χ. στην περίπτωση δειγματοληψίας μίας και μόνον συσκευασίας.

Ο ελάχιστος αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων που θα ληφθούν από την παρτίδα πρέπει να είναι αυτός που αναφέρεται στον πίνακα 1. Στην περίπτωση υγρών προϊόντων η παρτίδα αναμειγνύεται πλήρως εφόσον είναι δυνατόν είτε διά χειρός είτε με μηχανικό μέσο αμέσως πριν από τη δειγματοληψία. Στην περίπτωση αυτή μπορεί να θεωρηθεί η κατανομή της πατουλίνης εντός της συγκεκριμένης παρτίδας ομοιογενής. Συνεπώς αρκεί να ληφθούν τρία στοιχειώδη δείγματα από την παρτίδα για το σχηματισμό του συνολικού δείγματος.

Τα στοιχειώδη δείγματα πρέπει να έχουν παρόμοιο βάρος. Το βάρος του στοιχειώδους δείγματος πρέπει να είναι τουλάχιστον 100 γραμμάρια και να δίνει συνολικό βάρος τουλάχιστον 1 kg. Κάθε παρέκκλιση από τη διαδικασία αυτή πρέπει να καταγράφεται στα πρακτικά που προβλέπονται στο σημείο 3.8.

Πίνακας 1

Ελάχιστος αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων που πρέπει να λαμβάνονται από κάθε παρτίδα

Βάρος της παρτίδας (σε kg)	Ελάχιστος αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων που πρέπει να λαμβάνονται
< 50	3
50 έως 500	5
> 500	10

Εάν η παρτίδα αποτελείται από μεμονωμένες συσκευασίες, τότε ο αριθμός των συσκευασιών που πρέπει να ληφθούν για να αποτελέσουν το συνολικό δείγμα δίνεται στον πίνακα 2.

Πίνακας 2

Αριθμός συσκευασιών (στοιχειώδη δείγματα) που πρέπει να λαμβάνονται για να αποτελέσουν το συνολικό δείγμα, εάν η παρτίδα αποτελείται από μεμονωμένες συσκευασίες

Αριθμός συσκευασιών ή μονάδων ανά παρτίδα	Αριθμός συσκευασιών ή μονάδων που πρέπει να ληφθούν
1 έως 25	1 συσκευασία ή μονάδα
26 έως 100	περίπου 5 %, τουλάχιστον 2 συσκευασίες ή μονάδες
> 100	περίπου 5 %, κατ' ανώτατο όριο 10 συσκευασίες ή μονάδες

5. Συμμόρφωση της παρτίδας ή της υποπαρτίδας με τις προδιαγραφές

Το εργαστήριο ελέγχου αναλύει το δείγμα εργαστηρίου για έλεγχο σε δύο αναλύσεις στην περίπτωση που το λαμβανόμενο αποτέλεσμα της πρώτης ανάλυσης είναι κατά λιγότερο από 20 % κατώτερο ή ανώτερο της μέγιστης περιεκτικότητας και υπολογίζει το μέσο αποτέλεσμα.

Η παρτίδα γίνεται αποδεκτή εάν το αποτέλεσμα της πρώτης ανάλυσης είναι κατά περισσότερο από 20 % κατώτερο της μέγιστης περιεκτικότητας ή, όπου απαιτείται δεύτερη ανάλυση, εάν ο μέσος όρος συμμορφώνεται με την αντίστοιχη μέγιστη περιεκτικότητα όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) 466/2001, λαμβανομένης υπόψη της αβεβαιότητας της μέτρησης και της διόρθωσης για ανάκτηση.

Η παρτίδα δεν συμμορφώνεται με τη μέγιστη περιεκτικότητα όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) 466/2001, εάν, ο μέσος όρος, αφού διορθωθεί για ανάκτηση, υπερβαίνει τη μέγιστη περιεκτικότητα πέρα κάθε λογική αμφιβολίας, λαμβανομένης υπόψη της αβεβαιότητας της μέτρησης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΣΤΑ ΟΠΟΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟ ΕΛΕΓΧΟ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΤΗΤΩΝ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΣΕ ΠΑΤΟΥΛΙΝΗ

1. Προφυλάξεις

Καθώς η κατανομή της πατουλίνης σε ορισμένα τρόφιμα θα μπορούσε να είναι ανομοιογενής, τα δείγματα πρέπει να παρασκευάζονται —και ιδιαίτερα να ομογενοποιούνται— με εξαιρετική προσοχή.

Το σύνολο του προϊόντος που παραλαμβάνεται στο εργαστήριο πρέπει να χρησιμοποιείται για την προπαρασκευή του προϊόντος που πρόκειται να δοκιμασθεί.

2. Επεξεργασία του δείγματος που παραλαμβάνεται στο εργαστήριο

Το πλήρες συνολικό δείγμα συνθλίβεται σε λεπτομερή σωματίδια (εφόσον είναι σκόπιμο) και αναμειγνύεται επιμελώς σύμφωνα με μια μέθοδο που εξασφαλίζει αποδεδειγμένα την πλήρη ομογενοποίηση.

3. Υποδιάρθρωση των δειγμάτων για μέτρα εκτέλεσης και μέσα προστασίας

Τα όμοια δείγματα που προορίζονται για την εφαρμογή μέτρων εκτέλεσης, για το εμπόριο ή για λόγους διαιτησίας λαμβάνονται από τα ομογενοποιημένα δείγματα εργαστηρίου, υπό τον όρο ότι η διαδικασία αυτή είναι σύμφωνη με τις διατάξεις των κρατών μελών όσον αφορά τη δειγματοληψία.

4. Μέθοδος ανάλυσης που πρέπει να χρησιμοποιείται από το εργαστήριο και λεπτομέρειες ελέγχου του εργαστηρίου

4.1. Ορισμοί

Ορισμένοι από τους περισσότερο διαδεδομένους ορισμούς που πρέπει να χρησιμοποιούνται από τα εργαστήρια είναι οι ακόλουθοι:

Οι πλέον διαδεδομένες παράμετροι αξιοπιστίας είναι η επαναληψιμότητα και αναπαραγωγιμότητα.

r = Επαναληψιμότητα, τιμή κάτω από την οποία δύναται να αναμένεται ότι η απόλυτη διαφορά μεταξύ των αποτελεσμάτων δυο μεμονωμένων δοκιμών, που λαμβάνονται κάτω από συνθήκες επαναληψιμότητας (δηλαδή το ίδιο δείγμα, ο ίδιος χειριστής, ο ίδιος εξοπλισμός, το ίδιο εργαστήριο και μικρή χρονική απόσταση), βρίσκεται εντός των ορίων της ειδικής πιθανότητας (κατά κανόνα 95 %) και επομένως $r = 2,8 \times s_r$.

s_r = Τυπική απόκλιση, υπολογιζόμενη με βάση τα ληφθέντα αποτελέσματα υπό συνθήκες επαναληψιμότητας.

RSD_r = Σχετική τυπική απόκλιση, υπολογιζόμενη με βάση τα αποτελέσματα που ελήφθησαν υπό συνθήκες επαναληψιμότητας, $[(s_r/\bar{x}) \times 100]$, όπου $\bar{x}$ είναι ο μέσος όρος των αποτελεσμάτων για όλα τα εργαστήρια και δείγματα.

R = Αναπαραγωγιμότητα, η τιμή κάτω από την οποία δύναται να αναμένεται ότι η απόλυτη διαφορά μεταξύ των αποτελεσμάτων των μεμονωμένων δοκιμών, που ελήφθησαν υπό συνθήκες αναπαραγωγιμότητας (δηλαδή από το ίδιο υλικό που ελήφθη από χειριστές σε διάφορα εργαστήρια, χρησιμοποιώντας την τυποποιημένη μέθοδο δοκιμίας), βρίσκεται εντός ορισμένου ορίου πιθανότητας (κατά κανόνα 95 %)· $R = 2,8 \times s_R$.

s_R = Τυπική απόκλιση, υπολογιζόμενη με βάση τα αποτελέσματα υπό συνθήκες αναπαραγωγιμότητας.

RSD_R = Είναι η σχετική τυπική απόκλιση που υπολογίζεται με βάση τα αποτελέσματα που ελήφθησαν υπό συνθήκες αναπαραγωγιμότητας $[(s_R/\bar{x}) \times 100]$.

4.2. Γενικές απαιτήσεις

Οι μέθοδοι ανάλυσης που χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο των τροφίμων πρέπει να ανταποκρίνονται στις διατάξεις των σημείων 1 και 2 του παραρτήματος της οδηγίας 85/591/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την καθιέρωση κοινοτικών τρόπων δειγματοληψίας και μεθόδων ανάλυσης για τον έλεγχο των τροφίμων⁽¹⁾.

4.3. Ειδικές απαιτήσεις

Εφόσον δεν προβλέπεται σε κοινοτικό επίπεδο καμία ειδική μέθοδος για τον προσδιορισμό των περιεκτικότητων πατουλίνης στα τρόφιμα, τα εργαστήρια είναι ελεύθερα να εφαρμόζουν τη μέθοδο της επιλογής τους, υπό τον όρο ότι πληροί τα ακόλουθα κριτήρια:

(¹) ΕΕ L 372 της 31.12.1985, σ. 50.

Χαρακτηριστικά απόδοσης για την πατουλίνη

Περιεκτικότητα μg/kg	Πατουλίνη		
	RSD _r %	RSD _R %	Ανάκτηση %
< 20	≤ 30	≤ 40	50 έως 120
20-50	≤ 20	≤ 30	70 έως 105
> 50	≤ 15	≤ 25	75 έως 105

Δεν αναφέρονται τα όρια ανίχνευσης των χρησιμοποιούμενων μεθόδων, δεδομένου ότι οι τιμές που αφορούν την πιστότητα παρέχονται μόνο για τις συγκεντρώσεις που παρουσιάζουν ενδιαφέρον.

Οι τιμές που αφορούν την πιστότητα υπολογίζονται με την εξίσωση του Horwitz:

$$RSD_R = 2^{(1-0,5\log C)}$$

όπου:

— RSD_R είναι η σχετική τυπική απόκλιση που υπολογίζεται με βάση τα αποτελέσματα που ελήφθησαν υπό συνθήκες αναπαραγωγιμότητας $[(s_R/\bar{x}) \times 100]$.

— C είναι το ποσοστό συγκέντρωσης (δηλαδή $1 = 100 \text{ g}/100\text{g} \cdot 0,001 = 1\,000 \text{ mg}/\text{kg}$).

Πρόκειται για μια γενική εξίσωση σχετικά με την πιστότητα, η οποία έχει αποδειχθεί ανεξάρτητη της προς ανάλυση ουσίας ή του υλικού, αλλά μόνο συναρτώμενη με τη συγκέντρωση για τις περισσότερες μεθόδους ανάλυσης καθημερινής πρακτικής.

4.4. Υπολογισμός του ποσοστού ανάκτησης και αναφορά των αποτελεσμάτων

Το αναλυτικό αποτέλεσμα καταγράφεται υπό διορθωμένη ή μη μορφή βάσει της ανάκτησης. Ο τρόπος καταγραφής και το ποσοστό ανάκτησης πρέπει να ανακοινώνονται. Το αποτέλεσμα της ανάλυσης αφού διορθωθεί για ανάκτηση χρησιμοποιείται για τον έλεγχο της συμμόρφωσης (βλέπε το παράρτημα I σημείο 5).

Τα αποτελέσματα της ανάλυσης πρέπει να αναφέρονται ως $x \pm U$, όπου x είναι το αποτέλεσμα της ανάλυσης και U η αβεβαιότητα της μέτρησης.

4.5. Πρότυπα ποιότητας των εργαστηρίων

Τα εργαστήρια πρέπει να ανταποκρίνονται στις διατάξεις της οδηγίας 93/99/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1993, σχετικά με τα πρόσθετα μέτρα που αφορούν τον επίσημο έλεγχο των τροφίμων.

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

της 23ης Ιουλίου 2003

για το διορισμό δικαστών και γενικών εισαγγελέων του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(2003/596/EK, Ευρατόμ)

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΩΝ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως
το άρθρο 223,

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής
Ενέργειας, και ιδίως το άρθρο 139,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η θητεία του κ. Claus GULMANN, της κας Fidelma MACKEN και των κυρίων: Gil Carlos RODRÍGUEZ IGLESIAS, Allan ROSAS, Romain SCHINTGEN, Βασίλειος ΣΚΟΥΡΗΣ, Melchior WATHELET, δικαστών, καθώς και των κυρίων Siegbert ALBER, Francis JACOBS, Jean MISCHO και Dámaso RUIZ-JARABO COLOMER, γενικών εισαγγελέων του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, λήγει στις 6 Οκτωβρίου 2003.
- (2) Θα πρέπει να γίνει μερική ανανέωση των μελών του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την περίοδο από 7 Οκτωβρίου 2003 έως 6 Οκτωβρίου 2009,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ:

Άρθρο 1

1. Διορίζονται δικαστές του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την περίοδο από 7 Οκτωβρίου 2003 έως 6 Οκτωβρίου 2009 οι:

κ. Claus GULMANN

κ. Koen LENAERTS

κα Fidelma MACKEN

κ. Allan ROSAS

κ. Romain SCHINTGEN

κα Rosario SILVA de LAPUERTA

κ. Βασίλειος ΣΚΟΥΡΗΣ.

2. Διορίζονται Γενικοί Εισαγγελείς του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την περίοδο από 7 Οκτωβρίου 2003 έως 6 Οκτωβρίου 2009 οι:

κ. Francis JACOBS

κα Juliane KOKOTT

κ. Luis Miguel POIARES PESSOA MADURO

κ. Dámaso RUIZ-JARABO COLOMER.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Βρυξέλλες, 23 Ιουλίου 2003.

Ο Πρόεδρος

U. VATTANI

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Αυγούστου 2003

περί των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της οδηγίας 93/25/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τις στατιστικές έρευνες στον τομέα του ζωικού κεφαλαίου αιγοπροβάτων και της παραγωγής αιγοπροβάτων

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 2801]

(2003/597/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 93/25/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 1ης Ιουνίου 1993 για τη διεξαγωγή στατιστικών ερευνών στον τομέα της παραγωγής αιγοπροβάτων ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 97/77/ΕΚ ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 1 παράγραφος 4, το άρθρο 2 παράγραφος 2, το άρθρο 3 παράγραφοι 2 και 3, το άρθρο 7, το άρθρο 10 παράγραφοι 1 και 2 και το άρθρο 13 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η απόφαση 94/434/ΕΚ της Επιτροπής της 30ής Μαΐου 1994 για τις λεπτομέρειες εφαρμογής της οδηγίας 93/25/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τις στατιστικές έρευνες στον τομέα του ζωικού κεφαλαίου αιγοπροβάτων και της παραγωγής αιγοπροβάτων ⁽³⁾ έχει επανειλημμένα τροποποιηθεί κατά τρόπο ουσιαστικό ⁽⁴⁾. Είναι, ως εκ τούτου, σκόπιμη, για λόγους σαφήνειας και ορθολογισμού, η κωδικοποίηση της εν λόγω απόφασης.

(2) Για την εκτέλεση των ερευνών που προβλέπονται στην οδηγία 93/25/ΕΟΚ, απαιτούνται ακριβείς ορισμοί. Για το σκοπό αυτό, απαιτείται να καθοριστούν επακριβώς οι γεωργικές εκμεταλλεύσεις που περιλαμβάνονται στην έρευνα. Επιπλέον, πρέπει να οριστούν με ακρίβεια τόσο οι επί μέρους κατηγορίες, σύμφωνα με τις οποίες κατατάσσονται τα αποτελέσματα της έρευνας, όσο και οι τάξεις μεγέθους του ζωικού κεφαλαίου και οι εδαφικές υποδιαιρέσεις, σύμφωνα με τις οποίες τα κράτη μέλη προετοιμάζουν τα αποτελέσματα της έρευνας σε τακτικά χρονικά διαστήματα. Για την παραγωγή των στατιστικών που αφορούν τις σφαγές, απαιτείται ένας ενιαίος ορισμός του βάρους σφαγίου.

(3) Σύμφωνα με την οδηγία 93/25/ΕΟΚ, μπορεί επιπλέον να επιτρέπεται στα κράτη μέλη, μετά από αίτησή τους, να χρησιμοποιούν διοικητικές πηγές αντί των στοιχείων που λαμβάνονται με στατιστικές έρευνες, για τον καθορισμό του ζωικού κεφαλαίου αιγοπροβάτων, καθώς και να προβαίνουν στην προβλεπόμενη κατάταξη ανά τάξη μεγέθους του ζωικού κεφαλαίου για τα οριστικά αποτελέσματα των άρτιων ετών.

(4) Έχουν υποβληθεί αιτήσεις των κρατών μελών σχετικά με τις διάφορες δυνατότητες απόκλισης.

(5) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής γεωργικών στατιστικών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Γεωργική εκμετάλλευση, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2 της οδηγίας 93/25/ΕΟΚ, είναι κάθε τεχνικοοικονομική μονάδα που υπόκειται σε ενιαία διαχείριση και παράγει γεωργικά προϊόντα.

2. Στην έρευνα που προβλέπεται στο άρθρο 1, παράγραφος 1 της οδηγίας 93/25/ΕΟΚ περιλαμβάνονται:

α) γεωργικές εκμεταλλεύσεις με χρησιμοποιούμενη για γεωργικούς σκοπούς έκταση μεγαλύτερη ή ίση του 1 εκταρίου (ha)·

β) γεωργικές εκμεταλλεύσεις με χρησιμοποιούμενη για γεωργικούς σκοπούς έκταση μικρότερη του 1 εκταρίου (ha), όταν αυτές παράγουν σε κάποιο ποσοστό με σκοπό την πώληση, ή όταν η μονάδα παραγωγής τους υπερβαίνει ορισμένα φυσικά όρια.

⁽¹⁾ ΕΕ L 149 της 21.6.1993, σ. 10.

⁽²⁾ ΕΕ L 10 της 16.1.1998, σ. 28.

⁽³⁾ ΕΕ L 179 της 13.7.1994, σ. 33.

⁽⁴⁾ Βλέπε παράρτημα VI.

3. Τα κράτη μέλη, τα οποία θέλουν να χρησιμοποιήσουν ένα άλλο όριο έρευνας, αναλαμβάνουν την υποχρέωση να καθορίσουν ένα τέτοιο όριο, ώστε να αποκλείονται μόνον οι πολύ μικρές επιχειρήσεις, οι οποίες από κοινού συμβάλλουν με ποσοστό έως 1 % επί των συνολικών τυπικών ακαθάριστων κερδών —κατά την έννοια της απόφασης 85/377/ΕΟΚ της Επιτροπής⁽¹⁾— του αντίστοιχου κράτους μέλους.

Άρθρο 2

Οι ορισμοί των κατηγοριών αιγοπροβάτων που αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1 και στο άρθρο 13, παράγραφος 2 της οδηγίας 93/25/ΕΟΚ, παρατίθενται στο παράρτημα Ι.

Άρθρο 3

Οι εδαφικές υποδιαίρεσεις που αναφέρονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1 της οδηγίας 93/25/ΕΟΚ, παρατίθενται στο παράρτημα ΙΙ.

Άρθρο 4

Οι τάξεις μεγέθους του ζωικού κεφαλαίου που αναφέρονται στο άρθρο 10, παράγραφος 1 της οδηγίας 93/25/ΕΟΚ, παρατίθενται στο παράρτημα ΙΙΙ.

Άρθρο 5

Το βάρος σφάγιου, κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1 της οδηγίας 93/25/ΕΟΚ, ορίζεται στο παράρτημα ΙV.

Άρθρο 6

1. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 1, παράγραφος 3 της οδηγίας 93/25/ΕΟΚ, επιτρέπεται στα κράτη μέλη, τα οποία αναφέρονται στο στοιχείο α) του παραρτήματος V, να χρησιμοποιούν διοικητικές πηγές αντί των στοιχείων που λαμβάνονται με στατιστικές έρευνες.

2. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 10, παράγραφος 2 της οδηγίας 93/25/ΕΟΚ, επιτρέπεται στα κράτη μέλη, τα οποία αναφέρονται στο στοιχείο β) του παραρτήματος V, να προβαίνουν στην κατάταξη ανά τάξη μεγέθους του ζωικού κεφαλαίου για τα οριστικά αποτελέσματα των άρτιων ετών.

Άρθρο 7

Η απόφαση 94/434/ΕΚ καταργείται.

Οι αναφορές στην καταργούμενη απόφαση θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα απόφαση και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που εμφανίζεται στο παράρτημα VΙΙ.

Άρθρο 8

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 4 Αυγούστου 2003.

Για την Επιτροπή

David BYRNE

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 220 της 17.8.1985, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Ορισμός των κατηγοριών

Προβατίνες και αρνάδες που έχουν ζευγαρώσει:

Θηλυκά του είδους των προβατοειδών που ζευγάρωσαν για πρώτη φορά καθώς και αυτά που γέννησαν τουλάχιστον μία φορά.

Προβατίνες γαλακτοπαραγωγής:

Προβατίνες που εκτρέφονται αποκλειστικά ή κυρίως για την παραγωγή γάλακτος, το οποίο προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση ή/και για την παραγωγή γαλακτοκομικών προϊόντων. Περιλαμβάνονται και οι γαλακτοπαραγωγικές προβατίνες μετατροπής (ανεξάρτητα από το αν παχύνθηκαν ή όχι μεταξύ του τελευταίου γαλακτισμού τους και της σφαγής).

Άλλες προβατίνες:

Προβατίνες άλλες από τις προβατίνες γαλακτοπαραγωγής.

Αμνοί (αρνιά):

Νεαρά αρσενικά ή θηλυκά πρόβατα ηλικίας έως δώδεκα μηνών περίπου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Εδαφικές υποδιαιρέσεις

Βέλγιο:	Région/Gewest
Δανία:	—
Γερμανία:	Bundesländer
Ελλάδα:	Περιφέρειες της υπηρεσίας περιφερειακής ανάπτυξης
Ισπανία:	País Vasco Navarra La Rioja Aragón Cataluña Islas Baleares Castilla y León Madrid Castilla-La-Mancha Comunidad Valenciana Región de Murcia Extremadura Andalucía Άλλες περιφέρειες (Comunidades autónomas)
Γαλλία:	— για τα προβατοειδή, οι παρακάτω «régions»: Midi-Pyrénées Poitou-Charentes Limousin Aquitaine Provence-Alpes-Côte d'Azur Auvergne άλλες «régions» — για τα αιγοειδή, οι παρακάτω «régions»: Rhône-Alpes Poitou-Charentes Centre - Pays-de-la-Loire Bourgogne Midi-Pyrénées άλλες «régions»
Ιρλανδία:	—
Ιταλία:	— για τα προβατοειδή: Regioni — για τα αιγοειδή: Regioni: Piemonte Lombardia Toscana Lazio Campania Puglia Basilicata Calabria Sicilia Sardegna άλλες Regioni
Λουξεμβούργο:	—
Κάτω Χώρες:	Provinces
Αυστρία:	Bundesländer
Πορτογαλία:	Regiões

Φινλανδία:	Etelä-Suomi — Uusimaa Itä-Suomi Väli-Suomi Pohjois-Suomi
Σουηδία:	— για πρόβατα: 8 Riksområden — για αίγες: —
Ηνωμένο Βασίλειο:	Standard Regions

Τάξεις μεγέθους του ζωικού κεφαλαίου προβατοειδών

Τάξη μεγέθους	Κάτοχοι προβατοειδών (σύνολο)			Κάτοχοι αρνάδων που έχουν ζευγαρώσει και προβα- τίνων ^(β)			Κάτοχοι προβατίνων γαλακτοπαραγωγής και αρνάδων που έχουν ζευγαρώσει ^(β)			Κάτοχοι άλλων προβατίνων και αρνάδων που έχουν ζευ- γαρώσει ^(γ)		
	Προβατοειδή ανά κάτοχο	Κάτοχοι Αριθμός	Ζώα (× 1 000)	Αρνάδες που έχουν ζευγαρώ- σει, προβατίνες ανά κάτοχο ^(α)	Κάτοχοι Αριθμός	Ζώα (× 1 000)	Προβατίνες γαλακτοπαρα- γωγής και αρνάδες που έχουν ζευγαρώσει ανά κάτοχο	Κάτοχοι Αριθμός	Ζώα (× 1 000)	Άλλες προβατίνες και αρνάδες που έχουν ζευγαρώσει ανά κάτοχο	Κάτοχοι Αριθμός	Ζώα (× 1 000)
I	1-9			1-9			1-9			1-9		
II	10-19			10-19			10-19			10-19		
III	20-49			20-49			20-49			20-49		
IV	50-99			50-99			50-99			50-99		
V	100-199	} ≥ 100 ^(α)		100-199	} ≥ 100 ^(α)		100-199	} ≥ 100 ^(α)		100-199	} ≥ 100 ^(α)	
VI	200-499			200-499			200-499			200-499		
VII	500-999			500-999			500-999			500-999		
VIII	≥ 1 000			≥ 1 000			≥ 1 000			≥ 1 000		
	Σύνολο			Σύνολο			Σύνολο			Σύνολο		

^(α) Κατάταξη προαιρετική για I, B, DK, S.^(β) Προαιρετικό για B, D, NL, S.^(γ) Κατάταξη προαιρετική για B, D, IRL, NL, A, FIN, S, UK.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

Τάξεις μεγέθους του ζωικού κεφαλαίου αιγοειδών

Τάξη μεγέθους	Κάτοχοι αιγοειδών (σύνολο)			Κάτοχοι αιγών που έχουν ζευγαρώσει και αιγών που έχουν ήδη γεννήσει (γ)		
	Αίγες ανά κάτοχο	Κάτοχοι Αριθμός	Ζώα (× 1 000)	Αίγες που έχουν ζευγαρώσει και αίγες που έχουν ήδη γεννήσει ανά κάτοχο	Κάτοχοι Αριθμός	Ζώα (× 1 000)
I	1-9			1-9		
II	10-19			10-19		
III	20-49			20-49		
IV	50-99			50-99		
V	100-499			100-499		
VI	500-999			500-999		
VII	≥ 1 000			≥ 1 000		
	Σύνολο			Σύνολο		

(α) DK, L, B, S.

(β) Κατάταξη προαιρετική: F.

(γ) Προαιρετικό για B, D, NL, S.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Ορισμός του καθαρού βάρους σφαγίου

Το καθαρό βάρος σφαγίου είναι το βάρος του κρύου σφαγίου μετά την αφαίρεση του αίματος, του δέρματος, των εντέρων και της κεφαλής (στο επίπεδο της ατλαντοϊνιακής άρθρωσης), των ποδιών (στο επίπεδο των καρπομετακάρπιων ή ταρσομετατάρσιων αρθρώσεων), της ουράς (μεταξύ του έκτου και του έβδομου ουραίου σπονδύλου), των μαστών και των γεννητικών οργάνων.

Τα νεφρά και το λίπος των νεφρών περιλαμβάνονται στο σφάγιο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

- α) Κράτη μέλη στα οποία επιτρέπεται να χρησιμοποιούν διοικητικές πηγές αντί των στοιχείων που λαμβάνονται με στατιστικές έρευνες.
- β) Κράτη μέλη στα οποία επιτρέπεται να προβαίνουν στην προβλεπόμενη κατάταξη ανά τάξη μεγέθους του ζωικού κεφαλαίου για τα οριστικά αποτελέσματα των άρτιων ετών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Καταργούμενη απόφαση με τις διαδοχικές τροποποιήσεις

Απόφαση 94/434/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 179 της 13.7.1994, σ. 33)

Απόφαση 95/380/ΕΚ της Επιτροπής, μόνο το άρθρο 3 (ΕΕ L 228 της 23.9.1995, σ. 25)

Απόφαση 1999/47/ΕΚ της Επιτροπής, μόνο το άρθρο 3 (ΕΕ L 15 της 20.1.1999, σ. 10)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

Πίνακας αντιστοιχίας

Απόφαση 94/434/ΕΚ	Παρούσα απόφαση
Άρθρα 1 — 6	Άρθρα 1 — 6
Άρθρο 7 — 8	—
—	Άρθρο 7
Άρθρα 9	Άρθρο 8
Παράρτημα I	Παράρτημα I
Παράρτημα II	Παράρτημα II
Παράρτημα III	Παράρτημα III
Παράρτημα IV	Παράρτημα IV
Παράρτημα V	Παράρτημα V
—	Παράρτημα VI
—	Παράρτημα VII

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11ης Αυγούστου 2003

για τη μείωση της μόλυνσης από πατουλίνη στο χυμό μήλου και στα συστατικά από χυμό μήλου σε άλλα ποτά

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 2866]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2003/598/EK)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 211 δεύτερο εδάφιο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1425/2003 της Επιτροπής⁽¹⁾ ορίζει τις μέγιστες τιμές ανοχής για την πατουλίνη, μεταξύ άλλων, στο χυμό μήλου και στα συστατικά από χυμό μήλου σε άλλα ποτά.
- (2) Έχει πραγματοποιηθεί εκτίμηση της έκθεσης του πληθυσμού των κρατών μελών της ΕΕ στην πατουλίνη, μέσα στο πλαίσιο της οδηγίας 1993/5 του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1993, για τη συνδρομή και τη συνεργασία των κρατών μελών με την Επιτροπή σχετικά με την επιστημονική εξέταση θεμάτων που αφορούν τα τρόφιμα⁽²⁾. Από την εν λόγω εκτίμηση μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι η μέση έκθεση είναι αρκετά χαμηλότερη από το προσωρινό μέγιστο ανεκτό όριο πρόσληψης (ΠΜΑΟΠ) των 0,4 μg/kg σωματικού βάρους. Ωστόσο, εάν ληφθούν υπόψη ειδικές ομάδες καταναλωτών, ιδίως τα μικρά παιδιά, και υποτεθούν σοβαρότερα περιστατικά, η έκθεση στην πατουλίνη είναι μεγαλύτερη, αλλά και πάλι χαμηλότερη από το ΠΜΑΟΠ.
- (3) Η μέγιστη τιμή ανοχής για την πατουλίνη στο χυμό μήλου έχει οριστεί λαμβάνοντας υπόψη την τοξικολογική αξιολόγηση, το αποτέλεσμα της εκτίμησης της έκθεσης και τη σκοπιμότητα. Ωστόσο, έχει αναγνωριστεί ότι πρέπει να καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για να μειωθεί ακόμη περισσότερο η παρουσία της πατουλίνης στο χυμό μήλου.
- (4) Η μεταποιητική βιομηχανία μήλου πρέπει επομένως να παροτρυνθεί να υιοθετήσει ορθές πρακτικές μεταποίησης. Ειδικότερα, πρέπει να απορρίπτεται τους χαλασμένους καρπούς από τη διαδικασία παραγωγής της, με βάση την εμφάνισή τους που αποτελεί καλό δείκτη για το επίπεδο της μόλυνσης. Ωστόσο, δεδομένου ότι η πατουλίνη μπορεί να εμφανιστεί σε καρπούς των οποίων η εξωτερική επιφάνεια δεν είναι εμφανώς κατεστραμμένη ή χαλασμένη, η μόλυνση δεν μπορεί να αποφευχθεί πλήρως με τη διαλογή και απόρριψη όλων των εμφανώς κατεστραμμένων και χαλασμένων καρπών. Η πλήρης εφαρμογή του «κώδικα ορθής πρακτικής για τη μείωση της μόλυνσης από πατουλίνη στο χυμό μήλου και στα συστατικά από χυμό μήλου σε άλλα ποτά», θα επιφέρει περαιτέρω μείωση του επιπέδου μόλυνσης.

- (5) Για να εξασφαλιστεί η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, είναι σκόπιμο να εφαρμόζεται ο «κώδικας ορθής πρακτικής για την πρόληψη και τη μείωση της μόλυνσης από πατουλίνη στο χυμό μήλου και στα συστατικά από χυμό μήλου σε άλλα ποτά» ομοιόμορφα σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι επομένως σκόπιμο να εκδοθεί σύσταση για έναν κώδικα πρακτικής που πρέπει να εφαρμόζεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
- (6) Ο κανονισμός 466/2001 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 563/2002⁽⁴⁾, προβλέπει την αναθεώρηση των μέγιστων τιμών ανοχής για την πατουλίνη σε χυμούς φρούτων, συμπυκνωμένους χυμούς φρούτων, νέктar φρούτων, μηλίτες και άλλα ποτά που έχουν υποστεί ζύμωση, που προέρχονται από μήλα ή περιέχουν χυμό μήλου έως την 30ή Ιουνίου 2005 με στόχο τη μείωση της μέγιστης τιμής λαμβανομένης υπόψη της προόδου της επιστημονικής και τεχνολογικής γνώσης και της εφαρμογής του «Κώδικα ορθής πρακτικής για την πρόληψη και τη μείωση της μόλυνσης από πατουλίνη στο χυμό μήλου και στα συστατικά από χυμό μήλου σε άλλα ποτά»,

ΣΥΝΙΣΤΑ ΟΤΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΠΡΕΠΕΙ:

1. Να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται ότι ο «Κώδικας ορθής πρακτικής για την πρόληψη και τη μείωση της μόλυνσης από πατουλίνη στο χυμό μήλου και στα συστατικά από χυμό μήλου σε άλλα ποτά» όπως περιγράφεται στο παράρτημα της παρούσας σύστασης, εφαρμόζεται από όλες τις επιχειρήσεις της μεταποιητικής βιομηχανίας μήλου.
2. Να εξασφαλίζουν ότι λαμβάνονται όλα τα κατάλληλα μέτρα, καθώς και, εφόσον χρειάζεται, οι διορθωτικές ενέργειες από τις επιχειρήσεις της μεταποιητικής βιομηχανίας μήλου, ώστε να επιτυγχάνονται χαμηλότερες τιμές από τη μέγιστη τιμή ανοχής των 50 μg/kg για τους χυμούς μήλου με στόχο τα 25 μg/kg πατουλίνης.

Βρυξέλλες, 11 Αυγούστου 2003.

Για την Επιτροπή

David BYRNE

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.⁽²⁾ ΕΕ L 52 της 4.3.1993, σ. 18.⁽³⁾ ΕΕ L 77 της 16.3.2001, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ L 86 της 3.4.2002, σ. 5.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κώδικας ορθής πρακτικής για την πρόληψη και τη μείωση της μόλυνσης από πατουλίνη στο χυμό μήλου και στα συστατικά από χυμό μήλου σε άλλα ποτά

Εισαγωγή

1. Η πατουλίνη είναι δευτεροταγής μεταβολίτης ο οποίος παράγεται από αρκετά είδη μυκήτων των γενών *Penicillium*, *Aspergillus* και *Byssoschlamys*, από τα οποία το είδος *Penicillium expansum* απαντάται ίσως συχνότερα. Η πατουλίνη έχει εντοπιστεί ως επιμόλυνση σε πολλά μουχλιασμένα φρούτα, λαχανικά, δημητριακά και άλλα τρόφιμα, αλλά οι κύριες πηγές μόλυνσης είναι τα μήλα και τα προϊόντα μήλου.
2. Η αλκοολική ζύμωση των χυμών φρούτων καταστρέφει την πατουλίνη και, κατά συνέπεια, δεν εντοπίζεται στα προϊόντα που προέρχονται από ζύμωση, όπως ο μηλίτης και ο απίτης. Ωστόσο, πατουλίνη έχει εντοπιστεί σε προϊόντα που προέρχονται από ζύμωση και στα οποία προστέθηκε χυμός μήλου μετά τη ζύμωση. Έχει αναφερθεί ότι το ασκορβικό οξύ προκαλεί την εξαφάνιση της πατουλίνης από το χυμό μήλου, αν και οι ιδανικές συνθήκες για την αδρανοποίησή της δεν έχουν προσδιοριστεί με ακρίβεια. Η πατουλίνη είναι σχετικά σταθερή ανεξάρτητα από τη θερμοκρασία, ιδίως σε όξινο pH. Έχει αναφερθεί ότι σύντομες επεξεργασίες σε υψηλή θερμοκρασία έχουν ως αποτέλεσμα τη μείωση των συγκεντρώσεων της πατουλίνης κατά 20 % περίπου. Ωστόσο, μόνο η θερμική επεξεργασία δεν αρκεί για να εξασφαλίσει ότι το προϊόν είναι απαλλαγμένο από πατουλίνη.
3. Η πατουλίνη παρουσιάζεται κυρίως σε μουχλιασμένους καρπούς, αν και η εμφάνιση μούχλας δεν σημαίνει απαραίτητα ότι θα εμφανιστεί πατουλίνη στον καρπό, αλλά δηλώνει την πιθανότητα εμφάνισής της. Σε ορισμένες περιπτώσεις, η εσωτερική ανάπτυξη μούχλας μπορεί να οφείλεται σε εισβολή εντόμου ή άλλου είδους εισβολή σε έναν κατά τα άλλα υγιή ιστό, με αποτέλεσμα να εμφανίζεται πατουλίνη σε έναν καρπό ο οποίος εξωτερικά φαίνεται ανέπαφος. Ωστόσο, είναι δυνατόν να εμφανιστεί και σε κτυπημένους καρπούς μετά από αποθήκευση σε ελεγχόμενη ατμόσφαιρα και έκθεση σε συνθήκες περιβάλλοντος, με ή χωρίς σήψη του πυρήνα. Το πλύσιμο του καρπού ή η αφαίρεση του μουχλιασμένου ιστού, αμέσως πριν από την έκθλιψη δεν αφαιρεί κατ' ανάγκη όλη την πατουλίνη που είναι παρούσα στον καρπό επειδή μπορεί να έχει μεταδοθεί και στο φαινομενικά υγιή ιστό.
4. Αν και τα σπόρια πολλών μυκήτων που είναι δυνατόν να παράγουν πατουλίνη υπάρχουν στον καρπό όσο είναι ακόμη στο δέντρο, γενικά δεν αναπτύσσονται πριν από τη συγκομιδή. Ωστόσο, η ανάπτυξη μούχλας και η παραγωγή πατουλίνης μπορεί να εμφανιστεί στον καρπό πριν από τη συγκομιδή, εάν αυτός προσβληθεί από ασθένεια ή καταστραφεί από έντομα ή όταν συλλεχθεί για μεταποίηση καρπός που έχει πέσει στο έδαφος. Η κατάσταση του καρπού κατά τη συγκομιδή, ο τρόπος με τον οποίο γίνεται ο χειρισμός του στη συνέχεια (ιδίως κατά την αποθήκευση) και ο βαθμός στον οποίο οι συνθήκες αποθήκευσης εμποδίζουν την ανάπτυξη μούχλας, επηρεάζουν την πιθανότητα μόλυνσης από πατουλίνη του χυμού και των άλλων προϊόντων που παρασκευάζονται από νωπούς και αποθηκευμένους καρπούς.
5. Οι συστάσεις για τη μείωση της μόλυνσης από πατουλίνη στο χυμό μήλου που περιλαμβάνονται σε αυτόν τον κώδικα διαιρούνται σε δύο μέρη:
 - I. Συνιστώμενες πρακτικές με βάση την Ορθή Γεωργική Πρακτική (ΟΓΠ).
 - II. Συνιστώμενες πρακτικές με βάση τις Ορθές Πρακτικές Μεταποίησης (ΟΠΜ).

I. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΗΝ ΟΓΠ**Πριν από τη συγκομιδή**

6. Κατά τη διάρκεια της περιόδου λήθαργου των δέντρων κόψτε, αφαιρέστε και καταστρέψτε όλα τα νεκρά κλαδιά και τους μωμιοποιημένους καρπούς.
7. Κλαδέψτε τα δέντρα σύμφωνα με την ορθή εμπορική πρακτική, ώστε το σχήμα του δέντρου να επιτρέπει την καλή κυκλοφορία του αέρα και τη διείσδυση του φωτός. Έτσι επιτυγχάνεται και ο σωστός ψεκασμός του δέντρου.
8. Πρέπει να λαμβάνονται μέτρα για τον έλεγχο των παρασίτων και των ασθενειών που προκαλούν την άμεση σήψη του καρπού ή δημιουργούν σημεία εισόδου για τους μύκητες που παράγουν πατουλίνη. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται το καρκίνωμα, η εξέλκωση (*Botrytis* spp και *Nectria* spp), η καρποκάψα, ο γεωμέτρης των σποροφόρων δέντρων και η οπλοκάμψη.
9. Ο υγρός καιρός κατά την περίοδο της πτώσης των πετάλων και της συγκομιδής μπορεί να αυξήσει τον κίνδυνο της σήψης και γι' αυτό πρέπει να λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα, όπως η εφαρμογή μυκητοκτόνου που εμποδίζει τη βλάστηση των σπορίων και την ανάπτυξη των μυκήτων.

10. Τα μήλα με φτωχή σύνθεση σε μεταλλικά στοιχεία έχουν περισσότερες πιθανότητες να παρουσιάσουν φυσιολογικές διαταραχές κατά την αποθήκευση και κατά συνέπεια είναι περισσότερο ευάλωτα σε ειδικούς τύπους σήψης, ιδίως από *Gloeosporium* spp και σε δευτερεύουσες σήψεις όπως η *Penicillium*. Επομένως, όσον αφορά τα φορτία μήλων που προορίζονται για την αγορά νωπών φρούτων και δεν ανταποκρίνονται στα συνιστώμενα πρότυπα σύνθεσης σε μεταλλικά στοιχεία, όπως προσδιορίζεται από την ανάλυση των καρπών, πρέπει να αποκλείεται η μακροχρόνια αποθήκευση, που υπερβαίνει δηλαδή τους 3-4 μήνες.
11. Όταν τα επίπεδα των μεταλλικών στοιχείων στον καρπό που προορίζεται για την αγορά νωπών φρούτων είναι εκτός του βέλτιστου εύρους, η βελτίωση των επιπέδων του ασβεστίου και του φωσφόρου στον καρπό, ιδίως η αύξηση της αναλογίας ασβεστίου/καλίου με ελεγχόμενη χρήση λιπάσματος, βελτιώνει τη δομή των κυττάρων, και κατά συνέπεια περιορίζει την πιθανότητα σήψης.
12. Κάθε χρόνο πρέπει να τηρείται αρχείο με τα επίπεδα σήψης για κάθε οπωρώνα, επειδή τα ιστορικά στοιχεία είναι ο καλύτερος οδηγός, προς το παρόν, για τα πιθανά επίπεδα σήψης με βάση τον οποίο διαπιστώνεται η ανάγκη εφαρμογής μυκητοκτόνου και η δυνατότητα αποθήκευσης των καρπών του οπωρώνα.

Συγκομιδή και μεταφορά των καρπών

13. Τα μήλα που προορίζονται για μεταποίηση κατατάσσονται σε δύο κατηγορίες:
 - α) *Καρποί από μηχανική συγκομιδή*
14. Η μηχανική συγκομιδή των καρπών γίνεται με τίναγμα του δέντρου και συλλογή των καρπών από το έδαφος με τα κατάλληλα μηχανήματα.
15. Ο χειρισμός των καρπών πρέπει να γίνεται με πολύ μεγάλη προσοχή και πρέπει να καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να ελαχιστοποιείται η φυσική φθορά καθ' όλα τα στάδια των διαδικασιών της συγκομιδής και της μεταφοράς.
16. Πριν από το τίναγμα των δέντρων πρέπει να απομακρύνονται από το έδαφος οι χαλασμένοι καρποί (π.χ. σάπιοι, με εκτεθειμένη σάρκα κ.λπ.) που έχουν ήδη πέσει, έτσι ώστε στη συνέχεια να συλλέγονται μόνο νωποί και υγιείς καρποί.
17. Οι καρποί που συλλέγονται με μηχανική συγκομιδή πρέπει να μεταφερθούν στις μονάδες μεταποίησης εντός 3 ημερών από τη συγκομιδή τους.
18. Όλοι τα μέσα συσκευασίας που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά των καρπών πρέπει να είναι καθαροί, στεγνοί και χωρίς καθόλου υπολείμματα.
 - β) *Καρποί για την αγορά νωπών φρούτων*
19. Η συγκομιδή των καρπών από οπωρώνες με ιστορικό υψηλών επιπέδων σήψης πρέπει να γίνεται ξεχωριστά και οι καρποί αυτοί να μην αποθηκεύονται.
20. Το ιδανικό είναι η συγκομιδή όλων των καρπών να γίνεται σε συνθήκες ξηρού καιρού, όταν οι καρποί είναι ώριμοι, και να τοποθετούνται σε καθαρά τελάρα ή άλλα μέσα συσκευασίας (π.χ. κιβώτια) κατάλληλα για τη μεταφορά μέχρι την αποθήκευση. Τα τελάρα ή τα κιβώτια πρέπει να είναι καθαρά, να έχουν πλυθεί με καθαρό νερό υπό πίεση ή κατά προτίμηση να έχουν καθαριστεί με σαπούνι και νερό, και να έχουν απομακρυνθεί όλα τα τυχόν υπολείμματα καρπών και φύλλων. Μετά τον καθαρισμό τα τελάρα ή τα κιβώτια πρέπει να έχουν στεγνώσει πριν χρησιμοποιηθούν. Πρέπει να αποφεύγεται η έκθεση των καρπών στη βροχή.
21. Πρέπει να παρέχεται ικανοποιητική εκπαίδευση και επίβλεψη ώστε να εξασφαλίζεται ορθή πρακτική συλλογής και να μην καταστρέφονται οι καρποί.
22. Οι καρποί με κατεστραμμένο φλοιό ή εκτεθειμένη σάρκα, όπως και οι νεκροί καρποί, πρέπει να απορρίπτονται στον οπωρώνα κατά τη συλλογή και να ελαχιστοποιείται όσο το δυνατόν περισσότερο το κτύπημα των καρπών.
23. Όλοι οι καρποί που έχουν μολυνθεί από το έδαφος, δηλαδή καρποί που έχουν πιτσιλιστεί από βροχή ή που βρίσκονται στο έδαφος, πρέπει να απορρίπτονται πριν από την αποθήκευση.
24. Δεν πρέπει να συλλέγονται μαζί με τους καρπούς φύλλα, κλαδάκια κ.λπ.
25. Οι καρποί πρέπει να αποθηκεύονται σε αποθήκες ψυγεία σε χρονικό διάστημα 18 ωρών από τη συγκομιδή και να ψύχονται στις συνιστώμενες θερμοκρασίες (βλέπε παραδείγματα στον πίνακα 1) σε χρονικό διάστημα 3-4 ημερών από τη συλλογή.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Παραδείγματα συνιστώμενων θερμοκρασιών για την αποθήκευση των μήλων στον ατμοσφαιρικό αέρα

Ποικιλία	Θερμοκρασία (° C)
BRAMLEY	3,0 — 4,0
COX'S ORANGE PIPPIN	3,0 — 3,5
DISCOVERY	1,5 — 2,0
EGREMONT	3,0 — 3,5
GOLDEN DELICIOUS	1,5 — 2,0
CRISPIN	1,5 — 2,0
IDARED	3,5 — 4,0
JONAGOLD	0,0 — 0,5
RED DELICIOUS	0,0 — 1,0
SPARTAN	0,0 — 0,5
WORCESTER	0,0 — 1,0

26. Κατά τη μεταφορά και την αποθήκευση πρέπει να λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα ώστε να αποφεύγεται η μόλυνση από το έδαφος.
27. Κατά το χειρισμό και τη μεταφορά των τελάρων και των κιβωτίων στον οπωρώνα, καθώς και μεταξύ του οπωρώνα και του αποθηκευτικού χώρου, πρέπει να αποδίδεται ιδιαίτερη προσοχή ώστε να αποφεύγεται η μόλυνση τους από το έδαφος και να ελαχιστοποιείται η πιθανότητα φυσικής φθοράς του καρπού π.χ. κτυπήματα των καρπών.
28. Μετά τη συγκομιδή οι καρποί δεν πρέπει να παραμένουν στον οπωρώνα κατά τη διάρκεια της νύκτας, αλλά να μεταφέρονται σε σταθερή επιφάνεια, κατά προτίμηση καλυμμένη.

Χειρισμός μετά τη συγκομιδή και πρακτικές αποθήκευσης για τους καρπούς που προορίζονται για την αγορά νωπών φρούτων

29. Ο χειρισμός όλων των καρπών, είτε προορίζονται για την αγορά νωπών φρούτων είτε για μεταποίηση, πρέπει να γίνεται με τη μεγαλύτερη δυνατή προσοχή και να καταβάλλεται κάθε προσπάθεια για να ελαχιστοποιηθεί η πιθανότητα φυσικής φθοράς π.χ. το κτύπημα σε όλα τα στάδια μετά τη συγκομιδή και πριν από τη μεταποίηση.
30. Οι καλλιεργητές μήλων και οι παραγωγοί χυμού, που δεν διαθέτουν ελεγχόμενες εγκαταστάσεις αποθήκευσης, πρέπει να φροντίζουν ώστε η έκθλιψη των καρπών που προορίζονται για χυμό να γίνεται το συντομότερο δυνατόν μετά τη συλλογή.
31. Στην περίπτωση αποθήκευσης σε ελεγχόμενη ατμόσφαιρα πρέπει να εξασφαλίζεται ότι οι αποθηκευτικοί χώροι έχουν ελεγχθεί όσον αφορά την αεροστεγανότητα, κατά περίπτωση, και ότι όλος ο εξοπλισμός παρακολούθησης έχει ελεγχθεί πριν από την έναρξη της συγκομιδής. Οι αποθηκευτικοί χώροι πρέπει να έχουν ψυχθεί πριν από τη χρήση.
32. Εάν απαιτείται, είναι δυνατόν να γίνουν επεμβάσεις με μυκητοκτόνα μετά τη συγκομιδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας.
33. Τα επίπεδα σήψης των αποθηκευμένων μήλων πρέπει να εξετάζονται τακτικά, τουλάχιστον μία φορά το μήνα· πρέπει να τηρείται αρχείο των επιπέδων αυτών κάθε χρόνο. Η διαδικασία δειγματοληψίας που χρησιμοποιείται πρέπει να ελαχιστοποιεί τον κίνδυνο ατμοσφαιρικών αλλαγών στον αποθηκευτικό χώρο (βλέπε παράγραφο 36).
34. Τυχαία δείγματα καρπών πρέπει να τοποθετούνται σε κατάλληλους συσκευασίες (π.χ. δίχτυα) κοντά στα παράθυρα ελέγχου ώστε να είναι δυνατή η παρακολούθηση της κατάστασης των καρπών κατά την περίοδο της αποθήκευσης (βλέπε παράγραφο 35). Πρέπει να εξετάζονται δείγματα καρπών σχετικά με το επίπεδο σήψης, τη γενική κατάσταση των καρπών και τη διάρκεια αποθήκευσης, τουλάχιστον κάθε μήνα. Μικρότερα διαστήματα συνιστώνται στις περιπτώσεις που οι συνθήκες αποθήκευσης των καρπών δεν είναι ιδανικές και/ή στις περιπτώσεις που η προβλεπόμενη διάρκεια αποθήκευσης των καρπών είναι μικρότερη των 3 μηνών, λόγω των κακών συνθηκών ανάπτυξης ή/και συγκομιδής.

35. Όταν τα δείγματα εμφανίζουν προβλήματα που αφορούν την κατάσταση των καρπών, πρέπει να λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα για την απομάκρυνση των καρπών πριν παρουσιαστεί εκτεταμένη φθορά.
36. Οι μύκητες κανονικά αναπτύσσονται σε θερμό περιβάλλον. Η γρήγορη ψύξη και η διατήρηση των κατάλληλων ατμοσφαιρικών συνθηκών στους αποθηκευτικούς χώρους θα βελτιώσουν την κατάσταση των καρπών. Το ιδανικό είναι οι καρποί να αποθηκευτούν και να ψυχθούν σε θερμοκρασία μικρότερη των 5 °C σε διάστημα 3-4 ημερών και σε βέλτιστες θερμοκρασίες κατά τις επόμενες 2 ημέρες. Οι συνθήκες ελεγχόμενης ατμόσφαιρας πρέπει να επιτυγχάνονται σε χρονικό διάστημα 7-10 ημερών από την έναρξη της αποθήκευσης και τα πολύ χαμηλά επίπεδα οξυγόνου (δηλαδή κάτω του 1,8 %) να δημιουργούνται μέσα στο χρονικό διάστημα των επόμενων 7 ημερών.

Διαλογή μετά την αποθήκευση καρπών για την αγορά νωπών φρούτων ή για την παρασκευή χυμού

37. Όλοι οι σαπισμένοι καρποί, ακόμη και εκείνοι με μικρή επιφάνεια σήψης, πρέπει να απομακρύνονται και οι ακέραιοι καρποί να φυλάσσονται σε καθαρά μέσα συσκευασίας.
38. Όταν οι συσκευασίες απομακρύνονται από το χώρο αποθήκευσης για να γίνει η διαλογή των καρπών για τη λιανική πώληση, οι συσκευασίες με τους καρπούς που προορίζονται για παρασκευή χυμού πρέπει να χαρακτηρίζονται με ειδική σήμανση και να επαναποθετούνται στις αποθήκες ψυγεία εντός χρονικού διαστήματος 12 ωρών από τη διαλογή. Ο χρόνος κατά τον οποίο ο καρπός παραμένει σε θερμοκρασία περιβάλλοντος πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο. Ιδανικά, οι καρποί που προορίζονται για την παραγωγή χυμού πρέπει να φυλάσσονται σε θερμοκρασία < 5 °C στο διάστημα που μεσολαβεί από την απομάκρυνση από τον αποθηκευτικό χώρο έως την παρασκευή του χυμού και να χρησιμοποιούνται το συντομότερο δυνατόν.
39. Οι καρποί που πρόκειται να αποσταλούν στα εργοστάσια παρασκευής χυμού, πρέπει να χρησιμοποιούνται το συντομότερο δυνατόν και εντός του χρόνου αποθήκευσης που συνιστάται για τους καρπούς που προέρχονται από τον ίδιο αποθηκευτικό χώρο. Οποιοδήποτε κτύπημα ευνοεί την ανάπτυξη πατουλίνης και γι' αυτό πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο, ιδίως εάν οι καρποί πρόκειται να αποθηκευτούν για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των 24 ωρών σε θερμοκρασία περιβάλλοντος πριν από την παρασκευή χυμού.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΙΣ ΟΠΜ

Μεταφορά, έλεγχος και έκθλιψη των καρπών

Μηχανική συγκομιδή καρπών και καρποί που προορίζονται για την αγορά νωπών φρούτων

α) Καρποί που προορίζονται για την αγορά νωπών φρούτων

40. Οι αποθηκευμένοι καρποί πρέπει να μεταφέρονται από την αποθήκη ψυγείο στη μονάδα μεταποίησης μέσα στο συντομότερο δυνατό χρονικό διάστημα (ιδανικά σε λιγότερο από 24 ώρες εκτός εάν βρίσκονται σε ψυγεία).
41. Οι ποικιλίες με ανοικτό κάλυκα είναι ιδιαίτερα ευάλωτες στις σήψεις του πυρήνα. Στις ποικιλίες αυτές πρέπει να γίνεται τακτικός έλεγχος για εσωτερικές σήψεις αμέσως πριν από την έκθλιψη. Κατά προτίμηση πρέπει να γίνεται κατάλληλη τυχαία δειγματοληψία από κάθε παρτίδα καρπών. Σε κάθε μίλο πρέπει να γίνεται εγκάρσια τομή και να εξετάζεται η πιθανότητα μυκηλιακής ανάπτυξης και στα δύο ημισφαίρια. Εάν η συχνότητα των σήψεων του πυρήνα υπερβαίνει ένα συμφωνημένο επίπεδο, το φορτίο δεν πρέπει να χρησιμοποιείται για την παρασκευή χυμού. Η μονάδα μεταποίησης καθορίζει τη μέγιστη αναλογία των καρπών που είναι δυνατόν να έχουν σημάδια σήψης, λαμβανομένης υπόψη της ικανότητας της μονάδας να αφαιρέσει τους προσβεβλημένους καρπούς κατά την επιθεώρηση πριν από τη μεταποίηση. Εάν το αποτέλεσμα είναι μεγαλύτερο από την αναλογία αυτή, ολόκληρο το φορτίο των καρπών πρέπει να απορρίπτεται.
42. Κατά την άφιξη στο εργοστάσιο πρέπει να ελέγχεται η ποιότητα του καρπού, ιδίως εάν υπάρχουν ενδείξεις τόσο εξωτερικής όσο και εσωτερικής φθοράς από μούχλα (βλέπε παράγραφο 43).

β) Μηχανική συγκομιδή καρπών και καρποί που προορίζονται για την αγορά νωπών φρούτων

43. Κατά τη διαδικασία μεταποίησης και πριν από την έκθλιψη, πρέπει να γίνεται προσεκτική διαλογή των καρπών για να αφαιρούνται εκείνοι που είναι εμφανές ότι έχουν προσβληθεί από μούχλα (δειγματοληπτικός έλεγχος για εσωτερική φθορά από μούχλα, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 41) και οι υπόλοιποι πρέπει να πλένονται καλά με πόσιμο νερό ή με νερό που έχει υποστεί κατάλληλη επεξεργασία.
44. Τα πιεστήρια και ο υπόλοιπος βιομηχανικός εξοπλισμός πρέπει να καθαρίζονται και να απολυμαίνονται σύμφωνα με τις βιομηχανικές «ορθές πρακτικές». Τα πιεστήρια για την έκθλιψη των καρπών πρέπει γενικά να πλένονται με νερό υπό πίεση από υδροσωλήνες, να απολυμαίνονται με την εφαρμογή κατάλληλων απολυμαντικών και τέλος να ξεπλένονται με πόσιμο κρύο νερό. Σε ορισμένες εγκαταστάσεις, που λειτουργούν σχεδόν χωρίς διακοπή, αυτή η διαδικασία καθαρισμού πρέπει να γίνεται κατά προτίμηση μία φορά σε κάθε βάρδια ή μία φορά την ημέρα.
45. Μετά την έκθλιψη, δείγματα χυμού πρέπει να αποστέλλονται για ανάλυση. Σε αντιπροσωπευτικό δείγμα του όγκου παραγωγής πρέπει να γίνεται ανάλυση για πατουλίνη με κατάλληλη μέθοδο σε εργαστήριο διαπιστευμένο για την πραγματοποίηση αυτού του είδους των αναλύσεων.

46. Ο χυμός πρέπει κατά προτίμηση να ψύχεται σε $< 5^{\circ}\text{C}$ και να διατηρείται κρύος, καθώς και σε ατμόσφαιρα με χαμηλή περιεκτικότητα οξυγόνου, μέχρι τη συμπύκνωση, τη συσκευασία ή την παστερίωση.
47. Ο χυμός πρέπει να αποστέλλεται για συσκευασία μόνο εάν μετά τις αναλύσεις επιβεβαιώνεται ότι το επίπεδο της πατουλίνης είναι μικρότερο από το ανώτατο όριο.

Συσκευασία και τελική επεξεργασία του χυμού

48. Οι μύκητες που μπορούν να παραγάγουν πατουλίνη, είναι πιθανόν να εμφανιστούν μαζί με άλλους μύκητες και ζυμομύκητες, ιδίως στους χυμούς που δεν προέρχονται από συμπύκνωση. Είναι πολύ σημαντικό να αποτραπεί η ανάπτυξη τέτοιου είδους οργανισμών κατά τη μεταφορά και την αποθήκευση ώστε να μην υπάρξει αλλοίωση του προϊόντος και ταυτόχρονα να αποτραπεί η παραγωγή πατουλίνης.
49. Εάν ο χυμός πρόκειται να συντηρηθεί για μια ορισμένη περίοδο πριν χρησιμοποιηθεί, η θερμοκρασία πρέπει να είναι 5°C ή μικρότερη, για να περιοριστεί η μικροβιακή ανάπτυξη.
50. Οι περισσότεροι χυμοί υποβάλλονται σε θερμική επεξεργασία για να εξασφαλιστεί η καταστροφή των ενζύμων και των οργανισμών που προκαλούν αλλοιώσεις. Πρέπει να αναγνωριστεί ότι ενώ οι διαδικασίες αυτές καταστρέφουν γενικά τα σπόρια των μυκήτων και τα βλαστικά μυκήλια, δεν καταστρέφουν την πατουλίνη που έχει ήδη δημιουργηθεί.

Ποιοτική αξιολόγηση του χυμού

51. Στις προδιαγραφές που αφορούν την αγορά χυμού μήλου ή συμπυκνωμένου χυμού μήλου πρέπει να περιλαμβάνεται το ανώτατο όριο περιεκτικότητας σε πατουλίνη με βάση μια κατάλληλη μέθοδο ανάλυσης σύμφωνα με τις διατάξεις που ορίζονται στην οδηγία 2003/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 203 της 12.8.2003, σ. 40), για τη θέσπιση μεθόδων δειγματοληψίας και ανάλυσης για τους επίσημους ελέγχους των επιπέδων πατουλίνης στα τρόφιμα.
52. Πρέπει να υπάρχει σχέδιο τυχαίας δειγματοληψίας του προϊόντος ώστε να εξασφαλίζεται ότι το τελικό προϊόν βρίσκεται εντός του ανώτατου ορίου για την πατουλίνη.
53. Ο συσκευαστής πρέπει να είναι βέβαιος ότι ο προμηθευτής του χυμού εφαρμόζει τις συστάσεις που προαναφέρονται.
54. Κατά την ποιοτική αξιολόγηση του χυμού μήλου που γίνεται από το συσκευαστή πρέπει να ελέγχεται ο βαθμός BRIX, η οξύτητα, το άρωμα, το χρώμα, η θολότητα κ.λπ. Η μικροβιολογική ποιότητα πρέπει να παρακολουθείται προσεκτικά επειδή όχι μόνο δηλώνει το επίπεδο κινδύνου από οργανισμούς που είναι πιθανόν να παραγάγουν πατουλίνη, αλλά και το επίπεδο υγιεινής των προηγούμενων σταδίων του κύκλου παραγωγής.
55. Περαιτέρω έλεγχοι πρέπει να πραγματοποιούνται στο συσκευασμένο προϊόν για να εξασφαλίζεται ότι δεν υπήρξε φθορά στο στάδιο της συσκευασίας.

Συμπέρασμα

56. Αυτός ο Κώδικας Πρακτικής περιλαμβάνει γενικές αρχές για την αποτροπή της δημιουργίας πατουλίνης στο χυμό μήλου. Είναι σημαντικό οι γενικές αυτές αρχές να κυρωθούν από τις εθνικές αρχές, αφού ληφθούν υπόψη οι τοπικές ποικιλίες μήλων, το κλίμα, οι εγκαταστάσεις αποθήκευσης και οι συνθήκες παραγωγής, για να είναι χρήσιμες στους καλλιεργητές και στους μεταποιητές.
57. Συνιστάται ένα σύστημα διαχείρισης μετά τη συγκομιδή, με βάση το HACCP, για τη μείωση της πατουλίνης στο χυμό μήλου.
-

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1381/2003 της Επιτροπής της 31ης Ιουλίου 2003, για καθορισμό της μέγιστης μείωσης των δασμών κατά την εισαγωγή σόργου στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 699/2003

(Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L 194 της 1ης Αυγούστου 2003)

Στη σελίδα 78, στο πρώτο άρθρο:

αντί: «33 500 t»,

διάβαζε: «35 000 t».
